

Partizan Sesi

**GERİ KALMAK
YOK
SUSMAK ASLA!**

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE YIL:1 SAYI:8 1-15 OCAK 1995 FİYATI: 20.000 TL. (KDV Dahil)

Gözaltında kaybedilmek istenen Uzala serbest

29 Kasım 1994 tarihinde evinin önünde gözaltına alınan Ayhan Uzala, 20 gün boyunca yoğun çaba gösteren İHD İstanbul Şubesi, Uluslararası Af Örgütü, Avrupa Gözaltında Kayıpları Kurtarma Komitesi, devrimci-sosyalist-yurtsever basın ve diğer devrimci-demokrat-yurtsever kurum-kuruluş-kişilerin sessiz kalmamaları neticesinde serbest bırakıldı.

● SAYFA 11'DE

İHD İSTANBUL ŞUBE BSK. ERCAN KANAR

Gözaltında kayıpların sorumlusu devlettir

Yargısız infazlardan, işkence-ölümlerden, kontra-cinayetlerinden sonra gözaltında kaybetmelerde iktidarın temel kurumlarından biri haline geldi. Muhafiflerin yaşam hakkı ve can güvenliği en güçlü organizasyon olan iktidarın hukuk dışı güçlerince tehdit altında. Bu güçler

koşan yöntemlerle çalışıyor ve artık sadece 'olağanüstü hal idaresinde' değil, metropollerde de kentlerin orta göbeğinde iktidar gibi düşünmeyenleri yakapça sivil arabalara atarak omlanlara götürüyor, metruk binalarda hafiflerce süren sorgudan sonra kaybediyor. ● SAYFA 11'DE

İhaneti durdurun

■ Öncüye saldırmak sizlere birşey kazandırmaz, aksine kaybettirir. Onurlu bir geçmiş, soylu geleneklerle dolu öncünün tarihine karşı duruşunuz nafiledir. Kızıl şafağa uzanan tarihsel değerdeki şanlı yürüyüşümüzü, Münzur'un evsanevi yürüyüşüyle çivilediysek, doksan gün işkencede direnişi ilmik ilmik ördüysük, delialarca ihanetler görüp

atlattıysak, Dersim'den Artvin ve Tokat'a uzunca koşup bozkır tutuşturduysak, cuntalara karşı dağları mesken tuttuysak, ölüme mertçe meydan okuyup üstüne yürüdüysük ve 72 yerinden paramparça olup 18'inde ayağa dikildiysek; yıkılmamız zordur halk savaşında. İşte bunun için nafiledir namıya çakı çekmek. ● SAYFA 14'DE

Ve memurlar sözünde durdu

Kamu Sendikaları Konfederasyonlaşma Kurulu'nun kararı üzerine, yüzbinlerce kamu emekçisi Türkiye genelinde işyerlerinde, okullarda, istasyonlarda, hava meydanlarında, limanlarda, belediyelerde, hastanelerde, sosyal güvenlik kuruluşlarında, kamu bankalarında vb. yerlerde bir günlük iş bırakma eyleminde bulunarak, adeta hayatı durdurdular. ● SAYFA 4'DE

HALKA İHANET EDENLER CEZASIZ KALMAYACAKTIR

■ İki sınıf arasındaki bu savaşta; proletarya sınıfı savaşı kurallara göre yürütürken, savaşın diğer yanı olan hakim sınıflar ise; hiçbir kural tanımayarak tamamen kuralları yöntemlere başvurmak-tadırlar. ● SAYFA 24'DE

Göç eden ailelere yardım

■ Devlet görevleri tarafından evleri yakılarak zorla göç ettirilen Dersimli ailelere, okullarımız ve TKP(ML)-TİKKO dava tutanakları tarafından para, erzak ve giysi yardımında bulunuldu. ● SAYFA 7'DE

Faşistlerden bıçaklı satırlı saldırı

■ İstanbul Üniversitesi'ndeki devrimci-demokrat öğrencilere yönelik idare-polis-ülkücü işbirliğiyle gerçekleştirilen organize faşist saldırılar, büyük bir hızla tırmanıyor. ● SAYFA 10'DA

GERİLLA CENAZESİNE KATILANLAR TUTUKLANDI

■ SAYFA 8'DE

DAN OKURDAN OKURDAN OKURDAN OKURDAN OKURDAN

Partizan Sesi'nden

Barkının, zulmün, sömürünün iyice yoğunlaştığı bir dönemde, emperyalist gerici sistemin yarattığı çorak vadilerde güretilenlerin yerleşmesi için Partizan tarlasında bir isyan çiçeği gibi çıktık yola. Partizan geleneğini, Partizanca tertemiz yanlara taşımak için.

Partizan Sesi, geride bıraktığımız yılın ikinci yarısında yayın hayatına başladı. Partizan Sesi çıkışı hazırlanırken, ciddi ve bir o kadar da zor işlevlerin kendini beklediğini bilince çıktık yola. Birikim, gözlem ve yorumu, bunun yanında en önemlisi cesaret gerektir. Kavgaçı olmayı, kavganın içinde kavganın, mücadelenin acılarını, sevincini en iyi şekilde yaşamak gerekti.

İşte bunun bilinciyle, kadro ve teknik eleman eksikliğiyle çıktık yola. Fakat bunları aşma arzusuyla çalıştık, çalıştık, çalıştık. Okuyucularımızın haklı eleştirilerini inceledik, yorumladık. İdeolojik anlamda taviz vermeden en güzeli yaratmak için, okuyucularımıza sunmak için araştırdık. Deyim yerindeyse yeni yılla birlikte sizlere bu çalışmamızın, araştırmamızın ürünü sunmaya karar verdik.

Bu sayımızda ve devamında yeni bir dizayn ve görsel bir değişiklikle ilkelimizden taviz vermeden sizlerle birlikte olacağız.

Yayın alanında yaptığımız bu atılımın, yeni yılda her atımda daha kitlesel, daha coksulu ve partizanca olması, isyan çiçeklerinin yerleşip çoğaldığı, her yeni çiçek bahçesine çevirdiği bir yıl olacağına olan inancımızla.

UYARIYORUZ

Egemen sınıfların özellikle partimize yönelik saldırılarının yoğunlaştığı bu dönemde, bir süre önce partimize ihanet eden eroin şebekesi ve bu şebekenin siyasi-ideolojik yelpazesinde bulunan Özgür Gelecek'in de partimize çirkince saldırıları, partimize yönelik her cepheden yürütülen her türlü düşmanca saldırıları tamamlamaktadır.

Egemen sınıfların saldırılarının yoğunlaştığı ve partimizin ağır bedeller ödeyerek yaşadığı kıyasıya savaş anında, adı geçen şebekenin, iç ihaneti yetmiyormuş gibi bu ihanetini sistemleştirerek egemen sınıfların işini fiziki anlamda olmasada, ideolojik ve değerlere saldırı anlamında kolaylaştırmaktadır.

Çetin savaş koşullarında ordumuzun savaş araç-gereçlerinin alınarak, ordumuzun güçsüz düşürülüp egemen burjuvaziye dolaylıda olsa yapılan yardımı unutmamak. En çetin savaş koşullarında, en zor anlarını yaşayan ordumuzun düşman karşısında cephesiz bırakılmak istenmesini İngiltere'de partimize ait, 12. bin Sterlinin adice çalışmasını unutmamak. Bunlar, öncüye yönelik gerçekleştirilen ihanetin birer halkalarıdır. Sistemli hal almış ideolojik düşmanlığın tek tek olaylar özgülünde sınıf düşmanlığına varmasıdır. Bunlar, proletarya partisine asla unutulmayacak düşmanlıklardır.

Bu ve benzeri tutumlar içinde bulunan siz; ihanetini teorisi yapan "Partizan" dergisini, aktörel dergi haline gelen "Yeni Demokrat Gençlik" ve eroin şebekesinin reklamcılığını yapan "Özgür Gelecek" gazetesini uyuyorum, ihaneti durdurun diyoruz. Hakim simularla gördüğümüz zorlu kavgada, savaşın eşitsiz koşullarını, düşmanın birçok taktik üstünlüğe sahip olduğunu

biliyoruz. Ancak, stratejik üstünlüğümüze inanıyoruz, yem olan biz olmayacağız, diyoruz. Bu yüzden çakal ve sırtlanlar gibi bazı ava kınma hayaline kapılmayın.

Proletarya partisi, beklentilerimizin tersine bütün saldırı ve ihanetlere karşın dimdik ayakta, kavganın doruğunda ve demindedir. Bu kavgada, kaçınları göze alamayacağı bedeller ödemekte ve ödemeye de devam edecektir. Ancak, bu kimseyi hayal alemine itmemelidir. Partimiz, gücünü yürüttüğü şanlı savaştan, soylu davadan, davaya armağan ettiği şehitlerden ve halktan almaktadır. Partimizin yıkılmayacağına kanıtı; en barbar saldırılara karşı genilla savaşını bütün görkemiyetle sürdürmesi ve Munzurları mesken tutarak, Amed, Tokat, Sivas ve Artvin'den iktidara doğru emin adımlarla yürümesidir.

Dolayısıyla, Öncünün egemen burjuvaziye amansız bir savaşa tutuşmasını fırsat bilenecek, boşuna heveslenmesinler. Partimiz; nice fırtınalı yıllar atlattı, anafolardan bugünlere çıkıp gelmiştir. Kökleri derinde, temeli sağlamdır. Ne eroine, ne fırsatçılığa, ne de faydacılığa dayalıdır. O, Maoizm ideolojisine dayalıdır. Hiç bir güç onu engellemeye muvafak olamayacaktır. Çirkinlikleri saymakla bitmeyen yalan yelpazesi ve demagoji cephesi, üç-beş kişinin boşboğazlığını, "KOK" toplantısı yapıldı diye zilgılar atıp, "TKP(ML) tarihinde önemli adım, TKP(ML) sürecinde önemli aşama" (yorum bize ait) naralarıyla şişirilmiş böbürlenmeleri yetmezmiş gibi, utanmadan tekrar tekrar bu rezalet övücü mesajlarla selamlıyorlar. Oysa "KOK" balonu ortaya atılır atılmaz kendiliğinden söner. Ayıbını kapatma yerine, yeniden yeniden gündeme getirenlere, sanınız arlanmaz deniyorduk.

Bu yalan yelpazesi o kadar utanmazki, bütün çirkinliklerine rağmen şehitlerimizi sahiplenmekte gerici durmamaktadırlar.

Evet, şehitlerimizi sömürecek kadar ahlaksızlaştılar. Onları hiçte hakemedikler hâlde kötü sayfalara yazıp resimlerini bastılar. Bizler, bunu şehitlerimize karşı yapılan en büyük hakaret olarak kabul ettik. Hatta şehitlerimizin malum sayfalara yazılması bizleri üzdü ve burukluk yaşadı. Çünkü, reklam ve magazin dergileri şehitlerimizin adını anmış, sayfalarda haber etmişti. Bu şehitlerimiz açısından büyük bir şanssızlıktı.

Yalan yelpazesi birazcık ahlaklı olsaydı, şehitlerimize saygı gösterip onları lekeli sayfalara yazmaz, resimlerini basmazdı. Gülşah ve Deniz yoldaşlarımızın güzel yüzlerini ve tertemiz bakışlarını o kirli sayfalara basılmış olarak gördüğümüzde, derin bir acı hissediyor, dayanamıyoruz! Bu gruh, "Savaş ağaları" dedikleri bazı yoldaşlarımıza, şehit olduktan sonra "darbeci" diyerek ilanlar yoluyla ve haber yaparak kendi gazetelerinde yer verirken, bazı şehit yoldaşlarımızı ise sanki kendi şehitleriymiş gibi göstererek sahtekarca sahiplenmektedirler. Yoldaşlarımızın kimine "darbeci" demeleri, kimine ise bu ibareyi kullanılmaması sahtekarca hesaplardan başka birşey değildir. Devrimci ahlaktan yoksun olanlardan bundan başka birşey beklemek zaten hata olurdu. Burjuva kişiliğin karakterize olduğu ve ahlaksızlığın 360 dereceye ibre vurduğu zeminden ne beklenebilirdi ki?

Bütün suçlarını, eroin şebekesini ve onun siyasal izinde yürüten kendisi bilmezleri uyarıyoruz. Şehitlerimizi, kendinizi layık kirli sayfalara yazma hakkınız yoktur! Onlara hakaret etmekten vazgeçiniz! Siz onların adını anmaya layık değilsiniz, onlara saygılı olun! Şehitlere ihaneti durdurun, proletarya partisine ihaneti durdurun!

SAGMALCILAR CEZAEVİ
TKP(ML)-TIKKO DAVA TUTSAKLARI

"Bakış ve Yönelim'e proleter bir bakış"a zorunlu bir cevap

1-15 Aralık 94 tarihli P.Sesi gazetesinin okurdan sayfasında "Bakış ve yönelim'e proleter bir bakış" başlığıyla yazılan mektuba, partimizin anlayış ve düşüncelerine ters olan ve tartışılması Birlik Komisyonunca ve OPK'ca yasaklanmış olan konular açısından dolayı zorunlu bir açıklamayla cevap vermek gerektiği doğdu.

Genel anlamıyla eleştirilerimize geçmeden önce P.Sesine bu noktalarda bir kaç hatırlatma ve öneri yapmanın doğru olacağını düşünüyoruz. Her ne kadar bu sayfada yazılanlar okurumuzun kendi düşünceleri olsada, bu direk sizi bağlamasada, bu şu anlama gelmemek, isteyen istediğini yazar, istediğini söyler. Bu konuda okul adlımsı geriden nokta; gazetesinin hitap ettiği taban ve yaşadığımız sürecin önemli gözden kaçırılmamalıdır. Demagoji malzemesi olarak kullanılmak üzere anlayışların yazılması doğru değildir. Tartışılması şu an doğru olmayan konuların tartışılmaya açılması yanlıştır. P.Sesinin bu noktalarda üzerine düşen görevi yapacağına inanıyoruz. Yoksa böyle durumlar yaşanabilir. Ters düşüncelere sahip olan insanlarda kendi düşüncelerini yazmaya kalkarlarsa, bu durum içerisinde çıkılmaz bir mesele doğurur. Doğru tavır bu tür durumlara ortanı yaratmamaktır. P.Sesinin bu konuda dıyaylı olacağına inanıyor ve çalışmalarında başarılar dileyerek kendi meselemize dönüyoruz.

P.Sesi okuru arkadaşın hareket noktası şu olmalıydı: O yazıyı yazan insanın kim olduğuna bakarak, onun kaleminde çıkan her şeyin yanlış olduğu doğru değil. Özellikle bu noktada hareketle, kişi değil anlayış önemlidir. Kişiyi sorgulamak o anlayışların pratiğe uygulanmasındaki tutarlılıkla ölçümlendir. Yoksa Muzo yazmışsa yanlıştır anlayışıyla hareket etmek doğru değildir. Bundan Muzo'nun savunuculuğunu yapıldığı sonucu çıkarılmam. Bizim sorunumuz Muzo yada Ali Mehmet sorunu değildir. Bizim sorunumuz olumsuz anlayışa sahip olan birliğin tepki olarak, tersi noktada olumsuzluğa düşmesini düzeltmekti. Ayrıca okur olarak bizim adımıza böyle bir yazının yazılmasında doğru değildir.

Mektubun içeriğine baktığımızda, bir çok yanlış barındırdığını görürüz. Bizler buradaki içerisinden önemli olan bazıları ile almaya çalışacağız.

"Düşünceden korkmayan KP özlemiyse yanıp tutuşuyorsunuz, KP düşünceden korkmaz ancak proleter itelik taşımayan düşünceler KP içerisinde de yer almaz sayın ÖRÜÇÖĞLÜ..."

Bu cümleleri yazan arkadaşın öncünün iki çizgi mücadelesi anlayışını ya iyi kavrayamamış yada anlayış olarak farklılık vardır.

KP'ni yaşadığımız toplumun dışında, gökten zembille inen bir yapı olarak düşüncemiz. KP sınıflı toplumun içinde ondan bağımsız ele alınmaz. KP sınıflı toplumda sınıfsız topluma geçiş araçlarından biridir. Toplum içerisinde yer alan tek tek bireyler, ortak dünya görüşleri doğrultusunda bazı ilkel ve kuralları geçerli olduğu yapı içerisinde bir araya gelmektedir. Bu bireylerin her biri aynı zamanda bu yapı içerisinde girmekle toplumun dışına çıkmazlar. Dolayısıyla toplum KP ve üyelerini sınıp sarmalamış durumdadır.

Burada temel noktamız toplumun sınıflı toplum olması yani iki karşıt sınıflı proletarya ile burjuvazinin çatışması halinde bulunması ve bunun KP üzerindeki etkileri önem arz etmektedir. Bu gerçeklikten hareket etmeyen bir anlayış, KP'nin homojen bir yapı olduğunu devamla diyalektikliğinin yerine metafizik bulvarına yönünün dönük olduğunu anlayamaz.

Yani toplumdaki sınıf çatışmasının bir yansıması KP içerisinde devam eder. Bu doğru ile yanlış, eskilyle yeniin yada proletarya ile burjuvazinin çatışmasıdır. Bu noktada yöntem devreye girer. KP içerisindeki proletarya ile burjuvazi çatışmasının yöntemi eleştirilmez, inna, değiş-dönüşür yöntemidir. Bu elbetteki sınırsız değildir. Bunların yanında düşüncelerin çatışmasının belli sınırları vardır. Disiplin ve eylem birliğini zedelemeyi, aynı programatik düşüncelerin olmadığı bir durumda demokratik merkeziyetçilik ilkesi çerçevesinde düşünceler çatır. Burada "proleter itelik" taşımayan düşüncelerde KP içerisinde bulunur. Her yanlış düşüncelere sahip olan insan kenara atamayız. Böyle davranmak sınıfı toplum ve iki çizgi mücadelesinin gerçekliğini kavramaktır. Amacımız birebir bu konuyu ele alıp açmak olmadığında kısaca geçiyoruz. Okur arkadaşın bu noktaları gözönüne alacağını düşünüyoruz.

İkinci yanlış, öncünün pratiğini değerlendirilmede inkarcılığa varan bir tutum söz konusudur. Bakın ne söylüyor okur arkadaş "Bizim 22 yıllık pratiğimizde de işte böyle bir çizgi yön vermektedir". (Bir kaç kısa dönem dışında) Kasıtlı burjuva çizgidir. Arkadaş ya yine soruna çok iyi niyetli yaklaşıyor yada tepkiselce ne dediğinin farkına varmadan yazıyor. Yaklaşımında kullandığı yöntem önel bir yöntemdir. Söz konusu öncünün yaşadığı pratiği bir kaç kısa dönemle peğitirmek doğru değildir. Dönem dönem MK'nın içine girildiği çizgi bir tutum olarak periyot maddilemez. 22 yıl önce çizgi neyse bugünde odur. Keza bu durum, 22 yıl önce ki beş on kişiyle başlayan mücadelemizin bugün yüzlerle ifade edilen bulan genilla sayısını,

yüzlerce milt gücünün, on binlerce kilisenin vs. inkar edilemezdir. Elbetteki, bugün olması gereken yerde olduğumuzu söylemiyoruz. Yine dönem dönem burjuva çizginin öncünün partisini kötü yönde etkilediğini de söylüyoruz ama sorunu bu kadar uç noktalarda ele almak yanlıştır. Bu noktaya bağ olarak "87 DABK çıkışı dışında (ki bu güçlü bir proleter çıkışı" demek, yaşadığımız süreci anlayamamaktır. Bu konular 87'den iki ayı yapı olan 92 Nisan'ında yapılan birlikte tek bir çatı altında birleşen parti gücünü devamında 93'te grupluğun yıkılarak MLM'nin zafiyetle sonuçlanan OPK'nın tartışılması kongreye bıraktığı 87 sürecinin değerlendirilmesini, kendi düşüncelerini bizim adımıza kamuoyuna açıklamak birliğin ve OPK'nın reddi anlamına gelir. Bu öncünün kararlarıyla işlemek demektir. Bu durum aynı zamanda grupçuluktur. Bunu kabul etmek, parti gerçekliğini kavramamaktır. Anlayış doğruluğu yanlılığı bir kenara, alınan kararlara uymamak anlayış olarak en büyük yanlılıktır. KP saflarındaki mücadele birlikteliği gönlü lüğe bağlıdır. Kimse zorla KP saflarında tutulmaz.

katılma nasil gönlülyse ayırmada öyle gönlüldür. Ayrılan insanlardan faydalanmaya gelince, yine bu insanları yapabileceği kadar sınıf savaşımına katkıda bulunmalarını engellemek lazım. Tabi bu insanların hakları ve sorumlulukları yaptıklarıyla ölçülür. Eskisi gibi devam etmeyeceği açık "Batağa batılanlar" batağa batılmak lazım, ancak bir ayacı batağa bir ayacı batağa dışında olanları pekip almak gerekir. Komünist olmanın olmazsa olmaz şartların dan biri de budur.

Sonuç yeme: yanlışlara karşı mücadelede amansız olmak, doğrunun takıpcısı olmak, savunmak ve hayata uygulamak yapması gereklidir. Ancak, hiç bir zaman kışlardan yola çıkarak anlayışlar noktasında toplumsal davranmamak gerekir. Söylenen doğruları benimsemek, ama kişinin söylediği kendi doğrularıyla pratiği pekiyor, kişiye samimi olmaya çağırarak, kaşarlanmış bir yapı söz konusuydu, kişiyi yapıya zarar veriyorsa, var olan ilişkileri kesmek doğru olmalıdır.

P. Sesi'ne mücadele hayatında başarılar diliyorum. Sağmalcılar Cezaevi TKP(ML) dava tutsağı

DAĞITIM ŞİRKETLERİ GAZETEMİZİ DAĞITMIYOR

SAHIPLI ÇIK- ABONE OL-ABONE BUL

Abone Süresi	Yurtiçi	Yurtdışı
6 AYLIK	240.000	48 DM
1 YILLIK	480.000	96 DM.

YURTDIŞI HESAP NO:

İsmet Büyükyacı, Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi: 0097010/3

YURTDIŞI HESAP NO:

İsmet Büyükyacı, Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi: 3002281/4

ADI : 6 aylık abone bedelini hesabınıza yatırdım.

SOYADI : 1 yıllık abone bedelini hesabınıza yatırdım.

ADRESİ :

TEL :

Yeni yılda daha yüksek bir savaş seviyesi istiyorlar

KABULÜMÜZDÜR!

Zorbaların zulmüne karşı dikilen başların, öyle kolay kolay öne eğilmeyeceğini bizzat kendi pratikleriyle öğrenen zulümkarlar, bu pratiğin kahredici tekerrürünü daha ağır ve daha acı bir şekilde yaşamaya devam edecekleri gibi, korktuklarının başına geleceğininide bilmelidirler. Evet onlar halkı aldatmayı, sömürmeyi, zulmetmeyi sürdürmenin yeni gibi görünen eski planlarıyla uğraşa dursunlar. Halkın hafızasının kendilerinki kadar zayıf olmadığını ve yapılan hiç bir şeyi unutmayacağını anlama şansını bir defa daha yakalayacaklar.

Tarihin bir sayfası daha çevrildi. Hakim sınıflar, çevrilen sayfayla birlikte, henüz yeni yıla adım dahi atmadan her zamanki arlanmazlıklarıyla umut tacirliğini büyük bir gayretle sürdürmeye başladılar bile.

Önceki yıllarda olduğu gibi, tarihin kapanan sayfasıyla birlikte, kana boğdukları bu yılın hesaplarında kapanacağını sanarak, bir kez daha yaşanan bütün bu zulmün uygulatıcıları ve uygulayıcıları kendileri değilmişçesine, halkımızı utanmazca aldatmayı sürdürmeye çalışıyorlar.

Şimdilerde, sokaklara dökülen her kesimden emekçiyi aç ve sefil bir vaziyette ve de sessizce evlerine yollayıp, önümüzdeki yılda neredeyse "güller" in bile dikensiz" açacağına inandırabilmek için türlü şaklabanlıklar sergiliyorlar.

Amerikan emperyalizminin ülkemizdeki yeni kuklaları olarak ortalağa salınan ve bir zamanların Ecevit'inin taktiklerini kullanarak "halkçı" pozlarla meydanları dolaşarak, bir "sosyalist devrim"i hedeflediğini (!) söylemediği kalan Boyner'de, esas olarak ABD'nin yanı sıra sömürgeci durumundaki ülkemiz üzerine yapılan yeni yıl hesaplarını göstermektedir.

Halkın öfkesinin nelere yol açabileceğini çok iyi bilen Amerikan emperyalizmi, yıpranmak şöyle dursun lime lime parçalanmış ülkemizdeki yüzünü değiştirerek, bu gidişata son vermek için kolları sıvamış durumda.

Halkımızın düzene karşı gelişen öfkesinin bastırılması ve diğer emperyalistlerin bu durumdan yararlanarak pazarda giderek güçlenmesi üzerine geliştirilen bu uzun vadeli Amerikan planının her zamanki gibi ilk ayağını "havuç" taktiği oluşturmaktadır.

Boyner'le birlikte suratlarına geçirdikleri yeni kılıf etkin bir şekilde kullanmak amacıyla, özellikle halkımızın taleplerinin karşılanacağı vaatlerine yönelip, Kürt politikasındaki kültürel özerklik imaları, toprak reformu vaatleri, demokratikleşme söylemleri ile büyük oranda kaybettikleri kitle desteğini yeniden kazanma hedefine yönelmiş durumdadırlar.

Bu politikayla, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkını yani kendi devletini kurma hakkını, yine Kürt ulusunun savaş yorgunu milli burjuvazisinin tamamen pasifikasyon yönünde gelişen eylemini küçük bir imtiyazla somutluğa dönüştürerek, bu pazarı başka emperyalistlere kaptırmadan kendi güdümünde en az kayıpla çözülecek

Ülkemizin köylüsünün proleter devrimin güçlü müttefiki ve demokratik halk devriminin temel gücü dolayısıyla da dev bir devrimci potansiyel olduğunu bilinciyle onların en azından bir süre daha bekleyiş içine sokularak kıpırdanışları durdurulacak.

Nispeten bilinçli kesmin,

demokratikleşme vaatleriyle aldatılıp, siyasal bilincin gelişmesine ve düzenin iyiden iyiye teşhirine neden olan eylemlilikler ve tartışmalar durdurularak canlı politik ortam durgunlaştırılacak.

Sokaklara dökülen emekçilere ıdımlı bir yaklaşım gösterip, "halkçılık, babalık" söylemleriyle, sözüm ona "hoggörü" ve "fedakarlık" isteklerinin yerine getirilmesi için uygun zemin yaratılacak.

Kısacası, emekçi halkın bu hakim sınıflar tarafından yönetilmek istemediklerini açıkça söylemeye başlamaları ve bunu çeşitli düzeydeki eylemliliklerle ve giderik sertleşen biçimde dile getirmeleri, hakim sınıf sözcülerinin artık halkın gözünün içine baka baka yalan söyleme cesaretini kendilerinde görememeleri ve bunun sonucunda it dalaşının yoğunlaşması, tartışmaların iktidar partilerini aşarak devlete yönelmesi ve parlamentonun sadece tepişmek ve kafa sallamak için kullanıldığının açığa çıkıp, gerçek yönetenlerin bu maskesinin ayaklar altına düşerek devlet gerçeğinin deşifreyonunun yayılması, sınıfsal hareketin etkinliğinin artması ve daha da güçlenmesinin zemininin her zamankinden daha da fazla imkanı dahiline girmesi, böyle bir politikanın izlenmesini zorunlu kılan en önemli etmenlerdir.

Onlar, yükselen savaşın önüne geçebilmek için bir pasifleştirme hareketi başlatmış bulunuyorlar.

Ama bizim ülkemiz gerçeği bu politikanın nihayetinde şiddet esasına dayandırılarak sürdürüleceğini ve değişen maskelerin emekçilerin ihtiyaçlarına cevap veremeyeceğini bundan önceki yıllarda olduğu gibi bu yılda göstermeye devam edecektir.

Sınıfsal kurtuluş savaşının bastırılması için bu aylarda giderek yoğunlaştırdıkları hareket, işte bu planın uygulanır vaziyete gelmesini sağlama amacını gütmektedir.

Misyonunu dolduran bugünkü sözcülerini iyiden iyiye yıpratma pahasına hem öcününün, hemde gelişen kitle hareketlerinin kanlı bir şekilde bastırılması, halkın "devletin gücünü" görmesi ve sindirilerek en azından bir kaç yıl daha sesini soluğunu çıkarmadan beklemesini sağlamaya yönelirken, bundan sonrada şimdilerin podyumlarda boy gösterilen yedeğiyle değiştirilmesi ve bu satedede değişen sözcüyle birlikte bütün kötü günlerin geride kalacağını (!) propagandasına zemin hazırlanmasına çalışılıyor.

Bu yeni yüzle de, sindirilecek ve sesi kesilecek ve korkutulacak halkın hiç bir talepte bulunmaya cesaret edemez duruma gelmesinden yararlanarak "her şeyin yolunda olduğu, kimsenin hoşnutsuz olmadığı"nin ajitasyonu yapılacak.

Halk ve öncü yeniden toparlanıp, olması gereken şekilde hareket etmeye başladığında ise, bugün uygulanan senaryo yeniden uygulamaya konularak devam edip gidecektir.

Ancak, bu zorbaların unuttuğu veya

görmek istemediği bazı meseleler var ki bu tekerleğin sonsuza dek hep onların istediği yönde dönmeyeceğini anlatmaktadır. Bu vaatlerinin ve düşlerinin hayal ürünü olmaktan ileri geçemeyeceğini çok iyi bilen hakim sınıflar, aslında ömürlerini uzatmanın yollarını zorlamaktan başka birşey yapmıyorlar.

Bu politikalarla, bir süre daha halkı aldatmayı başarsalar dahi, gına gelmiş emekçinin yeniden sokaklara dökülüp ve bu sefer daha da acımasız olacağını hatırlamak istemedikleri gerçeğin ta kendisidir.

Üstelik bu sefer karşılarında kültürel özerkliğin veya kendi burjuvazisinin yönetimi altında bulunmasının, açlığını ve ezilmesini gidermeye yetmediğini anlayan bir Kürt haki, yeni suratlarla acılarının noktalanamayacağını anlayarak düzene direk yönelen daha güçlü bir emekçi ordusu, bugünkünden daha da fazla kitleyi kumanda eder hale gelmiş, organizasyonunu güçlendirmiş, silahlı savaş cephelerini genişletmiş ve savaş boyutunu daha da yükseltmiş bir komünist partisi ile karşılaşma korkusu onları iyiyi bitirmektedir.

Daha önceki tarihsel deneylerde olduğu gibi, bizim ülkemizde de halkın dayanma gücünün giderek tükenmesi ve kurtuluşu düzen sınırlarının dışında aramaya yönelmesi, öncünün savaşını kesintisiz kılmayı başarması, bu "Sonsuza dek yönetim" teorisinin boş bir hayal olduğunu göstermektedir.

Onlar bu politikayla aslında, kitlelerin kendilerinden kurtulmak için örgütlenmesinin ve aldatılmaya, sömürüye ve zulme karşı birleşik cepheye, proletarya önderliğinde daha güçlü bir savaş vermesi gerektiğini istemeyerekte olsa itiraf ediyorlar.

Ne emekçi halkımız, nede onların öncüsü yaşananları unutmaya niyetli değildir. Kana bulanmış bir yılın üzerine şekillendirilmeye çalışılan ve bol vaatlerle süslenen yeni yılda, hesaplar sorulmaya ve savaşları bitirmek için savaşmaya devam edilecektir.

Zorbaların zulmüne karşı dikilen başların, öyle kolay kolay öne eğilmeyeceğini bizzat kendi pratikleriyle öğrenen zulümkarlar, bu pratiğin kahredici tekerrürünü daha ağır ve daha acı bir şekilde yaşamaya devam edecekleri gibi, korktuklarının başına geleceğininide bilmelidirler.

Evet onlar halkı aldatmayı, sömürmeyi, zulmetmeyi sürdürmenin yeni gibi görünen eski planlarıyla uğraşa dursunlar. Halkın hafızasının kendilerinki kadar zayıf olmadığını ve yapılan hiç bir şeyi unutmayacağını anlama şansını bir defa daha yakalayacaklar.

Barış ve demokrasi nameleri içinde gizlenmeye çalışılan bu katliam planlarının ve savaş çılgınlıklarının karşılıksız kalmayacağını ve kabul gördüğünü anlama şansını bir defa daha yakalayacaklar.□

Ve memurlar sözünde durdu

Partizan Sesi/İstanbul-İzmir-Adana-Kocaeli-Kayseri-Tokat-Akara-Kamu Sendikaları Konfederasyonlaşma Kurulu'nun kararı üzerine, yüzbinlerce kamu emekçisi Türkiye genelinde bir günlük iş bırakma eyleminde bulunarak, adeta hayatı durduruldu.

20 Aralık 1994 Salı günü gerçekleştirilen eylem nedeniyle, yüzbinlerce kamu emekçisi işyerlerinde, bürolarda, okullarda, postanelerde, istasyonlarda, hava meydanlarında, limanlarda, belediyelelerde, hastanelerde, sosyal güvenlik kuruluşlarında, vergi dairelerinde, tarım ve orman işkolunda, kamu bankalarında, maden ve metal işletmelerinde, adliyelerde, mahkemelerde, ceza ve infaz kurumları ile, elektrik dağıtım ve üretim merkezlerinde iş bırakarak hak taleplerini açıklayan bildiriye okudu ve meydanlara çıktılar. Herkes bir fikir gerçekleştirilene basın açıklamaları, birer miting dönüştü. Grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarının tanınması ve kendileriyle bir an önce toplu sözleşme masasına oturulması için hükümete çağrıda bulunan kamu emekçileri, en büyük gövde gösterisini İstanbul'da gerçekleştirdiler.

İçtiği işçiyi, emele pazarı, hastane köpeği gösteriyorlar. İnsanlarımız daha ucuz emek alabilmek için kayınlarda omur tüketiyor. Cezaevleri insan almıyor, düşünen, mücadele eden, hallından yana olan yazarlarımız, aydınlarımız, sendikacılarımız cezaevlerine kapatılıyor. Düşünceler üzerindeki mevcut yasakların kaldırılması şöyle dursun, yeni yasaklar gündeme getiriliyor. İşçilerin toplu iş sözleşmeleri tanınmıyor. Kazanılmış haklarımız ihlal ediliyor.

Bize işimiz, emeğimiz, geleceğimiz ve sendikal haklarımız için her şeyi göze alacağımız bir mücadelede başka yol bırakmadılar. Artık hepimiz, haklarımızı mücadele ile alacağımızı biliyoruz. Biz kamu çalışanları olarak bu birinci tüm emekçilerle, işçilerle ve tüm halkımızla paylaşmak istiyoruz. Herkes bilmelidir ki 20 Aralık; kamu çalışanlarının ekonomik, demokratik mücadelesi için yeni bir başlangıç olacaktır. Bu ülke bizim. Bu insanlar bizim, fabrikalar, bürolar, işyerleri bizim." denilerek, hükümete son bir uyarıda bulunuldu. Basın açıklaması esnasında da slogan kampanyası sürdüren kamu emekçileri, "Tansu Amerika'ya", "Söz, Yet-

Öte yandan eyleme katılan öğretmenleri desteklemek amacıyla alana gelen Tuzla Lisesi öğrencileri de gerici-faşist eğitimi protesto ettiler. Grup Kutup Yıldızı ve Grup Yorum'un çokkula türkülleriyle devam eden eylem saat 16.00'da sona erdi. Bu arada eylem esnasında kitleye müdahale edemeyen polislin, eylem sonunda 15 kişiyi gözaltına aldığı öğrenildi.

SAĞMALCILAR CEZAEVİ

Türkiye genelindeki eylemlerden biri de Sağmalcılar Cezaevi'ndeki memur ve gardiyanlar tarafından gerçekleştirildi. Cezaevi önünde toplanan Tüm-Yarg-Sen üyesi 200 memur, davul-zurna eşliğinde halaylar taktı. Sloganlar attı ve dövizler açtı. Eylemde Tüm-Yarg-Sen İstanbul Şubesi Örgütlenme Sekreteri Ali Yıldız tarafından bir bildiri okundu. Okunan bildiri; "Bizler Ceza İyileştirme Kurumlarında çalışanlar olarak, bir yandan bey NİSAN istikrar paketinin getirmiş olduğu güveni derdi, bir yandan da mahrumiyet ve mahkumiyet şartları altındaki ağır çalışma koşullarına bizleri, üretimden gelen gücümüzü kullanmaya zorlamıştır. Biz kamu çalışanları olarak, onurlu ve insanca yaşamak için daha önce olduğu gibi, üretimden gelen gücümüzü kullanıyoruz ve kullanmaya devam edeceğiz." diyen Tüm-Yarg-Sen'li memurların eylemi, cezaevindeki tutsaklar tarafından "görüşe çıkmama"tavriyle desteklendi. Bu nedenle görüş yapılmadı.

Saat 09.30'da gerçekleştirilen eylem esnasında; "Sendika Hakkımız, Grev Silahımız", "Memuruz, Haklıyız, Kazanacağız", "Yaşasın Onurlu Halk Mücadelemiz" şeklinde sloganlar atan Sağmalcılar Cezaevi'nde görevli memur ve gardiyanlar eylemden sonra sessizce dağıldılar.

İZMİR

Saat 11.00'den itibaren Konak alanında toplanan Kamu emekçileri, davul-zurna eşliğinde halaylar taktılar. Sayılan 25 bini bulan Kamu emekçilerinin eylemi, diğer illerde olduğu gibi ortak basın açıklamasının okunmasıyla devam etti. Kamu Çalışanları Sendikaları İzmir Şubesi Yürütme Kurulu üyesi Mehdi Perinçek tarafından okunan basın açıklamasının sonunda ise, "Örgütümüz ve suskun bir toplum yaratılmak amacıyla gazetesel bombalanıyor. Köyler yakılarak boşaltılıyor. Sokak infazları yapılmaya başlanıyor. İnsanlar sorgusuz gözetlme altına alınarak yok ediliyor, düşüncelerinden dolayı hapse alılıyor. Bunlar topluma kanakatsılmaya çalışılıyor. Kanaksamadık, kanaksamayacağız" denildi.

Kamu emekçilerinin eylemi, Tüm-Tis, Hava-İş ve Petrol-İş Sendikaları İzmir Şubeleri, Trulaş'ın atılan bir grup işçi ve Demokratik Liseler Birliği ile CHD, İHD ve Üniversite öğrencileri tarafından da desteklendi.

ADANA

Eylem Adana'da da yoğun bir katılımla gerçekleştirildi. Kendi işyerlerinde ayrı ayrı basın açıklamaları yaptıktan sonra topluca Abidin Dino Parkı'na gelen kamu emekçilerinin sayısı kısa sürede 2 bini buldu. Burada basın açıklaması yapmak isteyen kamu emekçileri, polislin saldırısına maruz kaldılar. Saldırı sonucu 15 memur dövülerek gözaltına alındı. Basın açıklamasını okunak üzere bu kez Cemalpaşa Postanesi önüne gelen memurlar, burada ikinci kez polislin saldırısına uğradılar. Bu saldırıda 3 memur daha gözaltına alındı.

Vergi Dairesi önünde toplanan yaklaşık 200 Tüm-Maliye-Sen üyesi memura da saldıran polis, buradan da 30 kişiyi gözaltına alarak, Adana genelinde kamu emekçilerinin eylemlerini kırmaya çalıştı. Öte yandan Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balçak Hastanesi'nde yapılan eylem ise 500 kişinin katılımıyla gerçekleştirildi. Eylem nedeniyle hastanenin tüm üniteleri kilitlendi. Sloganlar eşliğinde halaylar çeken sağlık emekçileri, eylemden sonra olumsuz bir şekilde dağıldılar.

KAYSERİ

Bereyes Vergi Dairesi ve Hunal Meydanı'nda gerçekleştirilen eylemlere 1500'e yakın Kamu emekçisi katıldı. Basın açıklamasının okun-

duğu eyleme, işçi ve öğrencilerden de destek geldi. Oldukça çokkula geçen eylemden sonra 110 memur hakkında soruşturma açıldı, üç memur ise açığa alındı. Kayseri Valisi Saffet Arıkan Bedük tarafından açığa alınan memurların isimleri şöyle; Eğitim-Sen Kayseri Şube Başkanı Tahsin Yılmaz ile eşi Aysel Yılmaz ve Erdoğan Demir. Bu arada bir basın açıklaması yapan Eğitim-Sen Şubesi soruşturma ve açığa alınmaları kınayarak demokratik kamuoyuna duyuru olmasına çağırıldı.

ANKARA

Sabandan erken saatlerinden itibaren işyerlerinin önünde toplanan kamu emekçileri halaylar çekerek, sloganlar attılar. Büyük bir katılımla gerçekleştirilen eylem saat 12.00'de Kızılay Meydanı'nda yapılan basın açıklaması ile küfüleleştirdi. "Sözleşme Hakkımız, Grev Silahımız", "Üreten Biziz, Yöneten de Biz Olacağız", "Söz Yetki Karar Çalışanlara", "Sadaka Değil, Toplu Sözleşme" sloganlarının atıldığı eylemde, Kürtçe ve Türkçe türküler söylendi. Polislin yoğun güvenlik önlemi aldığı ve barikatlar kurduğu eyleme onbinlerce memur katıldı. TMMOB Genel Başkanı Yavuz Önen tarafından yapılan konuşmada; "Bir bu yönetimi alaşağı etmek için meydanlardayız" denildi. Eylem olumsuz biçimde sona erdi.

KOCAELİ

Kamu emekçilerinin eylemi, işçi sendikaları, halkevleri ve liseli gençlerin desteğiyle büyük bir coşku içerisinde gerçekleşti. 3 bin kişilik katılımı gerçekleştirilen eylem boyunca; "Devlet Götümün Sendikaya Hayır", "Grev Hakkı, Grev Yapılarak Alınır", "Baskılara Karşı Omuz Omuza" şeklinde sloganlar atıldı. İzmir Çocuk Parkı'nda yapılan eylem, liseli gençlerin alana gelmesiyle büyük bir coşku yaşadı. Liseli gençlerin; "Gençler Memura Destek Veriyor", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Gerici Faşist Eğitime Son" şeklindeki sloganları memurlar tarafından okundu, çeşitli döviz ve pankartlar açan kamu emekçileri olumsuz geçen eylemden sonra sessizce dağıldılar.

TOKAT

Memurlar sabah saat 09.00'dan itibaren Turhal Devlet Hastanesi önünde toplanmaya başladılar. 600 kişilik bir katılımı gerçekleştirilen eylem, pek çok kesimden destek geldi. Daha sonra basın açıklamasını okuyan memurlar, ayrıca vizite eylemi de gerçekleştirdiler. Amasya'da ise % 45'lik bir katılımı gerçekleştirilen eylem, valiliğin bütün tehditlerine rağmen başarıyla tamamlandı. Eğitim-İş Amasya Şubesi'nin eyleme destek vermemesi ise kitlede tepki yarattı.

Türkiye genelinde gerçekleştirilen eylemlere Eğitim-Sen, Tüm-Bel-Sen, Tüm-Sağlık Sen, Tarım-Sen, Tüm-Maliye Sen, BTS, Tüm-Haber-Sen, Ener-Sen, Tüm-Yarg-Sen, Maden-Sen, Genel Sağlık-İş, Eğitim-İş, Tüm-Sosyal-Sen, Tüm-Tak Sen, Or-Kam-Sen, Sosyal Hizmet-Sen, Bem-Sen, Sağlık-Sea, Kültür-Sen, Emek-Sen, Tüm-Gıda Sen, Turizm-Sen, Asim-Sen, Yapı-Yol-Sen, Lim-Sen, Tüm-Banka-Sen üyesi yüzbinlerce kamu emekçisi katılırken, devlet destekli memur sendikalarının yöneticileri ise eylemi kırmak amacıyla Tansu Çiller ile görüştüler.

Üç gün boyunca süren eylemin ikinci gününde ise Tüm-Haber Sen ve Tüm-Maliye-Sen'li memurlar, yine iş bırakma eyleminde bulundular. Gün boyu süren eylem, polislin işyerlerine gelerek memurlara müdahale etmesiyle turmandı. Ancak sloganlarla devam eden eylem, başarıyla tamamlandı. Eylemin üçüncü gününde ise Eğitim-Sen Genel Merkezi Toplantı Salonu'nda bir basın açıklaması yapıldı ve eylemin başarısı vurgulanarak, "mücadelemiz devam edecek" denildi. □

AVRUPA YAKASI

Kamu emekçileri saat 12.00'den itibaren Vatan Caddesi, Unkapanı ve Laleli yönünden olmak üzere 3 koldan yapılan yürüyüşlerle, Aksaray Metro İstasyonu önünde toplanmaya başladılar. Saat 13.00'de gösterdiğiinde sayıları 10 bini bulmuştu. Yürüyüş boyunca atılan sloganlar burada da devam etti. Eyleme; DISK Genel Başkanı Rıdvan Budak, TÜMİS Başkanı Sabri Topçu, Hava-İş Genel Başkanı Atıl Ayçın'ın yanı sıra Meslek Odalarının temsilcileri ile İstanbul İşçi Sendikaları Şubeleri Platformu temsilcileri ve Demokratik Kitle Örgütü temsilcileri katıldılar. Basın açıklaması, Tüm-Bel-Sen Genel Başkanı Viohan Baykara tarafından okundu. Okunan basın açıklamasında; "Bugün okullarda eğitim yapılmıyor, belediyelelerde hizmet durdu, maliyede vergi toplanmıyor, trenler çalışmıyor, telefonlar çevir sesi vermiyor, elektrik arızaları onarılmıyor, hastaneler acil hizmetler dışında çalışmıyor. Bugün tüm kamu çalışanları ÜRETTİMDEN GELEN GÜÇLERİNİ KULLANIYORLAR! Bugün Türkiye'de devlet durdu, hizmet durdu. Türkiye'nin dört yanından tüm kamu çalışanları bugün meydanlarda toplanarak yıllardan beri yaşadıkları ekonomik terörü, sosyal ve siyasal baskıları lanetliyorlar.

Hepimiz grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarımız için edilen boy luların, verilen sözlerin ve vaatlerin bizleri kandırmayacağı, duyurulan kulaklara duyurmak, görmeyen gözlerle göstermek, anlamayan kafalara sokmak için yentiden eylemdeyiz. "Fedakarlık edin" diyerek bizlere asker dişiği, polis çopu, fabrika kapısı gösteriliyor. Fedakarlık diyerek emek kayı-

ki, Karar Çalışanlara", "Birlik, Mücadele, Zafere", "Toplu Sözleşme Hakkımız, Grev Silahımız", "Devlet Götümün Sendikaya Hayır" sloganlarını haykırdılar.

Bu arada, Laleli'den Aksaray'a doğru yürüten Kamu emekçilerine katılmak isteyen bir grup üniversite öğrencisi, polislerin coplu ve köpekli saldırısına uğradı. Öğrencilerin tamamını dayaktan geçiren polis, 50 öğrenciyi gözaltına aldı. Polislin 50 öğrenciyi gözaltına alması, Aksaray Metro önündeki binlerce kamu çalışanı tarafından yuhalanarak ve işik çalınarak protesto edildi. Destek vermek amacıyla eyleme katılan Grup Özgürlük Türküsü'nün söylediği parçaları coşan kamu emekçileri, halaylar taktıktan sonra olumsuz bir şekilde dağıldılar.

ANADOLU YAKASI

Altyol ve Haydarpaşa yönlerinden yapılan yürüyüşlerle, Kadıköy Belediyesi önüne gelen kamu emekçilerinin sayısı kısa sürede 20 bine ulaştı. Saat 12.00'den itibaren Kadıköy Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. Kadıköy Meydanı'na gelen kamu emekçileri burada, Kamu Sendikaları Konfederasyonlaşma Kurulu'nun hazırladığı ortak basın açıklamasını okudular. Saat 15.00'da gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından, destek vermek amacıyla eyleme katılan sanatçı İlyas Salman da kitleye hitaben bir konuşma yaptı. İlyas Salman konuşmasında; "Üreten biziz, ancak ürettiğimizden birini bile alamıyoruz. Bu onursuzluk zincirini kırmak için üretimden gelen gücümüzü kullanalım" dedi. Daha sonra Ahmet Arif'in "Anadoluyum ben tanıyorsun" adlı şiirini okuyan İlyas Salman, kitle tarafından uzun süre alkışlandı.

Deri işçilerinden kamu emekçilerine destek

Deri işçileri kamu emekçilerine 2 saatlik iş bırakma eylemleriyle destek verdiler.

Partizan Sesi/Kartal: Kamu emekçilerinin Türkiye genelinde gerçekleştirdikleri bir günlük iş bırakma eylemi ne, Tuzla deri işçileri de iki saatlik iş bırakma eyleminde bulunarak, destek verdiler. 20 Aralık 1994 Salı günü, kamu emekçilerinin Türkiye genelinde gerçekleştirecekleri bir günlük iş bırakma eylemini desteklemek ve işçi kıyımını protesto etmek için, Cihangir Deri Fabrikası önünde toplanan deri işçileri 2 saatlik iş bırakma eyleminde bulundular. Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi tarafından gerçekleştirilen eyleme, 1000'ün üzerinde deri işçisi katıldı. Saat 12.00'de yapılan

eylem, 50 işçinin isten atıldığı Cihangir Deri fabrikası önünde başladı. Fabrika önüne kurdukları çadır da direnişlerini sürdüren işçi arkadaşlarına moral vermek ve kamu çalışanlarının bir günlük iş bırakma eylemlerini desteklemek amacıyla yapılan eylem, deri işçilerinin kararlılığı ve öfkelerini hem de yansıttı. Fabrika önünde toplanan deri işçileri, sık sık "BİRLİK MÜCADELE ZAFER", "İşveren şaşırma, sabrımızı taşırma", "Atılan işçiler, geri alınsın" sloganlarını haykurdular. Sloganlardan sonra yürüyüşe geçen işçiler, Tuzla Organize-Deri Sanayi bölgesi yol ayrımına kadar geldiler. Burada toplanan deri işçilerine hitaben bir konuşma yapan De-

ri-İş Tuzla Şubesi Başkanı Musa Selvi; "Biz işçilerin ve emekçilerin ortak düşmanı aynıdır. Onlar, biz işçilerin ve emekçilerin haklarını, alınterlerini gasp etmekten başka birşey bilmezler. Haklarımızı istediğimizde ise şiddet kullanırlar. Haklarımızı geri almamız için de örgütlü olmak gerektiğini asla unutmamalıyız. Kas-gamızda bilinçli ve kararlı olduğumuz müddetçe yenilmeyeceğiz" diyerek örgütü mücadelenin gerekliliğini dile getirdi.

Selvi'nin konuşmasını sloganlar atarak sık sık kesen Tuzla deri işçileri, çeşitli döviz ve pankartlar açmayı da ihmal etmediler.

"Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Yaşasın Cihangir Deri Direnişimiz", "İşçi-Memur Elele, Genel Greve", "Sendika Hak-kımız, Söke Söke Alırız", "Yaşasın Tuzla Direnişimiz" yazılı dövizlerle öfke ve kararlılıklarını yansıtan işçiler, konuşmadan sonra tekrar yürüyüşe geçerek Tuzla Deri Sanayi Bölgesi'ndeki sokaklara aktılar.

Yaklaşık iki buçuk saat boyunca devam eden eylemde halaylar tutuldu, davul ve zurnalar çaldı. Eylem, kamu emekçilerinde olduğu gibi, büyük bir coşku ile gerçekleştirildi. □

PARTİZANCA A. Cebrail EKİCİ

Devrimimizin düşmanı "Oblomov"luk

Siyasi iktidar mücadelesi iktidarı almak, pekiştirmek, zafetini garantiye almak için yoğun iç ve dış çangallardan geçerek gerçekleştirilecek bir oğudur. Sınıf çatışmasının en zorlu bölümü ideolojik olanıdır. Öncü, siyasi iktidar mücadelesinin ilk başlangıcından itibaren ideolojik düşmanlarıyla çatışmak zorundadır. Bu temel bir sorundur. Bunun aşındırılması, sulandırılması öncüyü büyük tehlikelere sürükler.

Bu yazımızda, özellikle öncünün siyasi etkisi altında olan, ancak onun ideolojik-örgütsel ve pratik hatından uzak duran ve davranış çizgisi ile onun gelişmesi önünde ayakbağı olmaya çalışan, deyim yerindeyse "safarımızdaki Oblomov'culuğu" nasıl yansıdığı veya nasıl yaşandığı üzerinde durmaya çalışacağız. Tabii ki dışta kalan Oblomov'cular da bundan ayrı tutulamaz. Çünkü, Oblomov'culuğun ideolojik payandası ortaktır ve bu küçük burjuva sınıfın ideolojik hatıdır. Bu doğal bir durumdur, ancak söylemler yapma arasında veya teori ile pratik arasında gözlenen derin uçurum çizgisi onun yaşam temelini oluşturur. Tembel, ertelemeci, vurdumduymazdır, adam sendecidir, sorumsuzdur, çalışmaz, üretken değildir. Yarattığı emeği asalakça sömürür. Emeğe saygı duymaz. Kibirlidir, ukaladır, hencil ve çıkarıcıdır. Toplumsalı değildir. Kolektivitizme önem vermez, yaptığı birkaç şeyle de böbürlenir. Devrimin sürekli ilerletilmesine, geliştirilip pekiştirilmesine adamaz kendisini. Aynı zamanda yakıncıdır.

Bu tür hastalıklar devrimci sınıflarda oldukça yaygındır. Bu yaygınlık ve hastalıklar devrimimizin gelişmesini de olumsuz yönde etkilemekte, ilerlemesini yavaşlatmaktadır. Öncünün, devrim safasında görülen ve yaşanan bu "Oblomov"luk hastalığına karşı ideolojik seferberlik başlatılması kaçınılmaz bir durumdur.

Devrim, iç ve dış düşmanlarını peyderpey alt ederek gelişir. Sınıf ve ideolojik düşmanlar alt edilmedikçe devrimin zafetinden söz edilemez. Devrimimizin çok zorlu koşullarda geliştiği gerçeğinden hareketle, kan pahasına kazanılmış mevzilerin yitirilmesi ve yeni mevzilerin kazanılması için, devrimi erteleyen, gelişmesini tehlikeye sokan Oblomov'culuğu da param parça edilmiş vazgeçilmez bir görevdir.

Sınıf ilişkilerinin bir yansıması olan Oblomov'culuk, öncünün stratejik ve taktiksel siyasi yönelimine göre konumlanmaz. Örgütsel olarak da öncünün çekilme irade birliğine karşıdır. Proletarya disiplini ona "Ölüm ve can çekilmesi" gibi gelir. Kendi olumsuzluklarını aşmaz, kendisini yenilemez "değiştir-dönüştür" esprisine uygun davranış göstermez. Tüm bu etmenler bir araya geldiğinde, Oblomov'culuk devrim düşmanı olarak sırt verir.

Bu düşman, bağış kampanyası sırasında günün 24 saatini değil, ancak gece iki saatini devrime verir. Faaliyetliliği, devrime hizmet etme temelinde ele almaz. Devrimciliği hobi olarak, ya da dostlar "görsünler" biçiminde yapar. Cumartesi-Pazar günleri dışında devrimi unuttur. Haftanın diğer günlerinde demekleri peyik muhabbeti alanına dönüştürüp, laklak yapar. Gelişmeleri takip etmez, gelişmelere uygun siyaset yapamaz! Hep eskiye çakılı kalır. Güzel hayaller kurar, ama harekete geçmez.

Sohbetleri işki köylülerin kış mevsimindeki "Ocak başı sohbeti"ne benzeyen. Mazi anlatılarak zaman tüketilir. Üretimden kopuktur. Asalakça bir yaşam içindedir. Yaşamın emperyalizmin verdiği kanıtıya bağlanmıştır. Kitlelerden alabildiğine kopuktur ve kitlelere gitmeyi "utanç verici" olarak değerlendirir.

Olunulan demekleri devrimin bir mevzisi olarak değil, aynı ruha sahip Oblomov'cuların rahatlıkla dedikodu yaptıkları "üs" alanları olarak görür. Bu nedenle ki demekleri korkunç defrasyon ve legalite merkezi durumuna getirmişlerdir. Devrimci faaliyeti "dernek duvarı" dışında görmez, demeye gidip iki kelimenin belini kırması, kendisini en "yaman devrimci" görür. Ona göre bulunduğu alanın devrim merkezi "demeklerdir" onun dışında faaliyet düşünülemez!

Oblomov'cular, devrimci sorumluluk taşımaz. Kendisini devrimin itirafı olarak görmez. Dürüklenmeye kadar da harekete geçmez, onun dünyası demek-ev arasıdır. Monotonudur. Ev içi ve demek içi yaşam onun inadı ve manevi dünyasıdır. Demek içi faaliyetler, diğer etkinliklerden kurtarılmış "sohbet" evi haline getirilmiştir. Oblomov'culuk bunda ayak diredir. Gelişmeye, değişmeye engel olmanın muhtelil araçlarını arar, bulur. Rahatını bozucu girişimler onun için büyük düşmandır. Eviden ayrılmak ona korkunç derecede zor gelir, faal olmayı hiç benimsemez. Aldığı görevin üzerinde günlerce yatar. "Niçin görevini yapmadın" diye sorulduğunda, birbir bahane uydurur.

Kulaktan dolma ya da ezbere bildiği birkaç "beylik" sözcükten başka birşey bilmez, sig, dar ve yaşamdaki kopuktur. Soyut ve sabırcıdır. Tekrarenin ötesinde hiç bir üretkenliğe sahip değildir. İçürcü, diemantik ve "gelemek"çidir. Hareketsizlik onun ruhunun gidasıdır. Alışkanlıklarının kölece tutsağıdır. Devrimciliği, geri alışkanlıkları ile sürdürür.

Ülkemizdeki koşulların her değişiminde Oblomov da yöntemini değiştirerek devrimin gelişmesini engellemeye devam eder. Bu cepheye farklı, cephe gerisinde farklı şekilde yansır. Ortak payandası devrimin "ilerlemesine" olumsuz katkılarda bulunmasıdır. Devrimci iç savasını en zorlu koşullarını yaşayan öncünün Oblomov'culuğa da savasını zarar ettirir. Devrimdeki bu yaşam biçimi bertaraf edilmezse, devrim bir çok tehlikelerle karşı karşıya gelecektir. Özellikle günümüzde pratiğin ilahlaştırılması cevap verme görevi ile yükümlü olan, Oblomov'culuğu amansız tebeleşmeye şart koşuyor.

Unutulması ki Oblomov'culuk, devrimi geçim aracı, kendisini ise halkın üstünde "aynıcılık", "elit kesim" olarak görmektedir. Halka hizmet etmeyi "küçülme" olarak görüp kendisini devrime tabii kılmaz, devrimi kendisine tabii kılmaya çalışır. Kendisini bulunmaz "hint kumundan" sayan, siyasi, örgütsel, ideolojik, pratiksel tutumuyla devrime, kitlelere, öncüyü yabancılaşmaya savrulan bu asalak savurganlığa karşı, Maoist merhamet darbesini indirmek öncünün görevleri arasındadır. □

İşçilerden jandarma saldırılarına öfke

Partizan Sesi/Kartal: Direnişçi Cihangir Deri İşçileri, işverenin fabrikadan mal çıkarmasını engellemeye çalışınca, jandarmaların saldırısına maruz kaldılar. Saldırı sonucu direnişçi işçilerden üçü gözaltına alınırken, Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesine bağlı 120 fabrikada 3 bin deri işçisi bir günlük iş bırakma eyleminde

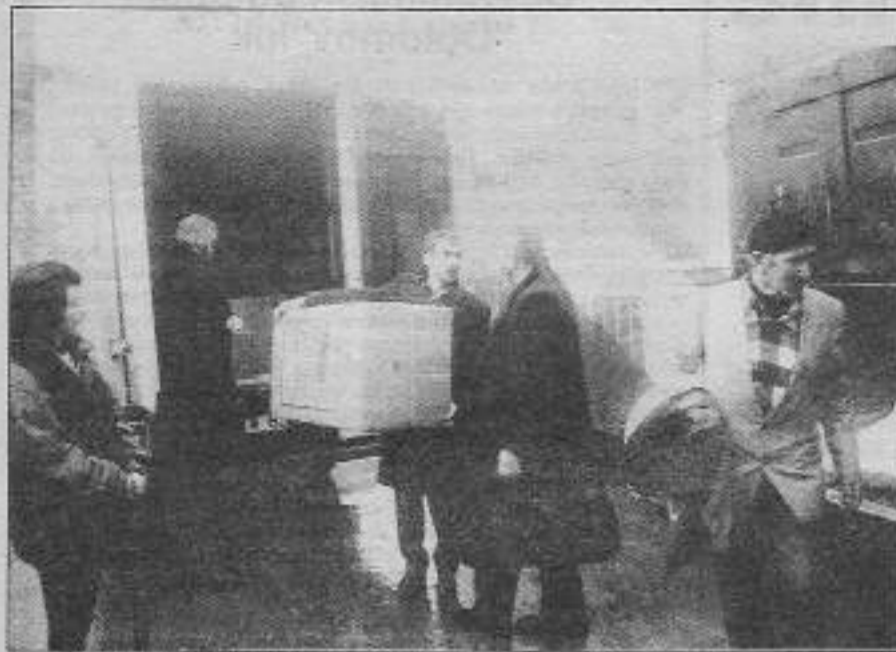
"Resmi makamları uyarıyoruz. İşverenin tertiplerine izin verdikleri ve ortak oldukları müddetçe doğacak sonuçlardan biz sorumlu olmayacağız."

durdurmak istediye de başanlı olmadı. Jandarma saldırısına rağmen yürüyüşlerini sürdüren işçiler, Deri-İş Tuzla Şubesi önüne kadar gelerek, bina önünde toplandılar. Burada, işçilere hitaben bir konuşma yapan Deri-İş Tuzla Şubesi Başkanı Musa Selvi; "Bizleri, bu saldırılarda, tehditlerle ve kolluk güçleriyle engellemeyecekler. Bunlar bize sökmey-

bulunarak, saldırıya protesto etti. Bir süre önce, Cihangir Deri İşvereni tarafından "İşyerini kapatım" denilerek işten atılan 50 işçi, işyeri önüne kurdukları çadırda direnişlerini devam ettiriyorlardı. Ancak, direnişteki işyerinden jandarma gözetiminde mal çıkarmak isteyen işverene engel olmak isteyen 50 işçi, jandarmaların saldırısına uğradı. 21 Aralık 1994 Çarşamba günü yaşanan saldırı sonucu direnişçi işçilerden 3'ü jandarmalarca gözaltına alındı. Olay üzerine, Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesine bağlı 120 fabrikada 3 bin işçi, üretimden gelen güçlerini kullanarak bir günlük iş bırakma eyleminde bulundu ve işveren jandarma ortaklığıyla tezgahlanan saldırıya protesto ettiler. 22 Aralık 1994 Perşembe günü Organize Deri Sanayi Bölgesindeki fabrikalardan gelen deri işçileri, işbaşı yapmadılar. Saldırıya protesto etmek amacıyla yürüyüşe geçen işçiler, sloganlar atarak sendika binasına doğru ilerlediler. Ancak, yürüyüş jandarma tarafından kurulan barikatlarla engellenmek istendi. İşçilerin barikatları aşmak istemesi üzerine saldırıya geçen jandarma, işçileri dipçikleyerek

Bizim inanç ve kararlı direnişimiz, onları korkutuyor. Bu nedenle şiddet uyguluyorlar. Fakat mücademizi durduramayacaklar" diyerek saldırıya protesto etti. Selvi'nin konuşmasını sık sık kesen işçiler "Birlik, Mücadele, Zafer", "İşçilerin katili patron-ağa devleti", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni", "Yaşasın Tuzla direnişimiz" sloganlarını haykurdular. Öte yandan olayla ilgili olarak bir basın açıklaması yapan Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Yener Kaya ise; "Cihangir Deri İşverenin kanunsuz lohusu yaptığını biliyoruz. İşveren, arif işçiler sendikal haklarını kullandığı için, yasaları çiğneyerek 50 işçiyi işten atmıştır. Bu davranışı ise; hem anayasaya, hem sendikalar yasasına, hem de grev lohusu yasasına çiğnemektedir. Bununla da kalmamakta kanunsuz davranışına, jandarmayı da ortak etmektedir. Resmi makamları uyarıyoruz. İşverenin tertiplerine izin verdikleri ve ortak oldukları müddetçe doğacak sonuçlardan biz sorumlu olmayacağız" diyerek saldırıya sert bir dille knadı. □

SİNE-SEN'den kampanya

Partizan Sesi/İstanbul Valiliğin keyfi engellemesini protesto eden SİNE-SEN'li sanatçılar ise Beyoğlu'ndaki SİNE-SEN Genel Merkezi önünde bir basın açıklaması

vaporak olayı kınadılar. 22 Aralık 1994 Perşembe günü gerçekleştirilen basın açıklamasında "Nasıl bir ülke bu? İnsanına nasıl davranan bir devlet bu?

Türkiye Sinema Emekçileri sendikası (SİNE-SEN) tarafından, evleri yakılan köylülere verilmek üzere Dersim'in Ovacık İlçesine ulaştırılmak istenen ve içinde giyecek eşya bulunan yardım kolileri İstanbul Valiliğince iki gün engellendi.

Bosnaya yardım gönderildiğinde engellenmiyor. Ama söz konusu olan Ovacık olunca hemen engeller konuluyor" diyerek tepki gösteren sanatçılar; "Karakış geldi. Bu günlerde hiç düşünmüyor muyuz? Bilesek de bilmesek de Doğu Anadolu'da kış ne kadar soğuk olur. Soğuk esen rüzgar nasıl uğuldar? Gitmeyenler bilmez. Ama sinemacıların çoğu bilir. Gidip film çekmişlerdir çünkü orada. Doğu Anadolu'da karakış çok soğuk olur" diyerek basın açıklamalarını devam ettirdiler. Basın açıklaması "Nasıl bir ülke bu? İnsanına nasıl davranan bir devlet bu? İnsanlar ölüyor bir yanda, insanlar devleti soyuyor bir yanda? Suçlu kimdi, suç neydi? Yoksa suçlu ve suçlanan ilişkisi miydi sorgulanması gereken? Yoksa aklından birileri tam da bunu geçirirken suçlu mu ilan edilemişlerdi?"

Köyleri kim ve neden yakmıştı? Yıkıntılarının arasında ağlayan yaşlı kadın ve torunu yaşlı gözlerle bakıyorlar işte. Kim anlatacak bunları onlara. Az ötedeki karlı yolda, yalın ayak durup ağlayan çocuk. İşte gerçek.

Ama o çocuğu unutmayanlar var. Bir araya toplanıp, kararınca, yardım etmeye karar verdiler. Buna sinemacılar da katıldı. Duyurular yapıldı. İnsanlar geldi her yerden, koltuk altlarında torbalarla. Şehir varoşlarından radyolardan, Ankara'dan koli ile gönderecekler" sözleriyle son buldu.

Daha sonra devrimci demokratik kamuoyundan destek isteyen DİSK SİNE-SEN'li sanatçılar devrimci-sosyalist yurtsever basına da seslenerek "Kampanyamızı duyurmak ve yardımlaşmak için siz de bize katılın. Yoksa çıkmayacak karlıklar aydınlığa" dediler □

Ufukta "barış" gözüküyor!

Haber Merkezi: Hamburg Üniversitesi bünyesinde faaliyet yürüten "Savaş Nedenlerini Araştırma Çalışma Grubu" tarafından hazırlanan "Savaş Bilançosu 1994" başlıklı rapor kamuoyuna açıklandı. Sadece içinde bulunduğumuz 94 yılında, dünya üzerindeki 41 yerde savaşlar meydana geldi. Bu savaşlar sonucu, tahminen 6.5 milyon insan hayatını kaybetti ve milyonlarca kişi de yaralandı.

Araştırma Grubunun raporlarına göre, savaşların en yoğun yaşandığı alan, Afrika kıtasıydı. 94 yılında Afrika'da 9, Yakın ve Orta Doğu'da 7 ve Latin Amerika'da ise 6 savaş yaşandı veya halen yaşanıyor. Çepi ve yoğunluğu savaş gibi olmasında, sadece eski Sovyetler Birliği toprakları üzerinde 4 ve Avrupa'da ise 3 kez silahlı mücadele yaşandı. Savaşlar sonucu, dünya genelinde 16 milyondan fazla insan, kendi ülkesi içinde yaşadığı yerleri terk etmek zorunda kaldı. 24 milyon insan zorla sürgüne, Acı Sığınmaya göre, öncelikli yıllarda orantılı düşüş olarak savaşların sayısında bir azalmaya görülmekte birlikte, bu azalma göçü bir durum olarak görülüyor. Önümüzdeki dönemde ise daha da artacağı tahmin ediliyor. İkinci dünya savaşından sonra, gerek savaşların niceliğinde, gerekse de yoğunluğunda sürekli artış kaydedildi. Örneğin; 50'li yıllarda ortalama 12 savaş dünya genelinde yürütülürken, 90'lı yıllarda bu sayı 40'ın üzerinde çıkmıştır. Toplam olarak 1945'ten bu yana, dünya da 167 savaş taahhüt olundu.

Bir sayıya bizi, ezilen halkların mücadelesinin durmadığı doğrultusunda (örneğin; Peru, Hindistan, Kamboçya, Filipinler, Filistin, Ekvador, Türkiye, Türkiye Kürdistanı öncelikli olarak) savaşlarla beraber, özellikle emperyalistler arasındaki çelişkilerin 90'li yıllarda da daha da yoğunlaştığı ve bu çelişkilerin silahlarla yürütüldüğünü göstermektedir.

Ercan Kanar'a 10 ay hapis

Haber Merkezi: İnsan Hakları Derneği Genel Başkan Yardımcısı ve İstanbul Şube Başkanı Ercan Kanar, Özgür Gündem Gazetesi'nde yayımlanan bir yazısından dolayı 10 ay hapis cezasına çarptırıldı. Özgür Gündem Gazetesi'nde yayımlanan "Hasta çok ağır" başlıklı yazısı nedeniyle, İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanan Ercan Kanar'a 10 ay hapis cezası verildi. Kanar'ın cezasına geçici bir süre erteleyen mahkeme, aynı davadan yargılanan Özgür Gündem Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Erol Kaplan'a da 10 ay hapis cezası verdi. Ancak Erol Kaplan'ın cezası para cezasına çevildi. Verilen ceza ile ilgili olarak bir açıklama yapan Ercan Kanar: "Devlet basın konusunda cüfle standart uyguluyor" diyerek verilen cezayı kınadı.

Bilindiği gibi, susuncuların açıkladıkları için Hatuk Gargır, Fikret Başkaya ve Münir Çeylan gibi pek çok aydın hapis cezasına çarptırıldı.

"Gerçeğin kapısını aralamak zorundayız"

Kampanya konusunda bilgi almak amacıyla yaptığımız görüşmeye; SİNE-SEN Genel Başkanı Necmettin ÇOBANOĞLU ile genel sekreter Muzaffer HİÇDURMAZ ve Başkan yardımcısı Yusuf ÇETİN katıldılar. 23 Aralık 1994 Cuma günü gerçekleştirdiğimiz görüşmeyi kısaltarak aktarıyoruz.

Partizan Sesi/İstanbul: Başlattıkları kampanya nedeniyle Beyoğlu'ndaki SİNE-SEN Genel Merkezine giderek, sendika yöneticileri ile görüştük.

PS. Böyle bir kampanyayı başlatmaktaki amacınız nedir? Bize söylemesiniz?

Necmettin ÇOBANOĞLU: Başlatmış olduğumuz bu kampanyanın amacı bir şeylerin yolunu açmaktır. Türkiye'de yaşanan bir kirli savaş var. Devam eden bu savaş karşısında, konuşmak yerine, bir şeyler yapmak gerekiyordu. Bu nedenle böyle bir kampanyayı başlattık.

Kampanyanız ne zaman başladı? Katılım ne kadar oldu ve ne zaman bitirmeyi düşünüyorsunuz?

NC. Yardım kampanyamız çok kısa bir süre içerisinde başladı. Kampanyamızı geniş bir şekilde duyurmak istemedik. Yalnızca sinemacılar arasında olmasını istedik. Sağolsun arkadaşlarımızda konuya oldukça duyarlı davrandılar. Kampanyamızın süresi ise yardımlar devam ettiği müddetçe uzanacaktır. Yani, yardımlar ne zaman kesilirse o zaman sona erecek.

Peki, Dersim'e gidip-gelmek için herhangi bir izin aldınız mı? Bildiğiniz gibi devlet, Başbakan yardımcısını bile o bölgeye sokmadı. Kısa bir süre önce Dersim'e giden bir heyet ise, Elazığ girişinde engellenerek geri çevrildi.

NC. Karşılaştığımız zorluklar, en önce burada başladı. Topladığımız yardımları, kolilerle göndermek istedik. Ancak kolilerin gönderilmesi, Valilik tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeksizin, iki gün engellendi. Dersim'e gidebilmemiz konusuna gelince; İstanbul Vali Yardımcısının iki dudağı arasından çıkan, sözde bir izin var. Tabii bu izin, Olağanüstü Hal Bölgesinde ne kadar geçerli olacaktır hep birlikte göreceğiz. Bizler bu konuda pek ümitli değiliz.

Ancak yine de, son noktasına kadar çaba sarfedeceğiz ve şartları zorlayaca-

ğız.

Devlet, bölgeye yabancı kişilerin sokulmayacağını söylüyor. Hatta vize uyguluyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

NC. Çünkü orada, devlet tarafından saklanan bir gerçek var. O gerçeği de kimsenin duymasını, bilmesini istemiyorlar. İşte bilet, o soru kapısını aralamak için oraya gidiyoruz. Eğer bizler, haklı taleplerimizi yaşamın her alanında dile getiremiyorsak ve onlara sonuna kadar sahip çıkmıyorsak, yaşamaya da hakkımız yok demektir.

SİNE-SEN dışındaki sanatçılardan kampanyanıza herhangi bir destek geldi mi?

Muzaffer HİÇDURMAZ. Evet, diğer

arkadaşlarımızdan da destek geldi. Fakat ben, caddelerde boy gösterecek "Sanata Evet" diyenlerin de bu kampanyaya ya destek vermelerini isterdim. Ama onlar için o bölgede kim ölür, kaç çocuk soğuktan donmuş, kim aç ölmüştü değil. Umutlarında bile değil yani. Çünkü orada yaşayanlar Kürt. Destek vermeyişlerinin en önemli yanı bu.

Sizlere Ovacık'ta kim yardımcı olacak. Veya sizler bölgeye giremezseniz, yardım kolilerini kim götüreceksiniz?

NC. Orada bizlere Ovacık Belediye Başkanı Musa YERLİKAYA yardımcı olacaktır. Kendisiyle tele-

fonla görüştük. Her türlü olanak ve yardımı sunacağını söyledi.

Yusuf ÇETİN. Kolilerle birlikte bende Dersim'e gideceğim. Fakat oradan sağ salım döneceğim mecbul.

Sanat cephesinde böylesi çalışmalar görmek bizi mutlu etti. Sanatın ve sanatçıların hak için var olduklarını ve halkla birlikte anlam kazandıklarını, bu kampanyamızla göstermiş oluyorsunuz. Kampanyamızın başarıya ulaşmasını diliyoruz.

NC. Kampanyamıza en fazla desteği sizlerden bekliyoruz. Sosyalist-devrimci basın olarak sizlere büyük görevler düşüyor. Şimdiden teşekkür ediyor ve çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Biz teşekkür ederiz. □

Göç eden ailelere yardım

Partizan Sesi/Kartal: Devlet gücü tarafından evleri yakılarak zorla göçtürülen Dersimli ailelere, okullarımız ve TKP(ML)-TKKKO dava tutukları tarafından para, erzak ve giysi yardımı sunuldu.

Yozgat Çerçevli TKP (ML)-TKKKO dava tutuklarının gönderdiği 3 milyon lira ile Partizan Sesi okulları tarafından toplanan erzak ve giysiler, Dersimli üç aileye verildi. Dersim'in Övçelik ilçesine bağlı Çevizdere ile Yerlidere köylerinden göç edenlere Sarıgöl'e gelen iki aile, kendilerine yapılan yardımlar karşısında oldukça sevindiler. Akrabalarının yanında kalan aileler, İstanbul'un zor ve ağır koşulları altında yaşam mücadelesi veriyorlardı. Bir evde 23, diğerinde ise 14 kişi kalıyor. Ancak devlete olan öfkeleri dünmemiş, gerillaya olan sevgileri ise hiç mi hiç azalmamıştı. Devlete lanetler yağdıran Dersimli aileler, "Biz Amerika'ya da göçtürseler, doğru bildiklerimizden vazgeçmeyiz. Biz,

sizin yolunuza canımızı bile veririz." diyerek öfkelerini dile getirmekten çekinmiyorlardı.

Yardım esnasında konuşma yapan bir okurumuz, "İsterdik ki, göç ettirilen bütün Dersimlilere yardım edelim. Yalnızca Dersimlilere değil; Amed, Botan, Koçgiri ve Serhat'ın, yani bütün 1. Kürdistan'ın zorla göçtürülen her aileye yardım etmek gerekiyor. Ancak, bizim bunu tek başımıza gerçekleştirmemiz mümkün değil. Elimize gelen her kadar yardım edebiliyoruz. Ama devrimci-demokrat her insan bizim yardımımızı örnek almali ve onlar da yardım etmeye çalışmalı. Umarız kendisinde az çok sorumluluk hissederek her insan, başlattığımız bu kampanyayı destekler ve onu genişletir." diyerek göçeden ailelere yönelik yardım kampanyaları düzenlenmesini istedi. Okurumuzun bu sözleri üzerine, Dersimli aileler de

yaşadıkları sorunları vurgulayarak; "Devlet;

"Siz gerillalara yardım ediyorsunuz" diyerek evlerimizi ateşe verdi. Evlerimiz içindeki eşyalarla beraber yakıldı. Tek bir eşyamızı bile alamadık. Çoluk-çocuk hepimiz perişan olduk. Evlerimizi yakmaları yetmiyormuş gibi, bir de zorla göç ettirdik. Bize "Siz burada durmayacaksınız" dediler. İkinci sefer, sizi öldürecek" diye tehdit ediyorlardı. Bizim bu her göçümüze aldılar. Her gün işence vardı. Her gün karakola çağırıyor. "Evlerimizi gerilla yaktı" dememizi istiyorlardı. Karakoldaki astsubay; "Yadelerinizi verirken "Evimizi asker kıyafeti giymiş teröristler yaktı" diyeceksiniz diye bize baskı yapıyordu. Fakat ihaneti kabul etmedik. Biz de, muhtarımızda her defasında bu yalanı kabul etmedik. Evimizi yakanlar gerillalar değil, askerlerdir" dedi. Astsubay ne yapırsa başarısız olmadı. Biz geri kalanlardan değiliz. Yeter ki, kirveler, musahipler biz buradayız, satışıyoruz desinler. bize yeter" dedi. "Sizin köylerinizi kim yaktı" diye sorduk. Zela; "Çema bira yemane eskere vesitay. Brayemâ marâzaf hazkeni" (Evlerimizi askerler yaktı. Gerillalar bizleri çok seviyor) dedi. Küçük Ergün ise "Büyüncü ne olacaksın" şeklindeki sorumuza "Gerilla olacağım" diye Annele, çocuklarının sözlerine; "Marâzaf dünnara ne sonime marâzaf." (Biz Partizanlarla aynı yolda yürüyoruz) diyerek katılıyor. Evet, devlet zoruyla göç eden bu aileler, karşılaştıkları tüm zorlukları yeneceklerine inanıyorlardı. Gönüllerinde yatan büyük şey, on kasa sürede tekrar köylerine dönmektir. Ne pahasına olursa olsun dönmek. □

TC'nin son umudu: Futbol

Haber Merkezi: Sınıfsal ve Ulusal Kurtuluş Mücadeleleri karşısında tükenen devlet, çareyi gözüde futbolda arıyor. Gençlerin perilliyeye kullandığını engellemek ve onları sistem içine çekmek için yoğun bir çaba sarfeden devlet, bunda başarılı olmayınca son çare olarak futbola sarıldı. Bu amaçla Tunceli ve Şırnak'ta "özel emir" ve "özel statü" bir amatör lig oluşturdu. Özel emirle ve özel statüyle amatör lig oluşturulan Tunceli ve Şırnak'ta, kurulan takımların profesyonel lige kadar çıkarılması planlanıyor. Bölge halkının ve gençlerinin perilliyeye olan desteğini kermeyi amaçlayan devlet, böylece sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelesini durdurabileceğini düşünüyor. Ancak bütün parasal desteği ve girişimlerini rağmen özel emir ve özel statüde ligine takım bulmakta oldukça güçlük çeken devlet, bölge halkından katılım olmayınca, kendi takımını kendisi kurmak zorunda kaldı. Şırnak'ta kurulan amatör lige yalnızca knevçular ve korucu çocukları katıldı. Tunceli'de ise asker ve polislerden oluşan takımlar kurulabildi. Sadece kurdusunun çabı saydığı Köy Hizmetleri spor, Belediyespor ve Esnafspor gibi devlet memurları ve işbirlikçi esnaflardan oluşan takımlar kurun, devlet bütün valilik ve emniyet müdürlüklerini bu amaçla seferber etti. Başbakan Yansu Çiller tarafından verilen özel emirle kurulan özel statüde ligin yanı sıra, Vanspor gibi Diyarbakırspor ve Çizrespor'un da 1. lige çıkarılması planlanıyor. Savaş nedeniyle 31 tane çökülmüş durumda kalan Çizrespor'un tekrar profesyonel

özel lige dönmesi için kolları sıvayan devlet, bu kez Çizrespor'u kendisi kurdu ve özel statüde ligine dâhil etti. Derfeta futbolu, Sınıfsal ve Ulusal Kurtuluş Mücadeleleri karşısında bir silah gibi kullandığı, özellikle 1. Kürdistan'ında ise son umudu haline getirdiği, artık görüyor. Bu amaçla bütün finansmanını sağlayarak, özel uygulamaları 1. lige kadar getirdiği Vanspor'u bir örnek teşkil ediyor. Vanspor'un devlet tarafından desteklediği, 1. lige gelerek üst basamaklara kadar çıkardığı biliniyor. Fakat Vanspor'un devlet destekli maskesi kısa sürede düşerse, bu kez Diyarbakırspor'a el atıldı. Olağanüstü Hal Bölge Valisi Ünal Erkan'ın bizzat ilgilendiği Diyarbakırspor, Bölge Valiliği'nin bütçesinin düzenli bölümünün kendisine ayrılması sonucu, 2. lig 5. grupta lider oldu ve Play Off'a kadar çıktı. Olağanüstü Hal Bölge Valisi Ünal Erkan'ın Diyarbakırspor Kongresi'nde röyoladıkları dükkate alınırca, Diyarbakırspor'un en geç gelecek yıl 1. lige çıkacağı kesinlik kazanıyor. Bunun bu çabı nalarının yanı sıra, Tunceli ve Şırnak'ta özel statüde ve özel emirli takımlar kurarak, halkın dikkatini, ilgi ve desteğini futbola çekmeye çalışan devlet, yine de naddığını bulamadı. Korucu, polis ve askerlerden kurduğu takımları kendi liginde, kendisi oynamaya devam edeceğine beşiyor. Üç "F" kurulumu uygulamaya çalışıyor. TC, son kozunu oynamağa yaklaşan sonunu engelleyebileceğini düşünüyorsa çok yanlış. Çünkü gelişen perilla mücadelesi ona tepelenmekte bir an daha geç kalmayacak gibi görünüyor. □

TEKLİYOL

Onur DERSİM

Yeni yıl vesilesiyle, emperyalist rekabette, emperyalist Kürt dansı (1)

Başlarını ABD ve Rusya'nın çektiği NATO ve VARŞOVA emperyalist blokları arasındaki rekabet; 80'li yılların sonlarında Rusya'nın havlu atmasına yol açmıştı. Emperyalist rekabet ve bu zeminde yükselen çatışmalar ve yayılma Rusya'nın havlu atmasının önemli bir faktörü olsa da, diğer bir çok iç ve dış sebeplerde söz konusuydu. ABD; rakibi Rusya'nın çözümlüyle hızlı dağılan VARŞOVA'yı gördükçe, "Yeni Dünya Düzeni" çirkinliğini daha da yükseltti. Önemli bir rakibinin olduğu yenilgi ortamında emperyalist güç ilişkilerini lehine pekiştirmek için üretilmişti.

Zira, diğer büyük emperyalist kurtlarda devreydi. Doları ABD borsasının göbeğinde vuran, yüksek günürük duvarlarına rağmen emperyalist merkezleri dolan Japonya, bu ekonomik gücüne uygun bir siyasal yapılarına istemiyeli sahneye çıktı. Doğu Asya'da kazandıği mevzilerle nüfuzunu arttıran Alman emperyalistleri ve diğer Avrupalı emperyalistler ise bir başka emperyalist güç odaklarıydı. Adına "Yeni" denilen, aslında eskisinden farklı olmayan emperyalist-kapitalist dünya da; "yeni" denilecekse olan Rusya ve Müttefiklerinin çözümlüyle, karşı devrim dünyasının NATO-VARŞOVA eksenli iki kutuplu yapılanmasının yerini, çok kutuplu bir yapılanma sürecine girmesine bırakmıştı. "Yeni Düzen" etiketi, bir çok sözde "Solcu'nun feleğini geçirdi. Sermayeyi, serbest piyasayı, selamlayan bu baylar, kapitalizmi "demokrasi"nin bayrağı olarak kutsadılar. Neymiş! Kapitalizm artık vahşi talan, zulmün adı değilmiş. Ezon-ozlan ülkeler, sınıflar ayırımı kalmamış, karşılıklı bağlılık oluşmuş. Dolayısıyla sınıflar savaşlarında gence kalmış. Gorbaçov'un "sol" maske ile yükselişi de gerici safsatalar altında, emperyalist kapitalist dünyanın yapısal ve konjektürel sorunlarını sözde aşılması için, burjuva teorisyenlerinin pişirip piyasaya sürdüğü siyasal terdidi.

Çelinen noktada, "Sermayenin Ulusal-Bölgesel-Kültürel-Sınıfsal Faikları Silen" bir rol oynadığı, yüksek teknolojik gelişmenin "Kapitalizmi insancillaştırdığı", emperyalist savaşlara götüren emperyalist rekabetin tarih olduğu, "paylaşımın barışçıl zemine oturduğu" propagandası edildi. "Kousskiye Ultra"ya da barışçıl emperyalist teorilerine, sarılan yenilikçi solcuların sis bombalarını, hizzat emperyalist dünyanın gerçekleri dağıtıyor. Globalleşmenin "ülkelerin, sınıfların menfaatlerini birleştirdiği" ve bu bağlılık temelinde "çıkartılmı uyutuşunu" söyleyenlere en etkili cevap, Ortadoğu'dan, Körfez'den geldi. Emperyalistlerin bizzat silahlandırdığı Faşist Saddam rejimi, genici çıkartları için bölgesel bir güç olma perspektifiyle Körfez ülkelerine el atınca, Pan American siyasi çıkarlarını korumada hassas olan ABD emperyalistlerini karşısına buldu. Çok açık olan söz konusu çatışmanın mahiyetini burjuva sınıf bakış açılarında oturu saptırmaya çalışan bazılarının Saddam'ı keskinler, diğer bazıları da "Uygur" adına emperyalist vahşeti selamladılar. ABD'nin Çöl ayılarının "Körfez Operasyonu" sadece ABD - Saddam çatışmasından ibaret değildi. Başka hesaplar da vardı. Amerika, geleneksel nüfus alanı olarak gördüğü ve petrolden ötürü büyük önem verdiği Ortadoğu'ya; enerji kaynakları sıkıntısı çeken Japonya'nın ve emperyalist yayılma faaliyetleri Almanya'nın önünü kesme ihtiyacı ile de karşı karşıyaydı. Söz konusu hamdesiyle ABD, "Yeni Dünya Düzeni" naralarıyla kendinden geçerken, emperyalist dünyadan barış düşleyen ahıraklık, düzensizliğin, kargaşanın etkisiyle bir türlü kendisine gelemiyor. Fazilet olarak yükselttikleri kapitalist değerler ve yayılmaları bang ve süknat hayallerinin aksine, dünya kayıyordu. Sadece Irak'ta değil, Gürcistan, Azerbeycan, Yugoslavya, Ruanda, Somali, Haiti'de yaşananlarla "Yeni Dünya Düzeni", bazıların artık "an" olarak kaldığını zannettikleri, tüm üyanlarla, gerçeklerin gösterilmesine rağmen anlamamakta ısrar ettikleri "esk"ye adeta "rahmet okuyor"du. "Yeni Dünya Düzeni"lerinin armanları; yine milyonlarca insanın emperyalist-gerici çıkarlar uğruna katledilmesi, Barbarlık, "Küreselleşme" teorileriyle, "doğası değişti" sözde götüreceği rekabet yerini "barışçıl paylaşım" bıraktı; hayallerini diğer alanların yanısıra Kafkasya, Balkanlar'da, "bayır öyle değil" dercesine cevapladı. Rusya'nın yenilgisi ve zorluklarından ötürü, rakiplerinin aslında kabul etmediği jirsimlerinin bazılarına istemiyerekte olsa "ruza" göstermesini, bazıları "Rusya artık bini", "Emperyalist rekabette bir daha yer alma şans kalmadı" biçimli sözlerle karşılarken, Maoist'ler; zorunlu bazı geri adımlar atsa da emperyalist karakteri ve "büyük" askeri gücüyle Rusya'nın, emperyalist yangın, halklara saldırdan kopmasının mümkün olmadığını işaret etmişlerdi. Başta ABD olmak üzere, Batılı emperyalistlerin Varşova'nın çözümlüyle istahlandıkları bu pazarları engelsiz Batı ya entegre etme planlarında bazı pratik adımlar atılarda, zorlanacaklarını anlamak için kâhin olmaya gerek yok! Özellikle Almanya'nın olmak üzere, Avrupa'nın tarihsel müttefikleri "Baltık Cumhuriyetleri"ne Hırvatistan-Slovenya mevzilerini kapıp, Rusya'nın nüfus alanındaki diğer yerlerinde sözde "bagimsizlik" planıyla koparıp Batı zaferinin ilan edilmesi projesi kolay yürüyemezdi, yürümüyor. Doğuya doğru NATO'ya genişletme planına Rusya'nın itirazı, Batı'ya geri adım atmadı. "Bağ için Ortaklık" anlaşmasıyla çimdiklik yetimlik zorunda kaldılar. Gerçi hedeflerinden vazgeçmiş değillerdir. Ancak, dışlerini gösteren Rusya faktörünü görmezden gelmeleri de imkansızdı.

Alevi ev sahiplerine polis tehtidi

Partizan Sesi/Sivas Sivas'ın Alibaba, Gökçe, Bostan ve Kolej Mahallelerindeki ev sahipleri, Sivas Emniyet Müdürlüğü tarafından tehdit edildiler.

Alevi mabelleri olarak bilinen, Alibaba, Gökçe, Bostan ve Kolej mahallelerindeki ev sahipleri, Sivas Emniyet Müdürlüğü tarafından kiracıların "terörist" (!) çıkması halinde, bundan kendilerinin zarar göreceği söylenerek tehdit edildiler.

Sivas'ta, Alevilere yönelik olarak devam eden faşist baskı ve saldırıların bir devamı olarak görülen uygulama, tepkiyle karşılandı.

Kiracının terörist (!) veya polise sakıncalı görülen birisi olması halinde, bundan ev sahiplerinin sorumlu tutulacağı söylenen Sivas Emniyet Müdürlüğü, bu durumdan kurtulanak isteyen ev sahiplerine ise muhbirlik yapmalarını önerdi.

Teröristlerin (!) daha çok Alibaba, Gökçe, Bostan ve Kolej mahallelerinden çıktığını öne süren Sivas Emniyet Müdürlüğü'nün, devrimci-demokrat insanları tespit etmek ve Alevi mahalleler üzerinde baskı oluşturmak amacıyla olduğu görülüyor. Ev sahiplerinden, kiracıları hakkında ihbarçılık yapmalarını, veya tamaddıkları devrimci-demokrat insanları polise bildirmesini de isteyen Emniyet Müdürlüğü, uzun bir süredir devam eden faşist saldırı ve uygulamaları yaygınlaştırmak istiyor.

TKP(ML) tutsaklarından özür

Haber Merkezi: Buca Cezaevindeki TKP(ML)-TKKK dava tutsakları, Özgür Ülke Gazetesinde yayınlanan bir ilan nedeniyle, devrimci-demokrat kamuoyundan özür dilediler. Gazetemize yolladıkları 23 Aralık 1994 tarihli bir telgraf ile devrimci-demokrat kamuoyundan özür dileyen TKP(ML)-TKKK dava tutsakları, "21 Aralık 1994 tarihli Özgür Ülke Gazetesinde yayınlanan Ayhan Uzulu ile ilgili ilanda DHKP/C yerine Devrimci Sol inzası kullanılmıştır. Anlayış olarak tasvip etmediğimiz bu olay, el değiştirmiş ve içeriklerini değiştirilmesinden dolayı kamuoyuna yanlış yansımıştır. DHKP/C den ve ilanda imza kullanan PKK, İDKP, PRK (Rüzgârî) DHP, YRKN, TIKB ve İDP harekellerinden özür ederiz" dediler.

TKP(ML) davasında giyabi ceza

Partizan Sesi/Kayseri: Kayseri Devlet Güvenlik Mahkemesinde görülen TKP(ML)-TKKK davasında Erol Özel ve Gökhan Kaya'ya firarda olmalarından dolayı ömür boyu giyabi ceza verildi. 10 Ekim 1991'de tutuklanan ancak 1993 yılında Nevşehir Cezaevinden firar ederek kaçan TKP(ML)-TKKK dava tutsaklarından Erol Özel ve Gökhan Kaya, giyabi yargılandıkları Kayseri DGM'si tarafından ömür boyu hapis cezasına çarptırıldılar.

"Tokat'ın Almas ilçesindeki jandarma karakolunu basarak 2 erin ölmesine bir erin ise yaralanmasına neden olmak ve örgüt üyeliği ile çeşitli eylemlere katılmak" gibi gerekçelerle verilen giyabi ceza, oldukça komik bulundu. Anlaşılan o ki, komünistleri engellemekte iyice çaresizleşen faşist TC giyabi cezalar vererek kendi kendisini tatmin etmeye çalışıyor. Öte yandan aynı davadan yargılanan Halil Şahin'e 22 yıl, Ercan Özkan ve Muammer Kaymak'a 12 yıl, Cemal Tokat, Adem Kutlu, Salih Tokat, Hatice Güldemir ve Nadir Eroğlu ile Adigüzel Eryılmaz'a ise 4 yıl hapis cezası verildiği öğrenildi.

Partizan Sesi/Kartal: Refah Partili Pendik Belediyesi tarafından "Merkez binamızda kadro fazlası var" denilerek görevlerinden alınan 18 bayan memur temizlik görevlisi yapıldı.

Refah Partili Pendik Belediyesi Başkanı Erol Kaya tarafından kadro fazlası olduğu gerekçesiyle görevlerinden alınan 18 bayan memur temizlik görevlisi yapıldı. Pendik Belediyesi Merkez Binası'nda görev yapan bayan memurlar sokakları süpürmeleri için görevlendirildi. Bu duruma protesto etmek isteyen memur yakınları ise Pendik Belediyesi önüne gelerek, başkan Erol Kaya'nın istifasını isteyen basın açıklamaları yaptılar. 22 Aralık 1994 Perşembe günü saat 14.00'de Pendik Belediyesi önüne gelen memur yakınları "Kızlarımızın sokakta çalıştırılmasına nasıl göz yumuluyor. Ne biçim Adil Düzen." bu diyerek olayı protesto ettiler. Ellerindeki süpürgelele başkan Erol Kaya'yı istifaya çağırın memur yakınları; "Te-lalllarımızı masa başından alarak, sokaklara temizlik görevlisi yapan 'Adil Düzen', nasıl

bir adillik anlayışı içerisinde olduğunu ispat etmiştir. Fakat Refah Partili Belediye Başkanı'nın amacı başka O, kızlarımızı kapı dışarı ederek, yerine kendi zandaşlarını almak istiyor. Ancak buna izin veremeyeceğiz. Bu yüzden buradayız" diyerek, sonuna kadar direneceklerini söylediler. Ellerinde, "Hakkımız Kazanacağız", "Teratınız İçişlerinin ekmeği ile oynamak mı", "Cennet anaların ayakları altındadır", yazılı dövizler taşıyan memur yakınları, bir saat boyunca süren eylemleri esnasında; "Pendik işçisi yalnız değildir", "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız", "Başkan dışarı, kadınlar içeri", şeklinde sloganlar attılar. İşler yandıktan 23 gündür temizlik görevlisi olarak sokaklarda çalıştırılan 18 bayan memurdan beşinin, bu şartlara dayanarak istifa ettiği öğrenildi. Konuyla ilgili olarak görüşüşünüz bayan memurlar, arkadaşlarının istifa etmesini yanlış bularak şunları söylediler: "Re-

Bayan memurlar temizlik görevlisi yapıldı.

"Adil düzen" bayan memurları çöpçü yaptı

Refah Partili Pendik Belediye Başkanı Erol Kaya'nın asıl amacı da bu zaten. Bizi sokaklarda kar-baş demelen temizlik görevlisi olarak çalıştırmamızın nedeni, bizim istifa etmemizi sağlamaktır. İstifa eden 5 arkadaşımızı başkan Erol Kaya'nın istediğini yapması oldu. Ama bizler bu oyuna düşmeyeceğiz ve ne bahasına olursa olsun "Adil Düzen"e karşı çıkacağız." dediler.

Türbanlı oldukları için sınırları aştıran bayan öğrenciler için ortalığı ayağa kaldıran, namus ve hayriyetten sözeden Refah Partisi, 18 bayan memuru görevlerinden alarak sokaklarda temizlik görevlisi olarak çalıştırmakla ne denli "Adil Düzen" yanlısı olduğunu göstermektedir. Ancak her geçen gün maskesi biraz daha yarıdan Refah Partisi, bütün bu uygulamalarının hesabını halka vermekten de kurtulamaz. "Adil Düzen" oyunu tutmadı. Aldatma-ya çabuk anlaşıldı. Hile ve entrikalar Refah Partisi'ni kurtarmaya yetmeyecek. □

Hastanelere imam tayini

Haber Merkezi: Devlet hastanelerinde imam görevlendirilmesi kararı ile geri-cefağist uygulamalara bir yeniside eklendi.

Herhangi bir devlet hastanesine gittiğinizde karşınıza doktor yerine imam çıkarsa sakına şaşmayın. Çünkü; hastalara moral ve dini hizmet vermesi (!) için devlet hastanelerinde imam görevlendirilmesi kararı, Sağlık Bakanı Doğan Baran'ın yayınladığı genelge ile hayata geçti. Hastane kapılarında günlerce bekleyen, ameliyat olabilmek için aylar sonrasına gün verilen, doktorsuz, ilaçsız ve işsizlik nederiyle adeta ölüme terk edilen emekçi yoksul halkımızın derdleri artık sona erecek. Çünkü bakanlık kararıyla hastanelere imam tayin edildi. Hastalara moral vermek ve dini açıdan hizmet (!) sunmak üzere görevlendirilen imamlar, böylece greblecekleri en son yere de girmiş oluyor.

Hastanelerde imam görevlendirilmesi, Sağlık Bakanlığının Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu'ndeki 1995 bütçe görüşmelerinde MHP, RP ve ANAP üyelerinin önerisiyle gündeme geldi. Öneri daha sonra Sağlık Bakanı Doğan Baran tarafından uygulamaya konuldu.

Ancak uygulamaya ilk tepki Türk Tabipler Birliği (TTB) Merkez Konsey Başkanı Dr. Selim Ölçer'den geldi. Dr. Selim Ölçer konuyla ilgili olarak yaptığı basın açıklamasında; "Karar son derece yanlıştır. Türkiye'de imamlar bu işin dışındadır. Uygulama yanlış sonuçlara yol açabilir. Çünkü hastalara moral vermek, hastaları rahatsızlıklarından ameliyatlara hazırlamak imamların değil, psikologların işidir" diyerek karatı protesto etti. Bütçesinin %80'lik bölümünü savaşa aktaran devlet, sağlık harcamaları konusunda Afrika ülkelerinin bile gerisinde kalıyor. Sadığa ayırdığı % 310K bütçe ile, sağlığa % 12'lik bütçe ayıran Afrika ülkeleri karşısında oldukça zavalı kalıyor. Sağlık hizmetlerinin yok olacağı kadar az olduğu Türkiye'de, sağlık giderlerini, gerilla savaşı karşısındaki yenilgisi nedeniyle daha da kısan faşist TC, imam görevlendirilerek, her-halde sağlığını alırsa kaldığını vurgulamak istiyor.

GERİLLA CENAZESİNE KATILANLAR TUTUKLANDI

Partizan Sesi/İstanbul: Dersim'in Mazgirt ilçesi Kızı köyü yakınlarında çıkan çatışmada sonucu şehit düşen TIKKK gerillası Derya Akyol'un cenazesine katılan üç kişi, tutuklanarak cezaevine konuldu.

Derya Akyol'un İstanbul'a getirilen cenaze törenine katılan kitle Çevik Kuvvet ve sivil polislerin saldırılarına uğrayarak dayaktan geçirilmiş ve 120 kişiyi gözaltına alınmıştı. 80 kişinin serbest bırakılmasıyla, gözaltına alınanların sayısı 30'a inmişti. 13 gün boyunca gözaltında tutulan ve işkence gören 30 kişi 19 Aralık Pazartesi günü İDGM'ye sevk edildi.

İDGM, 27 kişiyi serbest bırakırken Grup MÜNZUR üyesi A. Haydar Bozkurt ile Belediye işçisi A. Haydar Akyol ve Münevver Bayındır'ı tutuklayarak Sağlık Bakanlığı'na gönderdi. Bu arada tutuklanmalarla ilgili olarak İHD İstanbul Şubesi'nde 22 Aralık Perşembe günü gerçekleştirilen basın açıklamasına Mezopotamya Kültür Merkezi, Yüz Çiçek Açın Kültür Merkezi, Grup Muzkur, Grup Kızılmak ile sanatçı Ferhat Tunç ve Baydar Bayar katıldılar. Cenazede gözaltına alınanlar arasında bulunan Grup Muzkur üyesi Murat Yıldız tarafından okunan basın açıklamasında; "Dersim"

in Mazgirt ilçesi de devlet güçleri ile TKP/ML-TIKKK gerillaları arasında, çıkan çatışmada yaralanmış yitiren Derya Akyol'un İstanbul Gazi mahallesinde gerçekleştirilen cenaze törenine katılan kitleye, polis, kulus, cop ve dipçiklerle saldırılarak 120 kişiyi gözaltına almıştır. Gözaltına alınanlar çeşitli yerlerinden yaralanmışlardır. Aralarında Grup Muzkur üyeleri ve gazetecilerin de bulunduğu 120 kişilik kitle, Küçükköy Terörle Mücadele Şubesine götürülmüş, daha sonra gazetecilerle birlikte, sevkime yakın insan serbest bırakılırken 30 kişi keyfi olarak 12 gün gözaltında tutulmuşlardır. Gözaltı süresi boyunca fiziki ve psikolojik işkence uygulanmıştır. Gözaltındaki insanlar gözaltı süresinde, açık grev yaparak polislin keyfi ve haksız tutumunu protesto etmişlerdir. Gözaltı süresinin 13'ü gününden sonra İstanbul İDGM'ye sevk edilen gözaltındaki insanlardan Grup Muzkur üyesi A. Haydar Bozkurt, Belediye işçisi A. Haydar Akyol ve Münevver Bayındır tutuklanarak cezaevine gönderilmişlerdir. Denilerek polislin tutumu protesto edildi ve devrimci kamuoyunun bu tür olaylar karşısında duyurdu davranması istendi. □

Yapılan katliamlar halkın adaletinin faşizm hakkındaki hükmünü değiştirmeye yetmez

Saldırıyorlar. Ülkemizi Vietnamlaştırıp, çeşitli millet ve milliyetlerden emekçilerin mücadelesini kanla boğmaya çalışıyorlar. Hemde, bütün güçlerini, imkanlarını, varını yoğunu ortaya koyarak, "yapabileceğimizi, yapmadık" derken kastettiklerini uygulayarak, vahşi bir hayvan gibi, kokusunu aldığı, izini gördüğü, sesini duyduğu, bulacağını umduğu ve bulduğu her yerde, kendisiyle olmayan herkese saldırıyorlar.

Gerçekleri görmeyen zamanının çoktan geldiğini ima ediyorlar ve görmemekte bilinçlice ısrar edenlerin sonlarının hayra alamet olmayacağını anlatmaya çalışıyorlar. Çünkü zor durumdadır, bundan kurtulmak istiyorlar ve kişiye silaşaşlığın ruh haliyle dışlarını iyice gösterip azgınlıyorlar.

Açın gözlerinizi ve ülkemiz gerçeğine bakın. Burada göreceğiniz bir Amerikan filminin silah reklamı yapılan sahneleri değil.

Burada göreceğiniz Hitler'in kurduğu firnli kamplarda yaşayan yoksul bir Yahudinin anlatımlarından alınmış acı anılar değil.

Belki kimilerinin midesi bulanacak, bunca vahşeti yapanlara değilde hatırlattığımız için lincini bizden almaya çalışacak, kan tutacak, korkudan sara'ya yatacak. Ama yine de gerçekleri görmek isteyenler, bu işin böyle gitmesini gerektiğine inananlar gözlerini, bir zamanlar televizyonda gösterilen "Sobibor kampı"na çevrilmiş ülkemize dikerek bakma cesaretini göstermediler. İşte bir defa daha söylüyoruz ve herkesin bunu görmesini sağlayana kadar da söylemeye devam edeceğiz.

Bakın; genç ve korkusuz neferler sokak ortasında herkesin gözleri önünde kurşunlanıyor.

Bakın; zulme karşı koymayı öğretenler, işkence tezgahlarında kaybedilmek isteniyor ve de kaybediliyor.

Bakın; biz yapılanları söylemeye utanırken jop sokulan, işlere oturtulanları yanısıra genç kızlarımıza ve kadınlarımıza bizzat düzenin gönüllü bekçiliğini üstelenen ağzı salyali if'ler tarafından hayvanca bir zevkle tecavüz ediliyor.

Bakın; köyler haritalardan siliniyor.

Bakın; çoban "yerilla" olduğu gerekçesiyle öldürülüp, propagandla araçlarında "terörist" sıfatıyla halka gösteriliyor.

Bakın; muharebelerde halka feda olan savaşçılar, silahlarına teslim edilemediği gibi köylülerin sahiplenmesi de engellenerek, cenaze törenlerindeki öfkeli haykışlarla ve kararlı bakışlarla karşılaşmak korkusuyla dağıtılan vahşi hayvanlara yem olarak bırakılıyor.

Bakın; feda olanların arkasından anaların ağlaması suç sayılıyor ve yasaklanıyor.

Bakın; cesetlerin üzerine Amerikan malı yeşil botlarını basarak kahramanlık pozları veriyorlar.

Bakın; demokratik taleplerle yola çıkıp, bir parça ekmeğe daha alabilmek için biraz yüksek sesle konuşmaya çalışan işçi ve memurlar paylarına düşenin sadece meydan dayığı ve elindekinin de alınması olduğunu anlayacak kadar joplandıktan sonra, bir de "vatanın huzurunu bozmak" suçundan alıkonulmaları için günlerce elektrikli askılara bağlanıyorlar.

Bakın; öğrenciler, okulların "bozkurt in" haline getirilmesine karşı çıktıkları için kafatası avcılarının gözetiminde kan içinde bırakılıyor.

Bakın; faşist DGM'lerin karşısında Devrimci esirleri savunma cesaretini gösteren avukatların kurşuna dizilirken göz bağları kendi kravatları oluyor.

Bakın; halka şu veya bu oranda bilinç taşıyan gazetelere "uyan mesajlar" bombalarla veriliyor.

Bakın; düşündüğünü söylemeye kalkınlar şimdi idamlarla yargılanıp, esir kamplarında dipçik ve kalasların golgesinde volta atıyor.

Saydığımız bu insanlık dışı vahşetin somut görünümleri, ülkemiz halkının neredeyse "olağan" karşılayacak duruma geldiği, faşizmin günlük menüsünden ibarettir.

Bu gün bütün vahşetiyle devam eden bu uygulamaların neticesinde emekçi halka ve öncüye diz çöktürüleceğini sananlar, İÇ SAVAŞ'ın uzayan günlerinde alınan kısmi kayıplara rağmen, işin kendilerinin sandığı kadar kolay olmadığını yedikleri darbelerle öğrenme fırsatı buldular. Ve yaptıkları katliamların, barbarlıkların son savaş için muharebeye tutuşmuş bir halka yıldırıma yetmeyeceğini, bunca insanlık dışı muameleyle tutulanların, bunları kendilerine reva görenleri ne unutacağını ne de af edeceğini görmelerine yaranmıştır.

Zulmün günlük yaşamın bir parçası haline getirildiği yurdumuzda, bu vahşete karşı koymakta kararlı ve bu karşı koyuşu Devrimle sonuçlandırılacak kadar ısratlı bir şekilde cevaplayan Öncünün varlığı ve savaşı ezilen kitlelere güven verirken, özellikle Kürt ulusunun kendi devletini kurma yönündeki haklı mücadelesinin ödün

verile verile emperyalizme yedeklenme yolunda attığı hızlı adımlarda taralımdan tebessümle izlenmektedir.

Bunca kanın, bunca zulmün içinde "barış"tan bahsetmenin faşizmin yaptıklarını onaylamak anlamına geleceğini hatırlatmanın gereği kaldı mı bilemiyoruz(!) ama, ülkemizde süren savaşın taraflarından birisi olan PKK'nın yine o bilenen teslimiyet namelerini söylemeye başlamasıyla birlikte geliştirilen son saldırı oldukça düşündürücüdür.

Emperyalizme artık açıktan göz kırpan ve onları kurumlarından medet uman bu hareket, parçası olduğu Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkını kullanma uğruna döktüğü kanları hayratça bir tutumla lanetlemeye başlamıştır.

Faşist Türk Devleti'ne karşı yürütülen mücadelelerini "kirlî savaş" olarak ilan eden bu hareket, uzayan savaş yıllarının kendi üzerlerindeki "bikınlık" etkilerini de açıktan itiraf etme durumundadır. Haklı demokratik talepler uğruna yola çıkarken, kendisinin dışındakileri "kemalist" olarak değerlendiren, bunun neticesinde de "Halka'a düşman" ilan edenlerin, bu söylediklerinin uzeinden henüz fazla bir zaman geçmeden Kemalist Kemalizm yapan Faşizm ve Emperyalizme dirsek temasında bulunuşu şaşkınlıkla karşılanmamaktadır.

Sınıf karakterlerini en iyi şekilde taşıyanlar ve bunların gereklerini yerine getirmekte tereddüt etmez, Türk hakim sınıflarına her fırsatta "iyi niyet mesajları" göndermekten geri durmazken ve Emperyalistlerin vereceği az buçuk kırıntılarla yetinmeye dünden razıyken, bunları elbetteki ülkemizde yürütülen savaşın tutarlı ve kararlı bir tarafı olarak değerlendirmek, kendilerinin dahi istemediği bir konumu onlara bağışlamak anlamına gelecektir.

Nitekim, kendi savaşlarını kirlî savaş olarak değerlendirecek kadar tövbekeleşenlerin içinde buldukları ruh halini "kardeş kardeşi vurmasın" söylevleri ile iyice açığa vurmaktadırlar.

Ancak, bu hareketin unuttuğu daha doğrusu unutmak gibi gözüdüğü gerçek; Yürütülen mücadelelerin kirlenmesinden bahsedilecekse, şunu beyinlere kazımak gerekir ki; bu kirlenme haklı taleplerin alınması için yürütülen haklı savaşın neticesinde hasmın dönükülmesinden değil, bu hareketin haklı savaşı başlatma perspektiflerinden dahi koparak, o savaş boyunca Devrimci istekler uğruna hayatını feda eden binlerce savaşçının kanının, düşmanla barış masasına oturabilmek için Faşizme ve Emperyalizme peşkes çekilmesi sayesinde olmuştur. Kendi ulusal demokratik taleplerinin alınmasının sınırlarını aşarak, sorunun özünü yani sınıfsal kurtuluşa yönelidileri için devrimcilerin sırtından kurşunlandıklarında, kendi karşı-devrime hizmet eden politika ve yaptırımlarını benimsemedikleri için vurulan, işkenceli sorgulardan geçirilen, esir alınan, yoksul köylülerin çektiği azap neticesinde olmuştur.

Ruhtin Ulusal Hareketin yürüttüğü savaşın "kirlenmesine" neden olanı bu şekilde açıklayıp, savaşın Devrimci özünü kopmaya yönelmesi olarak nitelendirmeden, karşılıklı orduların birbirlerinden "savaşı vurması" nedeniyle" gibi teslimiyet isteklerini kamufla eden duygusal söylemlerle açıklamaya kalkışmak, Faşizmin yaptıklarını, Ulusal Hareketin karşı-devrime hizmet eden politikalarını onaylamak ve döktülen onca kana ihanet etmek anlamına gelir.

İşte Ulusal Hareketin bu rotada ısrar etmesiyle birlikte, hakim sınıfların başına bela olanı öncünün susturulmasının aciliyeti ortaya çıkmıştır.

Çünkü, Türk hakim sınıfları bugüne kadar büyük bir başarıyla ülkedeki savaşın karşıdaki tek tarafının PKK olduğunu yansıtmıştır. Bu hareketin masaya oturmasıyla birlikte herşeyin güllük-gülistanlık olacağını propagandasını yaparak, bütün dikkatleri bu yöne çevirmiştir. Tabii böyle yapılmasının nedenlerinden bir tanesi ulusal devrimci mücadelenin yükselmesiyle, diğeri de hakim sınıfların bu hareketin niteliği gereği mutlaka masaya oturacağını ve burçlarına beyaz bayrağı çekeceğini bilmesinden dolayıdır.

İşte bu gün gelinen aşamada izlenen politika, Öncünün başından itibaren söyledikleriyle tamamen aynı rotada gelişmektedir. Milli Burjuva karakterdeki bu hareket, T. Kürdistan'ın yeraltı, yerüstü zenginliklerine sahip çıkmak ve kendi halkını kendisi sömürme isteğiyle yani Devlet kurma hedefiyle başlattığı mücadelenin "kültürel özerklik" ile sonuçlanmasına dahi büyük bir sevgiyle bakmaktadır.

Ancak, Emperyalistleri ve Türk Hakim Sınıflarını düşündüren esas mesele bu ulusal hareketin ihanet bölgesine imza atması değil, bu hareketin verilen kırıntılara razı olmasının ardından, savaşı bırakmasına rağmen halen dağlarda gerilla savaşının yürütüldüğü ve iç savaşın devam ettiği açığa çıkarsa içine düşecekleri zor

AÇIKÇA

E. SERHAT UĞUR

durumu bilmelidir.

Bu nedenledir ki, PKK ile masaya oturmadan önce, bahsedilen riski bertaraf edebilmek için son yıllarda giderek etki alanı, hitap ettiği kitlesi genişleyen, mücadele boyutu yükselen iç savaşın en kararlı ve tutarlı tarafı olan MLM Öncünün çökertilmesi hedefine yönelmişlerdir.

Bunun için yürütülen mücadele sırasında, hem halen resmen masaya oturmadıkları PKK'nın isteklerinden daha da fazla ödün vermesi ve taleplerini sınırlandırması sağlanarak "Amerikan Planı"daha az bir kayıpla uygulanmaya konacak, hem de bu hareketin masaya oturmasının ardından "Türkiye'de savaş bitmiştir"söylemleriyle, bugüne kadar isteyip de alamadıkları borç parayı ve konumu "istikrar sağlanmıştır" diyerek alma olanağına kavuşacaklarını sanmaktadırlar.

Burada belirtelim ki, Ulusal hareketin savaşına devam etmesini istememize rağmen biz ilde biz saf değiştireceğiz diye ısrar edeceklere, çokça bahsettikleri "siyasi çözüm" için Türk Hakim Sınıflarına değil, Refah partisinin yaptığı gibi Amerikan emperyalistlerine başvurulan gerekmektedir. Çünkü o zaman gerekli kolaylık sağlanacaktır.(1)

Gözden kaçırılmaması gereken bir noktada da, savaşın iyice yorgun düşen ve artık rahat bir büro, başkanlık ve bakanlık konuları, deri koltuklar isteyen Ulusal hareket kadrolarının, Öncünün direnişi karşısında duydukları rahatsızlıktır.

Onların silah bırakmalarının önünde de engel olan Öncünün bertaraf edilebilmesi için, yakın zamanda bunların yakın zamanda pratik yönelimlere girmesi ve bu yönelimleri de "halkı bölme, misafirligi bilmeme" gibi yine o bilinen söylemlerle kapatmaya çalışması beklenir olmalıdır.

Artık omuzlardaki yük giderek ağırlaşmakta ve bunları taşımayı zorunlu kılmaktadır. Öncünün savaşının yanında olanların bütün varlıklarıyla kendilerini mücadeleye vermeleri bugün, bu nedenledir ki, daha fazla önemli ve acildir.

Safflarda yürütülen mücadelenin pratik faaliyetin önüne geçmesine müsaade edilmezken, bunun pratik mücadelenin geliştirilebilmesi için sahip olduğu önemi kavramak gerekmektedir. Eylem ve irade birliğiyle yarıyı karmak için bugüne yüklenmek büyük bir öneme sahiptir.

Hergün yeni gündemlerle hızla gelişen karşı koyuşun kapsamadığı hiç bir alan kalmazken, bunların birleştiği noktanın Merkezi Görev olduğu ve bu karşı koyuşlar içerisinde de Aktif yönelime ağırlık verilmesi gerektiği unutulmamalıdır.

Ülkenin her yanında bulunan güçler, belirlenen genel perspektif ışığında faaliyetlerini toparlayıcı, merkezileştirici ve aktifleştirici olmaları gerekirken, yüzlerce esir savaşçının bulunduğu alanlar kendilerini gözden geçirmeli ve dışarıdaki gündeme aktif olarak destek olma becerisini göstermelidirler.

Saldırı karşısındaki savunmamızın dahi aktif savunma olması gerektiği söylemlerde ya da belgelerde değil bizzat pratiğin kendisinde anlamını bulmalı ve herkesin kendisini tanımasını, neleri yapıp, neleri yapamayacağını açığa çıkarması sağlanmalıdır.

Örgünlüklerin düşman karşısında taşıdığı veya sahip olduğu zayıflıklara açığa çıkarmak için bundan daha iyi bir fırsat bulunamaz. Düşman ahmakça bir tutumla, kozlarını açığa vurmekte, bu açıklık değerlendirilir ve her yanda aksayan yönlerin sağlanlaştırılması için kararsızlığa ve panığa yer verilmenden çalışmalar yürütülürse bu saldırının öncüyü güçlendirmemesinin hiç bir gerekçesi olamaz. Alınan kayıpların tedarikinin işte bu yönelim içerisinde giderilmesi mümkün hale gelecektir.

Uzak cephe gerisi, bugüne kadar üstlendiği misyonun gereklerinin yerine getirilmesi için gerçekleştirilen atkınıkları büyük bir dikkate izlemeli ve gerekli düzenlemeleri yapmaktan kaçınılmalıdır.

Türk Hakim Sınıflarının karşısında bahsettiğimiz gibi kimileri diz çökmekten yana tavır koyarken, biz sonuna kadar direniştiren yanayız, bu nedenle de bütün hareketler buna uygun olmak zorundadır.

Bu kararlılığı hayatın her alanına yansıtmak ve kitlelerin seferber edilmesini sağlamakla görevli olanlar kendi görevlerine, dolayısıyla da kendi kişiliklerine sahip çıkmalıdır.

Faşizmin, halklar hakkındaki fermanı, kendi kellesinin kesilmesinin onayı durumundadır ve görev bu kellenin koparılmasını, yaptıklarının hesabının sorulmasını, halkın katılımıyla gerçeğe dönüştürmek için savaşmak olmalıdır. Aktif savaş içerisinde bulunmayanlar, bu savaşın yönlendiricisi ve uygulayıcısı durumunda olanlara destek ve imkan sunmaktan kaçınmamalıdır. □

Faşistlerden bıçaklı-satırlı saldırı

Edebiyat Fakültesi'ne dışarıdan gelen bir

grup ülkücü faşist, kantinde bulunan devrimci-demokrat öğrencilere demir çubuk, satır ve bıçaklarla saldırı. Olayda pek çok öğrenci yaralanırken, Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde gerçekleştirilen ikinci bir saldırıda ise bir öğrenci bıçaklanarak hastanelik edildi.

Yine toplatıldık

Haber Merkezi: Devrimci, sosyalist ve yurtsever basın alanında MLM bir mevzi olarak yaratılan gazetemizin 7. sayısında, "TKP (ML) TIKKO örgütünün propagandasını yaptığı" iddiasıyla toplatıldı.

16-31 Aralık 1994 tarihli gazetemizin 7. sayısında 2. sayfasında yer alan; "Kamusal sosyalist dostlarımızın ardından", 10. sayfasında yer alan; "TKP (ML) Adana il komitesinden bombalı ceza", 11. sayfasında yer alan; "On'lar şafakı tutuşturandı", 17. sayfasında yer alan; "Hiç bir safasız gerçeği değiştiremez", 24. sayfasında yer alan; "Şehitlerimiz devrimimizi ilerletiyor", 23. sayfasında yer alan; "Halkı dolandıranlar ve provokasyon yaratırlar halkın adaletinden kurtulamazlar", "TKP(ML)'yi destekle TIKKO'yu güçlendir" 24. sayfasında yer alan; "Devrimci örgütlere ve kamuoyuna" başlıklı yazıların ötürü "TKP (ML) TIKKO örgütünü propagandasını yaptığı" iddiasıyla ve Anayasamızın 28, CMUK'un 86 ve 5680 sayılı yasasının Ek-1/1-2 maddeleri gereğince gösterilerek, İstanbul DGM tarafından toplatıldı.

Elazığ'da operasyon

Partizan Sesi/Elazığ: Tabip Binbaşı Fuat Çil'in kafasına sıkılan bir kurşunla cezalandırılmasının ardından operasyonlar başlatan polislin 16 kişiyi gözaltına aldığı öğrenildi.

Yerel kaynaklardan aldığımız bilgilere göre; 15 Aralık 1994 günü Harpat cad.esindeki müayehanesinde kafasına sıkılan kurşunla öldürülerek cezalandırılan Tabip Binbaşı Fuat Çil'in ardından başlatılan operasyonlar sonucu 16 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar, Binsekizyüzevler Terörle Mücadele Şubesinde tutuluyor. Ağır işkencelerden geçirilen 16 kişinin hayatlarından endişe edildiği öğrenildi. Bilindiği gibi, Tabip Binbaşı Fuat Çil'in cezalandırılmasını DHKP/C üstlenmişti.

PKP'den ağır darbe

Haber Merkezi: Almanya'nın günlük ciddi gazetelerinden FRANKFURTER RUNDSCHAU gazetesinin 17 Aralık tarihli sayısında verdiği bir habere göre PKP (Peru Komünist Partisi) öncülüğündeki "Aydınlık Yol" gerillaları devlet güçlerine ağır kayıp verdiler. Gazetenin haberine göre; Maoist gerillalar 14 ve 15 Aralık günleri 50'ye yakın boyaz ordu mensubunu imha etti. Olay, gerillaların Tingo Maria (Merkez Peru) bölgesinde ordu konvoyuna saldırması sonucu gerçekleşti. Gazete bu olayı, Fujimori rejimi için büyük bir kayıp olarak değerlendirdi. Bilindiği gibi Peru faşist hükümeti, gerillaları Kasım ayı sonuna kadar pişman göstererek silahlarını bırakmaya çağırmıştı. Gerillaların cevabı ise kesindi. Yani Kızıl üsleri savunup, yeti yeni bölgeler için savaşa devam.

Partizan Sesi/İstanbul: İstanbul Üniversitesi'ndeki devrimci-demokrat öğrencilere yönelik idare polis-ülküci işbirliğiyle gerçekleştirilen organize faşist saldırılar, büyük bir hızla sürüyor.

Üniversitelerin açılmasıyla beraber, ülke genelinde bir artış gösteren idare polis-ülküci işbirliğindeki organize faşist saldırılar kendisini bu kez İstanbul Üniversitesi'nde gösterdi.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde okuyan devrimci-demokrat öğrenciler tarafından, İnsan Hakları Haftası nedeniyle 14 Aralık Çarşamba günü bir karikatür sergisi açıldı. Ancak bir müddet sonra sergiye gelen ülkücü faşist öğrenciler, sergide bulunan karikatürleri yırttılar. Bunun üzerine başlayan gerginlik sonucu, fakülte kantininde bir forum düzenleyen devrimci-demokrat öğrenciler faşist saldırıları protesto ettiler. Forum sonrası dağılan öğrencilerden üçü ise polisler tarafından gözaltına alındı.

Bu olayın yaşanmasının ardından, 16 Aralık Cuma günü Edebiyat Fakültesi kantininde gelen kalabalık bir grup ülkücü faşist burada bulunan devrimci-demokrat öğrencilere demir sopa, satır ve bıçaklarla saldırılar. Aralarında öğrenci olmayanların çoğunlukta olduğu faşist grubun saldırısı nedeniyle, üç öğrenci çeşitli yerlerinden yaralandı.

Faşist saldırı sonucu Fakülte Dekanı Prof. Dr. Saha Güneş'e görüşmek isteyen devrimci-demokrat öğrenciler dekanı polis çağırmasıyla bu isteklerine ulaşamadılar. Bunun üzerine öğrenciler dekanlık binası önünde bir süre

oturma eyleminde bulundular. Eylem nedeniyle okula gelen Çevik Kuvvet ve sivil polisler bunun okulu kuşattılar. Eyleme rağmen dekanla görüşemeyen öğrenciler, daha sonra okul kantinine inerek burada bir basın açıklaması yaptılar. Faşist saldırı sonucu yaralanan Selçuk Öner isimli öğrenci tarafından yapılan açıklamada; "Bu okula Edebiyat Fakültesi öğrencisi olmayan hiç kimse girmez. Çünkü fakülte girişinde çok sıkı bir arama ve kontrol var. Kapıda bu kontrol esnasında, bizleri ceplerimize kadar arıyorlar, nasıl oluyor da içeriye demir çubuk, satır ve bıçaklarla giren faşistleri göremiyorlar. Üstelik saldırıyı gerçekleştiren ülkücü faşistlerin büyük bir bölümü öğrenci bile değil. Görülüyor ki; bunların demir çubuk, satır ve bıçaklarla okula girebilmelerinin altında idare, polis ve ülkücü işbirliği bulunmaktadır. Yani, saldırı organize edilmiştir ve önceden planlanmıştır." denildi. Bu esnada söz alan bir diğer öğrenci ise; "Yapılan faşist saldırılar, kamuoyuna sağ-sol çatışması diye lanse ediliyor. Oysa bu bir sağ-sol çatışması değil, faşistlerin saldırısıdır" diyerek olayı protesto etti.

"Kahrolsun Faşizm", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" şeklinde sloganlar atan devrimci-demokrat öğrenciler basın açıklamasını

dan sonra dağıldılar.

Ancak bu olayın üzerinden henüz üç gün geçmişti ki, ülkücü faşist öğrencilerin saldırılarına bir yenisi daha eklendi. Edebiyat Fakültesi'nde yaşanan faşist saldırının yansıması bu kez Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde yaşandı. 19 Aralık Pazartesi günü SBF kantininde gelen bir grup ülkücü faşist, kantinde bulunan devrimci-demokrat öğrencilere Edebiyat Fakültesi'nde olduğu gibi yine bıçak, demir çubuk ve satırlarla saldırarak, bir İktisat Fakültesi 1. sınıf öğrencisini yaraladılar.

Hastaneye kaldırılan arkadaşlarının ardından Hukuk Fakültesi önünde bir forum düzenleyen devrimci-demokrat öğrenciler; "Son günlerde bizlere yönelik gelişen faşist saldırılar, devletin Türkiye ve T. Kurdistan'ında içine düştüğü bataktan kaynaklanmaktadır. Sizi faşistleri bizlere saldırıdan devletin kendisidir. Ancak bizler, ne olursa olsun okullarımızdayız ve üniversiteleri ağzından salyalar akan eli kanlı katillerle asla terketmeyeceğiz" denildikten sonra sık sık; "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız", "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz" sloganlarını attılar.

Yaklaşık 200 kadar devrimci-demokrat öğrencinin gerçekleştirdiği forum sonrasında, öğrenciler sessizce dağıldılar. □

İ.Ü. Eğitim Fakültesi'nde polis-jandarma saldırısı

Dipçik, cop ve kalaslarla gerçekleştirilen saldırı sonucunda, pek çok öğrencinin yerlerde sürüklendiği, kafa ve gözlerinin yarıldığı görüldü.

Partizan Sesi/Adana: İnsan Hakları Haftası nedeniyle Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi kantininde toplanarak şarkılar söyleyen 300 kişilik devrimci-demokrat-yurtsever öğrenci grubu jandarma ve polislin ortak saldırısına uğradı.

13 Aralık 1994 Salı günü fakülte kantininde toplanan 300 kişilik devrimci-demokrat-yurtsever öğrenci grubu, İnsan Hakları Haftası nedeniyle Grup Ezgi'nin de katıldığı bir etkinlik düzenlediler. Etkinlik esnasında devrimci şöhretleri için bir dakikalık saygı duruşunda bulunan ve Erdal Eren'in devrimci kişiliğini anlatan konuşmalar yapan öğrenciler, daha sonra Ayhan Uzala, Kenan Bilgin ve diğer gözaltında kayıpların soran dövizler açtılar. Ancak türküler ve hatırlarla eylemlerini devam ettiren öğrenciler, çok geçmeden kantine gelen jandarma müdahalesi ile karşılaştılar. Fakülte kantinini basan jandarma, öğrenciler tarafından asılan pankart ve dövizleri yırtmaya başladı.

Jandarmanın bu müdahalesi karşısında tepki gösteren öğrenciler "Jandarma dışarı bilim içeri" şeklinde sloganlar atmaya başladı. Jandarmanın öğrencileri kantine hapsederek, dışarı çıkmalarına engel olması üzerine öğrenciler; "Kışla değil okul istiyoruz", "Yaşasın mücadelemiz" sloganlarını haykardılar. Saldırı için takviye isteyen jandarma, kısa bir süre içinde fakülteye gelen polislerle birlikte kantini kuşattı. Rektörün gelmesini isteyen öğrencilerin bu istekleri yerine getirilmedi. Öğrenciler bunun üzerine, kol

kola girerek topluca kantinde çıkarak istedikler. Ancak, kantin kapısında jandarma ve polislin ortak saldırısına uğradılar. Öğrencileri öldürmeye dövmeye başlayan jandarma ve polis, pek çok öğrenciyi hastanelik hale getirdi. Dipçik, cop ve kalaslarla gerçekleştirilen saldırı sonucunda, pek çok öğrencinin yerlerde sürüklendiği, kafa ve gözlerinin yarıldığı görüldü. Polis ve jandarmanın hayvanca saldırısı nedeniyle, ortalık adeta kan gölüne döndü.

Olay karşısında kendilerini tutanmayan öğretim görevleri, polis ve jandarmaların öğrencileri

hayvanca dövmesine engel olmadılar. Öğrencileri saldırdan korumak isteyen öğretim üyeleri, öğrencilere destek vererek saldırıya alkışlarla protesto ettiler. Olayı görünümlenmek isteyen gazetecilere de saldıran jandarma ve polis, fotoğraf çekmelerini engelledi.

Bu arada faşist saldırıyı gören ve sayıları 50'yi bulan halktan bir grup, öğrencilere yapılan saldırıyı protesto etmek için rektörlüğe doğru yürüyüşe geçti. Rektörlük binası önüne gelen halk; "Bu nasıl üniversite. Bu nasıl rektör, öğrencilerine neden sahip çıkmıyor. Neden jandarma ve polisi okula sokarak, çocuklarını dayak yemelerine göz yumuyor" diyerek tepki gösterdiler. Ancak bütün ısrarlarına rağmen rektör ile görüşmediler.

Faşist saldırıda yaralanan öğrenciler, tedavi amacıyla hastaneye kaldırılırken, olay esnasında gözaltına alınan öğrenciler ise bir müddet sonra serbest bırakıldı. □

Gözaltında kaybedilmek istenen Ayhan Uzala serbest

“Kısacası hergün her gece sıra acaba bendemi korkusuyla yaşamaktan vazgeçip güçlü bir şekilde kayıplara, ülkemizdeki anti-demokratik uygulamalara karşı duyarlı olup sesimizi yükseltelim. Yeni gözaltı kayıplarına asla müsaade etmeyelim.”

Gözaltında kayıpların sorumlusu devlettir

Başarılı s. 1'de
Gözaltında kayıplar açısından Türkiye, dünün Şili, Arjantin, Peru gibi ülkelerini geride bırakmak üzere. 1990'dan bu yana tam 44 kişiden haber yok. Bunların şu ana kadar cesetlerinde bulunmadı.
Demokratik Hukuk devleti şu anda laftan ibaret. Hukukun zımmı olan bir toplumda iktidar gücü adam kaçırmayı kaybedebilir mi? Eğer böyle sayısız kayıplar yaşıyorsa bu uygulamalardan devletin üst düzey yetkililerinin habersiz olması mümkün mü? Devletin muhaliflere karşı yıkıma ve ortadan kaldırma amacıyla örgütlendiği bu sınırsız güç ve yetkiye sahip odaklardan başbakanın, İçişleri Bakanının, Genel Kurmay Başkanının habersiz olması mümkün mü?

Mümkün olmadığını, bu kayıpların hepsinden de devletin tepesindekilerin haberdar olduğunu, en azından bu şekilde çalışan hukuk dışı bir odanın devlet adına faaliyet gösterdiğini bildiklerini son Ayhan Uzala olayı kanıtıyor.
Yetkililer suçüstü yakalanmıştır. Bu son olay gözaltında kayıplardan üst düzey yetkililerin haberdar olduğunu ispatlamıştır" diyor Ercan Kanar "Demokratik tüm kurumları, hukuk kurumlarını, devletin hukuk dışı karsan güçlerinin üzerine gitmeye çağırıyoruz. Gün demokratik hukuk kavgası verme gündür. Özgür ve tarklı düşünün tüm muhaliflerin yaşamı tehdit altındadır. Susmak suç ortaklığıdır" sözleriyle konuşmasına son verdi

Partizan Sesi/İstanbul: Sivil polisler tarafından kaçarak gözaltında kaybedilmek istenen Ayhan Uzala, yaşadığı olayla ilgili olarak İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yaptı.

24 Aralık 1994 Cumartesi günü yapılan basın açıklaması saat 12.00'de başladı. Aralarında HADEP İstanbul İl Başkanı Dr. Kemal Parlak, HADEP İl Yürütme Kurulu Üyesi Ahmet Çihan, sanatçı Şanar Yurdatapan, sanatçı Ferhat Tunç, İHD İstanbul Şube Başkanı Ercan Kanar, Grup Kuzulmak, Grup Muzur, sanatçı Baydar Bayar, Yür Çiçek Tiyatro Topluluğu, Av. Mithriban Kırdök, Av. Bimali Bulut ile Av. Muharrem Çöpür ile Ayhan Uzala'nın katılımıyla de bulunan çok sayıda katılımcıyla geçerek beşirilen basın açıklamasında ilk konuşmayı İHD İstanbul Şube Başkanı Ercan Kanar yaptı. Ercan Kanar'ın konuşmasından sonra söz alan Ayhan Uzala ise "Yaşadığım olaya, aslında hiçbirimiz yabancı değiliz" diyerek söze başladı. Ayhan Uzala sözlerini daha sonra şöyle devam ettirdi.

Ben Ayhan UZALA. Sizlere 29.11.94 ile 18.12.1994 tarihleri arasında yaşadığım bir olayı anlatacağım. Aslında anlatacağım olayı, hiçbirimiz yabancı değiliz. Türkiye'de yaşıyoruz ve Türkiye'de gün geçmiyor ki benzeri olaylar yaşanmasın. Fakat arada önemli bir farklılık var. O'nda şudur. Ben anlattığıma şansa sahip oldum. Ve şu anda sizlerle birlikte olman tamamen bu farkın bana verdiği ayrıcalıktır. (1)

Sayın basın mensupları, sözü uzatmadan yaşadığım olayı gözeleyin.

29 Kasım 1994 günü, birlikte yaşadığımız Aileme ait Kadıköy 1. Yol Sokaktaki evimden, saat 10:45 sularında çıktım. Evimin bulunduğu 1. Yol Sokakta, evden 100-150 metre uzaklığında tanımadığım sivil giyimli 8-10 kişilik bir grup tarafından sakırtmaya uğradım. (1993 yılının NİSAN ayında benzeri şekilde gözaltına alınmıştım). Sakırtmaya uğradığım anda çevremdeki insanların ayırmak ve akıbetimin belli olması için, "BEN AYHAN UZALAYIM. BU SOKAKTA OTURUYORUM. BENİ İNFAZ EDECEKLER. BASINA VE İHD (İnsan Hakları Derneği)NE HABER VERİNİZ" diye bağırdım. Olay mahallesindeki takriben 7-8 dk'lık boşuşma sonrasında boyundaki alkolla gözlerimi bağladılar ve ellerimi arkadan kelepçelediler. Ye hemen yakında bulunan bir taksinin içine zorla bindirildim. Tahminen 2-3 saatlik bir yolculuktan sonra bir binadan içeri sokularak binanın 2. katında hücre olarak hazırlanmış bir yere kapatıldım. Hücre, Demir kapılı, kapısında mazgali olan, yüksek tavanlı, uzun süre kullanılmayan eski tarhi bir yapıydı.

Bulduğum bina, hemen her karakolda bulunduğu teliz, telefon ve kapı sesleri yoktu. Keza insan gürlülüğü ve dakikto sesleri de yoktu. Biraz her karakolun ayırlımlar parçaları olan bütün bu seslerden ve gürlülüğünden mahrumdu.

Hücreye dönaecek olursak: Hücreye konulduktan birkaç saat sonra uzun bir sorguya tabi tutuldum.

Sorguda, bendem, daha önce adli makamlarda varılanp berast ettiğim polis iddiaları konusunda itirafı bulunmam istendi. Ayrıca kırıktan başka hiçbir şansım olmadığını, çünkü bunun bir operasyon değil, özel olarak seçildiğim ve illegal alındığım sık sık vurgulandı. Yasadışı tutukluğumun ve sorguların bir yıl kadar süreceği söylendi. Bende bu durumu protesto etmek için açık grevine başladığı ve hiçbir soruya yanıt vermeyeceğimi, ancak savıhğa ifade vereceğimi ve avukatımı istediğimi söyledim. Bütün bunların mümkün olmadığını ve resmi kayıtlarda kaydının bulunmadığını bana söylediler.

Ve tam 20 gün, yani 20 tane 24 saat ve bilmem kaçbin dakika O köhne hücrede ölüm sendromu içinde tutuldum. Her saniyesi ölüm dolu günler uzun uzadıya sorgular ve ölüm tehditleriyle dolu bir şekilde devam ediyordu. Bu durum tam 20 gün sürdü. Bu süreç içinde hiçbir şekilde tarafıma fiziksel olarak kullanılmadı, işkence yapılmadı. Ancak sürekli psikolojik işkence altında tutulup öldürüleceğimi yinelenirdi. Aynı zaman zarfında 1. gün, 3. gün, 5. gün, 8. gün, 16. gün ve son olarak 18 Aralık '94 akşamı hep aynı kişi tarafından sorgulandım. Bu kişi geldiğinde, bulunduğum hücrede kapıdan nöbet bekleyen iki kişi gelerek duvara dönuşeni söyleyip gözlerimi bağlıyorlardı. Sorguyu yapan kişi bundan sonra hücreye giriyordu. Akşamları ise gündüz nöbet tutan iki kişilerin yerine başka iki kişi geliyordu.

18 Aralık akşamına kadar bana dışarda ailemin ve avukatlarının ayrıca çeşitli kurumların yapmış oldukları başvuruları ve girişimleri öğrenme hakkı küpürletilmiş göstererek son arıyorlar ama bunların mümkün değil diyorlardı. 18 Aralık 1994 akşamı bana naçiz Hollanda vatandaşı olduğumu onlara söylemediğimi sordular. Bu soru oldukça tepkisel sorulmuştu. Ben esasen sürekli ölüm tehditleri altında sürdürülen bu sorgu seanslarında kendilerine hiçbir yanıt vermeyeceğimi söylediyim için bu konuda da onlara bir açıklama yapmamam anlamı olmadığını söyledim. Soruya, verilen kısa bir aradan sonra yeniden sorulacağını beklerken bir yıl süreceğini söyledikleri tutukluğumun 1. seansının sona erdiğini ve bundan sonra, üç aylık bir dönem için başka bir sorgu ekibine teslim edileceğini söyleyerek bir kez daha soru'dan sorulara cevap verip vermeyeceğimi sordular. Ben aynı tavırları sürdürdüğümü ve sürdürüleceğimi ve ayrıca bugünden itibaren ölüm orosuna başlayacağımı ellerinde beni bir yıl tutmalarının mümkün olmadığını ölüm oracı sonucu en fazla 60-70 gün yaşayabileceğimi belirttim. Bu konuşmamdan sonra ilk gün üzerimde bulunan ve alıkonulan süfuz cürdanımı, para cüzdanım, ayakkabı bağlarım ve saatin bana iale edilerek hazırlanmam istendi. Bu sırada sorgu ünitesi sırım döndürülmesi olduğundan (göz bağım oldukça gevşetilmiş ve biraz yukarı çekilmiş durumdaydı) saate bakışında saatin 23:50'yi gösterdiğini gördüm. Bir kaç dakika sonra hazır olduğumu söyledim. Göz bağım tekrar aynı şekilde bağlanarak aşağıya indirildim. Bir mübüşün arka tarafına bindirilerek yaklaşık 3 saatlik bir yolculuktan sonra ormanlık bir alana getirildim. Mübüşden indirildim. Bir kez daha bana

yanıttıkları sorulara yanıt verip vermeyeceğimi soruldu. Vermeyeceğimi söyledim. Bunun üzerine beni burada öldürüp gömecekleriniz söylediler. Ve bir ağacı kenarına getirdiler. Bu ağacın altında öldürüleceğimi söylediler. Ne var ki kısa bir süre sonra da bu öcece yanmda bulunanların nefes almaya başlamaları kayıplardan sesler kesildi. Bastın üzerine "kimse var mı?" diye seslendim. Ancak herhangi bir yanıt alamadım. Aynı soruyu biraz daha yüksek sesle tekrarladım. Yine cevap alamadım. Bu arada mübüşün motor sesini duydum ve hemen göz bağımı açıp etrafıma bakıtm beni getiren mübüşün far ışıklarından uzaklaşmışım gördüm. Bir anlık şaşkınlık geçirdim. Mübüşün uzaklaştığı yönün ters istikametine doğru olarak güdümlü koşmaya başladım. 20 günlük açlık halim ki bu süre içinde şekersiz su

istediğimi belirttim. Şiför yukarı boşaltılmasına müteakip beni arabaya alabileceğimi izmit dolmuşlarının geçtiği yerde indirebileceğimi söyledim. Kısa bir yolculuktan sonra yol kenarında indirilip buradan geçen bir mübüşle izmitre geldim. Şehir merkezindeki Asya Tur otobüslerinin terminaline geldim. Asya Tur 'un izmit'ten İstanbul'a 07:45'de kalkan otobüsüne bilet alarak İstanbul'a geldim. Göztepe'de inip taksiyle Kadıköy'deki evime ulaştım.

Konuşmamda; "Benim yaşadığım olay tamamen tipik bir kaybetme olayıydı. Ülkenizde bugüne kadar bunun peşok örneği yapılandı. Daha önceleri Hüseyin TAROMAN, Yusuf İRİŞLİ, Hasan GÜLDÜNAI, Ayşel MALKOÇ, Kenan BİLGİN, Lütfiye KAÇAR, Av. Faik CANDAN ve ismini bilemediğim birçok insanın gözaltında kaybettileridir."

ve çay içtiğim, yerdeki çamur deryasıyla birleşince üzerine müthiş bir yorgunluk çöktü, bayılır gibi oldum. Biraz dinlenmek için sak çallıklarına içine girecek oturdum. Burada saate baktığımda saat 03:30'u gösteriyordu. Biraz dinlendikten sonra tekrar yürümeye başladım. Bu esnada yağmur çışeliyordu. Saatlerce süren ve zaman zaman dökülenek sürdürdüğüm bir yolculuktan sonra bir yol kenarına ulaştım. Burada bir süre bekledim. Gerek yağmurdan ve dondurucu sabah soğuktan korunmak, gerekçe de donmak üzere olan, ayak parmaklarını koruyabilmek için, sadece duvarları örülmüş bir inşaatı girdim. İnşaatı havama aydınlanmasını bekledim. Havayı aydınlandıktan sonra TEM oto yolunun yakınında olduğumu anladım. Otobandaki tabelalara bakıp nereye olduğumu anlamaya çalıştım. Tabelalardan biri izmit diğeri Kandıra yölelerini gösteriyordu. Bulduğum yerden yaklaşık bir kilometre kadar uzakta bir inşaatın önünde duran bir kamyonete yanayarak yük boşaltan işçilerin birine izmit'e nasıl gideceğimi sordum. İşçiler şiförüm bana yardımcı olabileceğini söylediler. Ben de şiföre giderek izmit'e gitemek

Şu anda bu nelemlen olabileceğini bilemiyoruz. Bu basın toplantısından sonra benim akıbetimin ne olacağını bilemiyorum.

Kısacası hergün hergece sıra acaba bendemi korkusuyla yaşamaktan vazgeçip güçlü bir şekilde kayıplara, ülkemizdeki anti-demokratik uygulamalara karşı duyarlı olup sesimizi yükseltelim. Yeni gözaltı kayıplarına asla müsaade etmeyelim.

Bugüne dek gözaltında kaybedilen onlarca insanları saygıyla anarak ve ayrıca 20 gün boyunca bulunmam için yığın çaba gösteren İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesine, Uluslararası Af Örgütüne, Avrupa gözaltında kayıpları kuruma komitesine, Devrimci-sosyalist-yurtsever basına, cezaevinde bulunan devrimci-demokrat-yurtsever tutuklulara, duyarlı televizyon kanallarına ve radyo kuruluşlarına, aileme, avukatlarıma ve ülkenizi bu konuda sessiz kalmayan tüm duyarlı insanlara çevreli uğraşları için teşekkür ediyorum." sözleriyle son verince Ayhan Uzala devrimci demokrat kamuoyunu devletin gözaltında kaybettiklerine karşı daha duyarlı davranmaya ve örgütlü hareket etmeye çağırıyor.

AND OLSUN Kİ! SİZE GÖZYAŞI DÖKTÜR

KAN AĞLA

Bir ana gözyaşı döküyor; yüzü; on yıllardır çektiği acılara tanıklık edencesine derin çizgiler taşıyarak, nadasa bırakılmış bereketli bir toprağı andırmakta. Göz yaşları, tıpkı şimdilerde kan akan münzur ırmağı gibi o derin çizgilerden kıvrıla kıvrıla yanağından aşağı çenesine doğru akarken, nasırlarla sertleşmiş parmakları, isyanın konuyla yanan yüreğinin isteğini yerine getirerek zem zemden kutsal yaşlarını durdurmasını biliyor. Gözleri kartalimsi bir bakışla, küllerinin arasından son dumanları tüten yuvasına çevrili, düğümlenen boğazından öfkeli bir sesle sadece şu sözler dökülüyor "Evimizi içindeki eşyalarımızla birlikte devlet yaktı".

Bir baba gözyaşı döküyor; Erkeklik gururunun durdurmaya yetmediği bir seldir kanlı saçlara doğru akan. Henüz on dokuz, bilemedin yirmi yaşında ve sevdalısı vardı karşı mezrada. Şimdi kan içinde ve uyuklu. Göğsünün kasaturayla parçalandığı belli, insanlara karşı kullandırılması yasaktır denilen uçak

savarın mermileri koparmış bir bacağı. Şakağında bir tabanca kurşunun oyduğu var. Belliki ölüsünede kurşun yağdırıp, işkence etmişler. İlçe merkezine, komando alayının önüne yirmi metre yüksekten,

helikopterden atmışlar cesetleri. Bütün kemikleri param parça. Aynı yüreği gibi.

Bir anca gözyaşı döküyor; belı kamburlaşmış kara sabanın marifetiyle ve koyunlar uçak bombalarıyla hepten telef olurken, samanlık alev alev. Buna fazla aldıracağı yoksada her an beklediğinden dolayı, komandoların gelinini ve kızını önce silah namlularıyla, sonrada elle kahkahalar atarak yoklamalarını içine sindiremiyor. Yeşil damarları açığa çıkmış, yüz yıllık ulu çınar dallarının andıran ve öpülmek için yaratılmış elleriyle şapkasını iyice gözlerinin üstüne çekmiş, sınırdan titreyen zayıf bacaklarının görülmemesi, birde mecalsizliğinden dolayı duvarın dibine çöküp başını dizlerine dayamış. Hiçkinği iç parçalayacak kadar dokunaklı.

Bir kadın gözyaşı döküyor; yani göğün yarısı ağlıyor. Amerikan eğitilmiş "itlerin" tecavüzünün utancı ve kini var yüreğinde. Henüz bilinçsiz. Onların insanlıktan çıkarak, on iki saatlik işkence vardiyasından sonra zil zurna sarhoş, gözleri kanlı ve ağzı salyalı kuduz köpekler gibi inlerine döndüklerinde; kendi eşlerine bile tecavüz edecek kadar alçak olduğunu bilmiyor. Ama öğrenmeye başlayacak, aslında kendisinin utanılacak bir şey yapmadığını ve hesapların gözyaşıyla sorulamayacağını.

Bir maden işçisi gözyaşı döküyor; tulumu sırtında ve sokakta. Öfkeli, kararlı ve aç. oysa eve gittiğinde çocukları reklamlarda gördükleri rengarenk, çeşit çeşit şekerlerden, çikolata lardan almak için para isteyecek. Çorbanın salçası komşudan alınmış, bakkal "Artık veresiyeyi kapatın", "Yoksa dükkanı kap atmak zorunda kalacağım" diyor. Eşinin yüzü tutmaz olmuş "Bir kaç güne kadar" demeyi, artık borç parada bulamıyor ya. Şimdi "yeter" diyor ve ekmeğini elinde almak isteyenlerin üzerine yürüyor. Son sözü "hakkımızı yedimeyeceğiz".

Bir emekli öğretmenin gözyaşı döküyor; ak saçlarının üstünde duran takkisi, tıpkı sırtındaki palto gibi eskimiş. Bastonuna dayanarak destek veriyor eyleme, birde yüreğiyle. Göz yaşlarının kendisine olmadığını söylüyor, artık utanması gerekenin kendisi olmadığını anladığını göstererek. Kısılmış sesiyle var gücünü kullanıp bağıarak konuşuy-

or, "Bizi sokaklara düşürenler utanmalıdır".

Bir bilim adamı gözyaşı döküyor; kursüde konuşurken her ne kadar başına gelebilecekleri bilmenin tedirginliğini yaşayarak kelimeleri özenle seçsede, göz pınarları bu zoraki frenlemeyi dinlemiyor ve

binlerce kelimeyi her zamanki yaratıcılığıyla ifade etmeyi yeğliyor. Öğrencilerinin karşısında "zayıflık" olarak değerlendirdiği şekilde böyle nemli gözlerle dummanın ezikliği kasıp kavuruyor bütün benliğini. Ama onların kendisini anlayacağını biliyor.

Bir çocuk gözyaşı döküyor; babasının, düzenin yeminli bekçilerince bir leş gibi, tiksintiyle, hayvanca yerlerde sürüklenerek götürüldüğünü görüyor. Babasının başına gelecekleri kestirebiliyor artık, çünkü ülkesini tanıyacık, dostu düşmanı ayıracık kadar büyümüş. Sabah "Nereye gidiyoruz baba" diye sorduğunda "Sana önce yeni bir elbise, defterler ve birde bisiklet alabilmek için, sonrada hiç olmazsa ayda bir et yiyebilmek için verilmeyen hakkımızı almaya" demişti. Anlaşılan çok şey

NLER, SİZİN AYAKLARINIZA KAPANARAK YACAKLAR

istemişlerdi.?

Bir sanatçı gözyaşı döküyor; bu seferki para karşılığında oynanan rol değil ve ezilmiş soğan yok mendilinin arasında. Toplumun diğer emekçi kesimleri

Onlar varsın bugünün taktiksel üstünlüğünü kullanarak bizi ebediyen ezebileceklerinin hayalleriyle şöminelerinin başında yeni katliam fermanları imzalasınlar. İmzaladıkları fermanlar katletmekle tüketilemeyecek emekçilerin, proletarya önderliğinde birleşmelerine ve daha yüksek bir seviyede savaş yürütmelerine ve bu fermanları yazanların idamlarını onaylamaya yarar. Bizler ne ölmeye nede öldürmeye hevesli değiliz, ama madem kendi yaşamları için bir avuç çapulcu bizim yaşamımızı hiçe sayıyor, öyleyse bu davete "kabulumuzdur" diyoruz.

gibi hayatın gerçekliğiyle yüz yüze gelmenin sahnesinde şimdi. Söylenen, gönül eylendirmek için bestelenmiş bir türkü değil, üstelik bilinen nakarat da değişmiş, koşulların ince ağıdır gerçek çözüme doğru dizeleri taşıyan. Kalemler, "yetti" diyor "beynimizdeki pranganın acısı".

Halkımız gözyaşı döküyor.

Bunca zulüm, bunca işkence, bunca sömürüye karşı yaşamını sürdürme cesaretini gösteren halk isyanını gözyaşıyla dile getiriyor.

Sizler gözyaşı döküğünüz için utanmamalısınız. Sizin göz yaşlarınızı, damarlarınızdaki kanınızla birlikte emperyalizme peşkes çeken, sizin göz yaşlarınız ve kanınızla örülmüş köşlerde keyif çatan, sizin göz yaşlarınız ve kanınızla işkembelerini dolduran, sizin göz yaşlarınız ve kanınızla yine sizi katledenler kahredici utancın gerçek sahipleridirler.

Eğer bugün gözyaşı döküyorsanız ve bir şairin dediği gibi "Şarabımızı vermek için üzüm gibi eziliyorsak" bu ağlamaktan ve ağlamamızın nedenini anlatmaktan utandığımızdan, korktuğumuzdan dolayıdır.

Ve eğer bugün, en azından gözyaşlarımızı gizlemeye gerek duymadan sokaklara akıtıp, kanımızla kirççeklerini sulamaya başlamışsak, bu artık utancı ve korkuyu yenmeye başladığımızın, hakkımızı almanın yalvarmakla olmayacağına bilincine erişmeye başladığımızın göstergesi durumundadır.

Gördük ki; babasını, eşini kaybeden, çocuklarına bir şeker alamayan, gözyaşı döken ve ağıt yakan, kurşunlanan, işkencehanelere çekilen, tecavüze uğrayan, evlat acısıyla kavruken, düşündüğünden dolayı yargılanan, evi yakılan, toprağını ağının elinden alamayan, joplunan, sırtında kalaslar parçalanarak sadece biz değil, Bizimle aynı kaderi paylaşan, aynı acılar ve kahırlar içerisinde yaşayan milyonlar var.

Gördük ki; kendi dilini konuşamamanın, kendi kimliğini taşıyamamanın, kendi bayrağını dalgalandıramamanın, kendi vatanın ismini söyleyememenin ezikliğini taşıyan sadece biz değil.

Gördük ki; başkalarının haklarının elinden alınmasına sessiz kalmanın, onaylamanın ardından, bizim haklarımızın elimizden alınması sırasına karşı koyuş cesaretini ve yardım isteme hakkını kendimizde görememenin pişmanlığını yaşayan sadece biz değiliz.

Gördük ki; gözyaşı dökenler, gözyaşlarının nedenlerini anlatıp, kader ortaklarıyla güçlerini birleştirmedikleri müddetçe ve bütün göz yaşlarımız güzel yarımların fli-zleneceği devrim bahçesini sulayan kanallarda birleştirilmediği sürece, bizim göz yaşlarımızla beslenenlerin bize gözyaşı dökümlerini engellenemez.

Bugün isyanın dile getirilişinin ilk adımlarından biri olarak sesimizi yükseltmeye başlamamız karşısında, bizim kanımızla beslenenlerin nasılda paniğe kapıldıklarını görüyoruz.

Onlar biliyorlar ki; halk göz yaşlarını onların işkembelerinin doldurulacağı yöne değil, kendi menfaatlerinin gereği devrim bahçesine çevirirse, sudan çıkarılmış balık gibi titreye titreye yok olup gideceklerdir.

İşte bizim, ezilmişliğimizin ve sömürülmüşüğümüzün isyanında kavruken bilincimizin, kollarımızda sakladığımız ve belkide farkına bile varamadığımız o büyük gücü harekete geçirip, bir avuç zorbayı bütün çektiğimiz intikamını almak ve gerçek bir kurtuluş yaratmak için avuçlarımız arasında ufalamayı başlatmanın günü gelmiştir.

Daha fazla ağlamaya mecalimiz kalmadı, göz pınarlarımız mevsimlik bir yayla çeşmesi gibi kurudu. Ve artık acılarla kavruken yüreğimiz ve de yaşadıklarımızdan öğrendiklerimiz, hayatı yaşanır hale getiren bizlerin ağlaması gerekenler olmadığımızı gösteriyor.

Geceyi gündüz, kışı yaz eyleyenler, mavzeri yar belleyenler, karı yorgan yatak, taşı yastığa çevirenler ve her damla kanıyla özgürlük yeşertenler diyorlar ki: And olsun ki bu gün emekçi halklara gözyaşı dökürerek, işkembelerini alın terimizle dolduranlar ve bütün bu yapılanlara alkış tutanlar yada seyirci kalanlar, isyanın önüne düzen sınırlarını çekenler, bizi savaşımızdan alıkoymaya ve halkı aldatmaya çalışanlar, halkın şanlı isyanının kendilerini tepeleyeceği anladıkları anda ne kaçarak,

nede kızıl ordu müfrezelerine selam durarak kurtulamayacaklardır.

An olsun ki; bugün halka gözyaşı dökürenler, yarım gözyaşı dökenler olmayacaklardır. Çünkü yarım, gözyaşı dökürttüklerinin önünde diz çökerek kan ağlayacaklardır.

Onlar varsın bugünün taktiksel üstünlüğünü kullanarak bizi ebediyen ezebileceklerinin hayalleriyle şöminelerinin başında yeni katliam fermanları imzalasınlar. İmzaladıkları fermanlar katletmekle tüketilemeyecek emekçilerin, proletarya önderliğinde birleşmelerine ve daha yüksek bir seviyede savaş yürütmelerine ve bu fermanları yazanların idamlarını onaylamaya yarar. Bizler ne ölmeye nede öldürmeye hevesli değiliz, ama madem kendi yaşamları için bir avuç çapulcu bizim yaşamımızı hiçe sayıyor, öyleyse bu davete "kabulumuzdur" diyoruz. □

İhaneti durdurun

Aynı teorik düzlemde Öncünün düşmanlığına soyunan eroin şebekesi ve diğer bütün yardımcıları gelen aşamada zeminlerinin kayganlığı nedeni ile Öncünün karşısında daha fazla tutunamayıp savruldular. Böylece eroin şebekesinin bünyesi iyice daraldı. Ancak şebekenin öncüye ihaneti iyme kazanarak devam etmektedir. Öte yandan eroin şebekesinin çeperini oluşturan sözümona sosyalist basından bazıları kendini heba edencesine ısrarla borazanlığına devam ettirmektedir. Oyle ki, yayın politikasını öncüye saldırı esasına oturtmuş, rutin olarak sürdürmektedirler.

Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik öncüye büyük ihanet içinde olan şebekeyle aynı mecrada akmaya özen göstererek tarihteki kötü rolü oynamaktadır. Biz kaygan zeminin "usta" kayıplarına kısaca değinerek, tarihçelerine bakarak biyografilerini çıkarmaya çalışacağız. Ayrıca nereden nereye geldiklerini göstererek, gittikleri yeri hatırlatacağız.

Bilindiği gibi 14 Nisan'94 tarihi, proletarya partisi

Öncüye saldırmak sizlere birşey kazandırmaz, aksine kaybettirir. Onurlu bir geçmiş, soylu geleneklerle dolu öncünün tarihine karşı duruşunuz nafiledir. Kızıl şafağa uzanan tarihsel değerdeki şanlı yürüyüşümüzü, Munzur'un efsanevi yürüyüşüyle çivilediysek, doksan gün işkencede direnişi ilmik ilmik ördüysük, defalarca ihanetler görüp atlattıysak, Dersim'den Artvin-Tokat'a uzunca koşup bozkırı tutuşturduysak, cuntalara karşı dağları mesken tuttuysak, ölüme mertçe meydan okuyup üstüne yürüdüysük ve 72 yerinden paramparça olup 18'inde ayağa dikildiysek; yıkılmamız zordur halk savaşında, işte bunun için nafiledir namluya çakı çekmek.

bünyesinde çeşitli şebekelerden ötürü yaşam hakkı bulan eroin şebekesinin bozgunculuk, hizipçilik ve bölücülüklerinden sonra kendilerini aynı yapı olarak ilan ettikleri, proletarya partisinin arındığı ve iç burjuvazinin lekeli bayrak açtığı tarihtir. Kısacası o tarih proletarya partisinin içten hançerlenip ihanete uğradığı ve çirkin bir saldırıyla karşı karşıya kaldığı gündür. Daha önceleri çok ihanet görmüş fakat böylesini hiç görmemişti. İşte bu tarih eroin şebekesinin ihaneti olarak yazıldı.

Sonraki süreç, eroin şebekesinin ihanetini sistemleştirerek yürüttüğü ve öncüye karşı düşmanca bir organizasyon içerisinde bütün olanak ve imkanlarını, anti-öncü yönünde harekete geçirip ihanetini perçinlediği zifiri karanlık bir tarihtir.

Varlığını adeta öncüye saldırmaya endekslenmiş eroin şebekesi, bütün faaliyetini öncünün aleyhine yürütmüş, düşmana tek kurşun sıkımadır. Bütün enerjisini ivedilikle anti-öncü yönünde kullanmıştır. Bu faaliyet davranışının sistemlilik arzettiği açık gerçektir. Bu yönelim önemle görülmelidir.

Halk cephesindeki bu ihanet, devrimci cephenin moral değerlerini yıpratmış, geçici de olsa moral bunalımının (öncü safalarında) yaşanmasına neden olmuştur.

Proletarya Partisi, başından beri bu düşmanca tutumu

görmüş, siyasi-ideolojik olarak teşhir-tenit yönünde proleter devrimci politikasına bağlı kalarak, meselenin çözümünde Maoist yaklaşımı elden bırakmamıştır. Bütün düşmanca tutum ve her türlü tahrikkar davranışa karşı siyasal olgunlukla hareket etmiştir. Öncü kurmayın bu tavır, eroin şebekesinin bütün demogoji, tahrik ve düşmanca tutumlarına karşın, şebekenin oyununa düşmemiş, adı geçen şebekenin devrim yürüyüşünde, öncüye ihanet sürecinde olduğunu açığa çıkarmıştır. Sebatta Maoist tutumunu sürdüren Öncü, bütün yalanlara rağmen gerçek yüzlerini, "Kara yüzler" olduğunu ortaya koyarak kanıtlamıştır. Ancak iş bu kadarla bitmiyordu. İhanet dur-durak bilmiyor, Kronik Öncü düşmanlığı her defasında çirkince yaşıyor, gündün güne birikerek artıyor ve sınır tanımıyor. Pratik tutumlara dönmüş bu düşmanca tutum bugün boyut kazanarak, komünistlerin tahammül sınırmı aşmış, tavizsiz olduğu sınırları zorlamış durumdadır. İhanet ve düşmanlık uygulama alanında da gündeme girince mana tamamen değişmiş demektir. Özcesi gelişkinin boyutu kendine göre çözüm yöntemleri koşullandırır. Lenin yoldaşın deyimiyle "İte li ölümü" meşru ve devrimci yöntemdir.

Üzerine durmak istediğimiz eroin merkezli ihanetten öte, yine bu kaynaklı ihanetin merkez çeperleridir. Başta da belirttiğimiz gibi bu çeperler malum yayın organlarıdır. Bahsi geçen yayın organları, eroin şebekesinin öncüyü açık hançerlemesinden önceki süreçte onurlu bir yayın politikasına, soylu bir geleneğe dayalı durumdaydılar. Ancak, öncünün iç düşman tarafından hançerlenmesi ve ihanete uğramasından sonra, aynı yayın organları da geçmişlerine ihanet ederek, yalan-dolanı, demogoji ve sahtekarlık vb.'yi meslek edinecek anti-Öncü cepheye katıldılar. Bu tarihten sonra bu yayın organları lekeli sayfalar açarak, temiz olan komünist ideolojiye karşı kirliliğe dört elle sarıldılar.

İşte malum yayınların lekeli sayfa tarihleri buralara dayanmaktadır. Bu tarihten sonra lekeli sayfa geleneğini oturtup, geçmişine ihanetin köklü adımlarını atarak sosyalist basında kötü geleneğin ilki oldular. Geçmiş değer ve geleneklerini hoyratça bir kenara atan sözümona sosyalist basının üyeleri, ihanet şebekesinin borazanlığına ısrarla devam etmektedir. Hizmetinde kusur etmeyen sözkonusu dergiler eroin şebekesinin yeminli savunuculuğunu herşey pahasına önemle sürdürmektedirler. Oyle ki, her fırsatta öncüye saldırarak vefalılına vefa boçlarını ödemektedirler.

Her ne kadar anti-öncülüğe başarılı olsalarda, akıl hocalarını memnun kılamadılar. Bütün çirkinliklerine rağmen büyükleri tarafından "orta yolu, oportünist" denilerek azarlanmaktan kurtulamadılar. Kötü kader (!) buna deseler gerek.

Ünlü şebekenin mecrasına katılarak geçmişine ihanet eden bu anti-öncü dergiler, bütün ahlaksızlık ve burjuva gerçekliklerine rağmen, kendisine ait olmayan devrimci değerlerden dem vurmaktan geri durmuyorlar. Bugüne değin defalarca kanıtlanmasına rağmen, bugün yaşananlarla açığa çıkan yüzlere ne diyebilirler acaba (!!) Soruyoruz; **Öncünün savaş araçları ve malzemelerini çalmakta ki amaç nedir, ne anlama gelmektedir? Bu öncünün savaş gücünü düşürmekten başka bir mana taşıyor mu? Konuşun.**

Evet, öncüye iltiraldarda bulunarak teşhir etmeye çalışanlar, öncü kastedilerek; "Bunlar kan akıtacak, tutuklama kararı aldılar, öldürecekler, vs. vs" türü demogoji ve yalanlarla kitlelerin kafasını bulandırmaya çalışan ve sahtekarca ayak oyunları çevirenler, bugün ne diyecekler?! Gerçekler neymiş?

Öncünün savaş araç-gereçlerini ve parasını çalanlar pravaatör değil midir? Bunlar kimlerdir, bu gerçekliğimize ne diyeceksiniz, bu pravaatörlere ne yapılmalıdır? CEVAP İSTERİZ.

Halk Ordusunun silah ve malzemelerini çalarak, o Halk Ordusunu düşman karşısında silahsız, dolayısıyla güçsüz bırakmadınız mı? Bu kimin işine yarar, kime hizmettir? Kısmende olsa faşist Türk Devletine hizmet değil mi? CEVAP İSTERİZ.

Kızıl Ordunun düşmanı alt edip halk iktidarını kurmak için kullandığı ve kullanacağı savaş malzemelerini ve par-

alarını çalarak, devrimi geciktirmiş olmazmısınız? Yada düşmanın alt edilmesini geciktirmiş olmazmısınız? CEVAP İSTERİZ.

Çaldığınız savaş malzememizi ne yapacaksınız? Kızıl Ordu gibi düşman karakollarına karşı kullanacakmısınız yoksa gömüde çürümeyeni bırakacaksınız? Ateş gücü olarak üstün olan düşman karşısında, kızıl ordunun ateş gücünü zayıflatmak, faşist Türk devletine dolaylıda olsa destek vermek değil midir? Düşmana karşı silah kullanma yureğiniz varmı? Halk Ordusunun silahlarını niçin çaldınız?! CEVAP İSTERİZ?

Savaşmayanların savaş malzememizi çalmaları hangi amaca hizmet eder? CEVAP İSTERİZ!

Kızıl Orduyu, yakılan Dersim'de kıyasıya bir savaş sınavından geçerken, mermisiz bırakmak hainlik değil mi? CEVAP İSTERİZ!

Kendi "KÖK" kararlarına saygıları varmı, o kararları tanıyorlarmı? Kendi "KÖK" kararlarına rağmen silah ve diğer cephaneliğimizi niçin çaldılar? Doğabilecek sonuçları bilmiyorlarmıydı, bu sonuçlara katlanacaklarını ve sorumluluğunu kaldırabileceklermi? Herşeye rağmen cephane depolarını ve öncünün paralarını çalmaları neye hizmet ediyor? Bütün yapılanlar hainlik, pravaatörlük değil midir? Yanıtını İSTİYORUZ.

Bütün halkımız ve devrimci-demokrat kamuoyunun dikkatini bu olaya çekiyor, bu pravaatör yüzleri görmesini istiyoruz.

Özellikle eroin şebekesine çeper oluşturan dergilere soruyoruz. Ünlü çetenizin bu yaptıklarına ne diyorsunuz? Size önerimiz, mesleğinizi bırakın, doğruları yazın.

Devam edersek, Partizan Sesi'nin ihanet şebekesine, "OPO'nun yazısını yayınlayın çağrısına, Özgür Gelecek; çağrı kendisine yapılmıçasına yanıt vermektedir. Oysa çağrının muhatapları bellidir. Üstelik çağrıyı yapan bellidir gibi birilerini arıyor. Hemde çağrının altında kocaman Partizan Sesi imzası olmasına rağmen. Buna rağmen farklı imalarda bulunmak ne anlama geliyor, yada Özgür Gelecek ne yapmaya çalışıyor? Üstelik "Yavuz Hırsız ev sahibini basar" misali, başkasını polislikle suçlamaktadır.

Öncüye saldırmak sizlere birşey kazandırmaz, aksine kaybettirir. Onurlu bir geçmiş, soylu geleneklerle dolu öncünün tarihine karşı duruşunuz nafiledir. Kızıl şafağa uzanan tarihsel değerdeki şanlı yürüyüşümüzü, Munzurun efsanevi yürüyüşüyle çivilediysek, doksan gün işkencede direnişi ilmik ilmik ördüysük, defalarca ihanetler görüp atlattıysak, Dersimden Artvin-Tokat'a uzunca koşup bozkırı tutuşturduysak, cuntalara karşı dağları mesken tuttuysak, ölüme mertçe meydan okuyup üstüne yürüdüysük ve 72 yerinden paramparça olup 18'inde ayağa dikildiysek; yıkılmamız zordur halk savaşında, işte bunun için nafiledir namluya çakı çekmek. Nafiledir kanla yazılan tarihe yazı ile karşı çıkışınız.

Büyük dağ kuytuuluklarında son demlerini yaşayan kurtlanmış karın, yazın kızgın güneşi karşısındaki ertiyi gibi, sonbaharı yaşayan eroin şebekesinde Maoizmle yüklenen gerillaların kızıl top memleketinin sıcağında erimesi tarihi bir zorunluluktur. Kazanan, şafağa KAYPAKKAYA ile uzananlar olacaktır.

Buna karşın, anti-Öncü cehalette yer tutmak, öncüye kafa tutmak, en büyük aptallıktır.

Eriyen eroin şebekesini yaşatmaya çalışmak ahmaktır. Tarihe karşı ayak diremek, körüne inat etmek, en büyük sahtekarlıktır.

Öncünün savaşını sekteye uğratmak, savaş gücünü çeşitli vesilelerle zayıflatmak, hainliktir.

Ölkemiz koşullarında devrimcilik-komünistlik adına düşmana bir tek kurşun sıkınamak, alçaktır.

Silahlı mücadele adına, silahlı mücadele tasfiye teatileri yapmak kaçınılmazdır.

İbrahim adına gerilla savaşına sırt çevirmek, İbrahim'e ihanettir.

Ölkemiz konjktüründe devrimciliğin ölçütü, silahlı mücadeleye destek vermek ve ona katılmaktır. Bundan ötesi masa başı devrimciliğidir.

Malum kutubun en küçük çekirdeğinden en geniş çeperine kadar elbirliğiyle yaptığı; masa başı devrimciliği ve devrim tasfiyeciliğidir.

Ciddi iddialara sahip olan Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik iddiasına uygun davranmalı, kirliliğe kulvardan çıkmalıdır.

Zafer, şafakla kavgasında güneş doğuran MAOİSTLERİN olacaktır.

Siz ihaneti DURDURUN. ☺

Ekonomi politik nedir? -IV-

KÖLECI TOPLUM

İş bölümünün doğuşu (tarihte birinci büyük toplumsal iş bölümü olan tarım ve hayvancılığın ayrışması) ve gelişmesiyle (buna sonradan zanaatçılığın eklenmesiyle) değişimin ve doğal olarak meta ekonomisinin doğuşu, ilkel komünal topluluğu, yeni bir toplum olan KÖLECI topluma evrimleştirdi.

İnsanlık tarihinin tanıdığı, en zorba, kanlı ve açık sömürü toplumu olan Köleci Toplumla hemen tüm halklar yaşamıştır. İlk köleci devletler Mısır'da, Nil kıyısı boyunca ortaya çıkmıştır. Yunanistan'daki köleci devletler (Kentler şeklinde örgütlenen İsparta ve Aifna bunlardır) ve özellikle Roma İmparatorluğu köleci devletlere en tipik örneklerdir. Ülkemiz toprakları üzerinde de yine köleci devletlerden Lidyalılar (ilk defa parayı icat eden köleci devlet), Hitit, Etes uygarlıklarını, Persleri, Med Krallıklarını vs. sayabiliriz.

Köleci toplumda temel iki sınıf vardır. Köleler ve köle sahipleri. Bunların yanında küçük bir toprağa sahip ya da küçük bir işletmeye sahip köylüler ve zanaatçılar şeklinde kölelere en yakın aday 'özgür vatandaşlar' (plepler), topluluğun din adamları (rahipler) ve tüccarlar diğer sınıflardır.

Baş çelişme, köle ve köle sahipleri arasında olmasının yanında, plepler (fakir, ayrıcalıksız özgür vatandaş), köle sahipleri, tüccarlar arasında da önemli çelişmeler vardır. Köleler zorda ve isteksiz çalışıyorlardı. Onları çalıştıran tek güç efendilerinin kurbacıydı (zoruydu).

Köleci toplum, ilk sınıf karşıtlarının yaşandığı toplumdur. Bu nedenle egemen sınıfın baskı aygıtı olan DEVLET'in doğuşu bu toplumun diğer bir özelliğidir. Alt yapıda (ekonomide) hakim olan köle sahipleri üst yapıda devlete de hakimdi ve bu devlet aygıtını köleler ve diğer sınıflar (Plepler-özgür vatandaşlar) üzerinde egemenlik -baskı- aracı olarak kullanıyorlardı. Ünlü Hamurabi yasalari buna en güzel örnektir. Bu yasaya göre; bir köleyi öldüren kişiye o kölenin parası ödetilirken, isyan eden kölelere yardım eden kişinin cezası ölümdü. Tabii isyan eden, ya da değil isyan etmek kaçak bir kölenin dahi cezası ölümdü. En acımasız cezalar sistemin işleyişine yönelik (isyan eden köle, ona yardım eden kişi, vs.) eylemlere veriliyordu. Ki ünlü çarınca gerilme cezaları burdan kalmaz.

Köleci toplum, ilk sınıf karşıtlarının yaşandığı toplumdur. Bu nedenle egemen sınıfın baskı aygıtı olan DEVLET'in doğuşu bu toplumun diğer bir özelliğidir. Alt yapıda (ekonomide) hakim olan köle sahipleri üst yapıda devlete de hakimdi ve bu devlet aygıtını köleler ve diğer sınıflar üzerinde egemenlik -baskı- aracı olarak kullanıyorlardı.

Köleci toplumda temel üretici güçler toprak ve iş aletleriydi. Herhangi bir üretim aletinden farksız bakılmayan kölede üretici güçler kapsamına giriyordu.

Tarımdan zanaatçılığın ayrışması net olarak köleci toplumda olmuştur. Bu şekilde meydana gelen ikinci büyük toplumsal işbölümü, insanlar ve topluluklar arası değişim ilişkilerini geliştirdi. Bu değişim ilişkilerinin artması ve karmaşıklaşması evrensel bir meta özelliğini taşıyan paranın kullanım alanını geliştirdi. İlk önce değerli bir meta, koyun postu vb. şeyler değişim aracıydı, sonraları giderek daha kullanışlı (kolay taşınabilen, parçalanabilen, haksız çoğaltılmayan vs.) değerli madenler (gümüş ve altın sikkeler) para olarak kullanıldı. İş bölümünün ve doğal olarak değişimin, meta ekonomisinin bu gelişimi, bu değişim ilişkilerini sağlayan aracı bir sınıf daha yarattı. Bunlar tüccarlardı.

Böylece tarihteki üçüncü büyük toplumsal işbölümü de gerçekleşmiş oldu. Köleci toplumun temelini oluşturan köleler, fetih savaşlarından elde edilen esirlerden, borçlarını ödeyemeyen özgür vatandaşlardan oluşuyor-

du. Köle sahipleri zenginliklerini, zorla çalıştırılan kölelerden, vergilerden ve haraçlardan elde ediyorlardı. Elbet zenginliklerini arttırma yolu olarak köle sayısını, vergileri ve haraçları arttırmakta buluyorlardı. Bunun diğer bir adı, daha çok savaş (fetihler için) ve vergilendirmeydi. Savaşın tüm harcamaları özgür vatandaşların sırtına biniyordu. Savaşların maddi tüm ihtiyaçlarını karşıladıkları gibi, özgür vatandaşlar, köle sahipleri tarafından asker olarak kullanılıyorlardı.

Bunun yanında savaşın tüm yıkımları özgür vatandaşların sırtına biniyordu. Zaten fakir durumda olan bu insanlara bu şekildeki yıkımı borçlarını ödeyememelerini ve doğal olarak köleci toplumun yasalarna göre köle olmalarını sağlıyordu. Bu şekildeki gelişme, köle sahiplerinin köle sayısını arttırmak, toplumdaki özgür vatandaş sayısını azaltıyor, toprakların tek elde (köle sahiplerinde) toplanmasına yol açıyordu. Aynı gelişme, kendilerde, köle emeğiyle üretimde bulunan zenginlerle (patrisyenler) rekabet edemeyen zanaatçıların başına geliyordu. Gittikçe artan oranda toplum, derin sınıf farklılıklarına doğru yol alıyordu. Sistem artık tıkanmaya başlamıştı.

Zorla ve isteksiz çalışan kölelerin sayısal olarak kabarması, sınıf mücadelesini de keskinleştirdi. Gittikçe artan ve büyüyen köle isyanları, köleleşmeye çok yakın olan özgür vatandaşlarda harekete geçirdi. Köleler artık sık sık isyan ediyor, özgür vatandaşlarda bu isyanlara katılıyorlardı. Üretim ilerlemektense geliştiriyordu artık. Büyük çiftlikler (latifundialar) şeklindeki örgütlenmede üretim nerleyse durmuştu. Sınıf savaşımının gelişimi ve üretimin buna paralel gerilemesi, köle sahiplerini farklı şekillerde örgütlenmeye itti. Büyük çiftlikler (latifundialar)daki üretimin yerini, küçük işletmelerdeki üretim almaya başladı. Köle emeğinin yerinde KOLON şeklindeki emekçilerin emeği yerleşti. Kolonlar, köle değildi. Küçük bir toprak parçası üzerinde, belirli bir ürün yada para karşılığında çalışan kişilerdi. Toprağa sahip olan bir tür (çiftçi) olan kolonlar, Ortaçağ (feodal toplum)un serflerinin atalarıdır. Böylece, bir ilen toplum (üretim ilişkileri) olan feodal üretim ilişkileri, köleci toplumun bağında yerleşip, geliyordu.

Sınıf savaşımının yol açtığı bu sonuç, o toplum örgütünde kendini köle isyanları ve bunlara tabii olan özgür vatandaşların isyanları ve reform talepleri şeklinde yansıtıyordu. Özellikle bu büyük köle isyanlarından Roma'da yaşanan Spartaküs ayaklanması önemlidir. Ayrıca, köleci toplumda sıkça yaşanan savaşlarla ekonominin zayıflaması, bu toplumun sonunu getiren önemli etmenlerdendir. Sınıf mücadelelerini geliştiren ve keskinleştiren bir olguda, ekonomiyi zayıflatan, yıkıma uğratan bu savaşlardır.

FEODAL TOPLUM

Sınıf savaşımının geliştirici gücü ve savaşların yıkıcılığı sonucu köleci toplum yerli üretim ilişkilerine kendisini devrediyordu. Devrimci zor, yeni bir toplumu oluşturmaya başlıyordu.

Feodal toplumun üretim ilişkileri, senyörün (derebeyi-ağa) toprak üzerindeki mülkiyet hakkı ile serf üzerindeki sınırlı mülkiyet hakkı temelindeki yapılanımda yatıyordu. Sef köle değildi. Toprakın yararlanma hakkına sahipti. Üretimin belirli bir kesimini kendisi için yapabiliyordu. Kendisi için çalıştığı gibi, belli zamanlar derebeyi için çalışabiliyordu. Sömürü bu biçimiyle açık ve ideolojik göndermelerle (din adamlarının bu sömürüyü tanrısal ve meşru göstermeleri) halka kabul ettirilmeye çalışılıyordu. Feodal derebeyinin mülkiyetinin yanın da küçükte olsa, köylülerin ve zanaatçıların üretim aletleri ve küçük işletmeleri üzerinde mülkiyet hakları vardı. Bunların üretimi kişisel emeğe dayalı, doğal bir karakter taşıyordu. Üretim, içine kapalı ve doğal bir karakter taşıyordu. Yani pazar için değil, direkt kendi geçimi için üretim yapıyorlardı. Bu, hiç fazla üretim yapılmıyordu anlamına gelmemelidir. Basit meta temelindeki fazladan üretim, diğer ihtiyaçların karşılanması için değişim konusu oluyordu.

Miras yoluyla toprak köylüye kalabiliyordu, fakat bu toprağı satamıyorlardı. Köylü toprakları ayrılmaz, onunla alınıp, satılırdı. Feodal toplumu, sömürü biçimlerinin farklılıkları açısından üç aşamaya (evreye) ayırabiliriz. Feodal toplumun aşağı aşaması olarak tanımlanan kesitte, esas olarak köylünün, kendisinin küçük bir parça toprağı vardır ve kendisi için üretir. Fakat haftanın yada yılın belirli zamanlarında derebeyinin malikhanesinde derebeyi için çalışır. Bu şekildeki sömürü biçimine angarya deniliyor. Orta aşama olarak tanımlanan feodal toplumun ikinci evresinde, köylü yine belli bir toprak parçası üzerinde, kendi iş aletleriyle üretimde bulunuyor ve bu üretiminin belli bir kesimini ürün-rant şeklinde derebeyine veriyordu. Toprak yine kendisinin değildir. Kendisine ait olan iş aletleriyle sadece toprağı işleme hakkına sahipti ve yine toprakla birlikte alınıp, satılı-

yordu. Değişimin gelişmesiyle feodal toplum kendisini yukarı evresine devretti. Feodal toplumun bu kesitinde, köylü esas olarak artı-ürünü, para-rant şeklinde derebeyine verirdi. Yani ürünü tüccara satar, burdan elde ettiği gelirin belli bir kesimini para olarak feodale verirdi. Bu aşama feodal toplumun son evresidir. Değişim ilişkilerinin oldukça geliştiği ve kapitalist üretim ilişkilerinin ciddi anlamda boy verdiği evredir. Serfin emek zamanı iki bölümden oluşurdu. Gereklilik emek zamanı ve ek emek zamanı.

Gereklilik emek zamanında, serf kendisi için gerekli olan üretimi yapardı ve kendisi için çalışırdı. Ek-emek zamanında ise, serf feodal için çalışırdı. Bu feodalın sömürü zamanıdır. Emeğin bu şekildeki sömürüsü çeşitli biçimler (angarya, ürün-rant, para-rant) almıştır.

Kentlerde ise durum daha farklıydı. Kentler, derebeyinin toprakları üzerinde kurulu olduğundan, başlıca sakinleri olan tüccar ve zanaatçılar, derebeyinin yasalarnı tanımak ve ona vergi ödemek zorundaydılar. Kentlerdeki zanaatçı işletmeleri, loncalar şeklinde örgütlenmiş ve katı tüzük hükümlerine sahiptilerdi. Bir lonca kendisine belirlenmiş üretimden fazlasını yapamazdı. Loncanın sahibi olan bir usta, bir kalfa ve en fazla iki yada üçü bulan çıraklardan oluşuyordu. Çırakların ücret alması söz konusu değildi. Kann tokluguna çalışan bu insanların tek garantisi gelecekte bir kalfa olabileme şanslarının olmasıydı. Değişimin gelişmesiyle, bu işletmelerin tüzüklerinde de belli değişiklikler oldu. Örneğin, belli sayıda çırak çalıştırma ve belli miktarda üretim yapma gibi katı kuralları kalktı. Sonradan kendisini kapitalist anlamda bir işletme olarak yansıtmaya başlayan zamanla, zamanla tüccarın sermayesi altına girdi ve onun inisiyatifiinde dönüşüme uğradı. Feodal toplumun temel üretim aracı toprakta. Üretici güçler, toprak, üretim aletleri ve bunları işleyen köylü, kentlerde de küçük zanaatçı işletmelerinden ve zanaatçılardan oluşuyordu. Temel üretim aletlerinde yine bu kişilerin kullandığı toprak, iş aletleri ve zanaatçı işletmeleriydi.

Feodal toplumun temel üretim aracı toprakta. Üretici güçler, toprak, üretim aletleri ve bunları işleyen köylü, kentlerde de küçük zanaatçı işletmelerinden ve zanaatçılardan oluşuyordu. Temel üretim aletlerinde yine bu kişilerin kullandığı toprak, iş aletleri ve zanaatçı işletmeleriydi.

Temel üretim aracı olan toprağın hakimi olan derebeyi ekonominde hakimiydi. Baskı aygıtı devletide bu şekilde oluşturan senyör, dini de ideolojisi doğrultusunda örgütlemişti. Tüm yasalar ve güçler onun şarhları içinde. Toprağın dağılımı bir tür piramit biçimindedir. En yukarıda tüm topraklara sahip olan feodal (kral, derebeyi vs.), bu toprakları parselleyerek kendisinden küçük feodal beylere veriyordu. Bunlarda yine kendi altlarında, daha küçük parseller biçiminde, daha küçük feodallere (ağalara) ve onlarda daha küçüklerine (köy ağası, yayla ağası vs.) parselliyor ve onlarda en son yine köylülere dağılacak biçimde parselliyorlardı. Bu ekonomik örgütlenme doğal olarak feodaller arasında belli bir sınıflandırmayı yaratıyordu. Örneğin, kral, serf, senyör, şövalye, derebeyi, köy ağası, ... gibi. Üretim, bu şekilde parsellemiş topraklar şeklinde köylülere yapılıyordu ve elde edilen artı-ürün (sömürülen emek) aşağıdan yukarı doğru feodaller arasında paylaşılıyordu. Ve tabii en büyük payıda en büyük feodal alıyordu.

Bu anlamda en zengin, varlıklı ve güçlü feodal en geniş topraklara sahip olan kişiydi. Zenginliklerini arttırmak için sürekli savaşlar yapıyorlardı. Her feodal, kendi toprakları üzerinde kesin ve açık bir egemenlik hakkına sahipti. Onun topraklarından geçmek dahi yasalara tabii vergilere bağlanmıştı. Oyleki, toprak baskı parası dahi alıyordu feodal. Bu yasalar tabii en çokta, sürekli gezen tüccarları rahatsız ediyordu. Fakat değişimin gelişmesiyle bu tür yasalarda zamanla revize olacaktır. □

Köylere geri dönme kararı alan Kirzi'li köylüler;

kimi, kimin topraklarından atmaya kalkıyorsunuz

Toplumsal olarak karşı çıkmak ve bir yumruk haline gelmek gerekiyor. Bütün bu olan bitenlere dur demek lazım. Örgütlenmediğimiz ve örgütlü bir şekilde mücadele etmediğimiz müddetçe daima ezilmeye mahkum kalacağız. Yani, en açık şekilde söylemek gerekirse o da şudur; Baskıya ve zulme karşı birlikte karşı koymalıyız. Tek bir vücut olmalıyız ve örgütlenmeliyiz.

Haber Merkezi: Dersimli Köylüler, devletin zorla göçettirme politikasına karşı çıkmak ve sonuna kadar direnmek amacıyla köylere geri dönme kararı aldılar. Mazgirt-Kirzi Köylüler; "Devlet, kimi kimin topraklarından atmaya kalkıyor" diyerek, zorla göçettirme uygulamalarına karşı aktif direnme kararı aldılar. Ve köylere geri dönmeye başladılar. Faşist TC'nin zorla göçettirme uygulamalarına karşı direniş kararı aldıklarını ve bu nedenle geri dönerek köylerini sonuna kadar terk etmeyeceklerini söyleyen Kirzi köylüler, bu kararlarını aktarmak amacıyla gazetemizi ziyaret ettiler. Ekrem Gültekin, Murat Turantepe, Cengiz Ateş ile Düğün Ateş ve Hüseyin Sümeç isimli köylüler; "İstiyoruzki zorla göçettirilen her insan bizim gibi davransın. Köylere geri dönerek dirensin. Devlet, kimi, kimin topraklarından atmaya kalkıyor. O topraklar bizimdir ve sonuna kadar topraklarımızı savunacağız" diyerek köylere geri döneceklerini söylediler.

Devrimci-demokrat kamuoyunun kendilerine yardımcı olmasını ve zorla göçettirmelere karşı direniş kararlarının yaygınlaştırılmasını isteyen Kirzi köylüler, daha sonra konuyla ilgili olarak sorduğumuz soruları cevapladılar.

Gazetemizi Ziyaret amacınızı öğrenebilir miyiz?

Köylüler- Devletin köylere zorla boşaltılmasına karşı direnme kararı aldık. Köylere geri döneceğiz ve direneceğiz. Bu konuda bir adım atmamız gerekiyordu. Öncülüğümüzün yapılması gerekiyordu. Bizlerde düşündük. Öncülüğümüzü yapmak ve bu konuda ilk adımı atmamız istedik.

Gerilla için ne düşünüyorsunuz?

Köylüler- Gerilla haklı bir mücadele veriyor. Her zaman ezilen halkın yanında ve içindedir. Devlette bunu biliyor. Birin baskılarda bundan kaynaklanıyor. Yani devlet, gerilla ile halkın bağını koparmak istiyor.

Devletin köylere zorla boşaltılmasındaki amaç sizce nedir? Bu konuda neler söyleyeceksiniz?

Köylüler- Devlet, köylere zorla boşaltılmasını ve ormanlarımızı yakarakla bizleri göçe zorluyor. Amacı budur.

Peki devletin bu zulmü ve baskısı karşısında ne

yapmak lazım?

Köylüler- Toplumsal olarak karşı çıkmak ve bir yumruk haline gelmek gerekiyor. Bütün bu olan bitenlere dur demek lazım. Örgütlenmediğimiz ve örgütlü bir şekilde mücadele etmediğimiz müddetçe daima ezilmeye mahkum kalacağız. Yani, en açık şekilde söylemek gerekirse o da şudur; Baskıya ve zulme karşı birlikte karşı koymalıyız. Tek bir vücut olmalıyız ve örgütlenmeliyiz.

Her türden baskıya ve zulme karşı koymanın tek yolu Öncü'de örgütlenmektir. Faşizmi ezmenin biricik yolu budur. Öncü saflarında yer almalıyız. Sizler bu konuda ne düşünüyorsunuz, Söylersiniz?

Köylüler- Evet doğru. Hemde her geçen gün daha da çoğalmak ve örgütlenmek lazım. Mutlaka örgütlü olmalıyız. Yoksa zulmlerin ekmeğine yağ sürmüştür. Birleşmezsek,

gözlerinizi ve ağızınızı kapatmakla aydın olamazsınız. Ümitmeyin ki bizler olmazsak, siz bir hiçsiniz. Neden yaşadığımız zulme karşı durmuyorsunuz? Neden çıtız çıkmıyorsunuz? Bunu nasıl hazmediyorsunuz?

Devlet; "Biz köy yakmıyoruz, asker kılına girmiş teröristler yakıyor" diye açıklama yapıyor. Oysa bu yalan. Devletin bu yalanı için ne diyorsunuz?

Köylüler- Elbetteki yalan. Baskılar aynen devam ediyor. Köyler aynen yakılıyor. Kimi kandırıyorlar. Bu yalanlar gerçeği örtmez. Daha önce Kirzi köyünden Hasan Aslan, Veli Ateş ve Mustafa Büyükkaya, Hozun köyünden de Murat Ayaş ve Mehmet Sunlu isimdeki köylüler devlet gücüne gözaltına alındı. Hepsi "Siz gerillalara destek veriyorsunuz" diye işkence yapıldı. Şimdi Elbistan Cezaevindeyiz. Yani devletin yalanlar ne kadar çok olursa olsun zulmünü kapatmaya yetmez.

Peki, devrimci-demokrat kamuoyuna çağrınız nedir?

Köylüler- Bizler buraya geldik. Çünkü aynı görüşün insanlarıyız. Ancak bu konuda, bütün devrimci ve demokrat kamuoyunun ve hatta her insanın duyarlı olması gerekiyor. Bugün bizim köyümüz olan Kirzi, devlet tarafından yakılmaktadır. Ama yarı bu zulm onların kapısında gelecek tir. O halde sesimizi yükseltmeliyiz. Hatta geç bile kalmayız.

Ovacak yakılırken seyirci kalmayalım. Oysa bir müddet sonra aynı şey bizim başımıza geldi. Şimdi, birlikte hareket etmenin ve direnmenin önemini kavradık.

Şimdi ne yapacaksınız?

Köylüler- Köylere zorla boşaltılmaya karşı birleş ve beraberlik içinde hareket etmeliyiz. Yani yerde bir etselerde, ateşe verselerde katiyen köyümüzü terk etmemeliyiz. Direnmemiz lazım. İşte bizde bu direnişin ilk adımı olmak istedik. Buradan ayrılınca, otobüse binip köyümüze döneceğiz. Biletlerimizi

alınca köyümüze giderek direneceğiz. Devletin zorla göçettirmesine karşı sonuna kadar direneceğiz. Devlet tarafından zorla göçettirilen her köyde bizim gibi davransın. Botanlı'sı, Amedlisi, Koçgiri ve Serhadlı'sı da bizim gibi dirensin. □

Direnmemiz lazım. İşte biz de bu direnişin ilk adımı olmak istedik. Buradan ayrılınca, otobüse binip köyümüze döneceğiz. Biletlerimizi falan aldık. Köyümüze giderek direneceğiz. Devletin zorla göç ettirmesine karşı sonuna kadar direneceğiz. Devlet tarafından zorla göç ettirilen her köylü de bizim gibi davransın. Botanlı'sı, Amedlisi, Koçgiri ve Serhadlı'sı da bizim gibi dirensin.

örgütlenmezsek ve karşı çıkmazsak zulmün çarkı içinde erir gideriz.

Aldığımız karar, çok doğru bir karardır. Bu konuda daha fazla kamuoyu yaratmak gerekmektedir. İnsanları duyarlı hale getirmek şart. Değil mi?

Köylüler- Biz bugün buraya beş kişi gelmişsek, yarın on kişi geliriz. Daha da çoğalacağız. Çünkü büyük bir toplum olmamız gerekiyor. Ancak o zaman devletin baskısı ve zulmü ile baş edebiliriz. Yürüyüş yaparak protesto etmeliyiz. Gerekirse Ankara'ya da yürümeliyiz. Sadece devrimci basın değil, burjuva basını bile eylemlerimiz karşısında, bize yer vermek zorunda kalsın. Yakılan-yakılan köylere karşı daha fazla kamuoyu yaratmak gerekir. Biz buradan aydınları da seslendiriyoruz. Yaşananları görmemezlikten gelemezsiniz. Kulaklarınızı,

Devrime cüret eden gençlik zaferimizin teminatıdır

■ Yapılan her hatanın, atılan her yanlış adımın emekçi halkımızın daha fazla bu düzenin çarkları arasında ezilmesini sağlayacağını beynimize kazıyarak, önceden fark edilebilir, engellenebilir durumdaki bütün yanlışlıkların yine hata yapma pahasına da olsa aşılması için çabamızı en son haddine kadar zorlamalıyız.

Devrimci mücadelenin, atılan, yenilgi ve cüretkar ruhu, bir yanlışla gençliğin ateşliliğinde, enerjiliğinde ve kendisinde anlamını bulmaktadır.

Onlar eğer gerçekten geniş işçi ve köylü yığınlarıyla kaynaşmayı ister ve istedikleri şeyleri uygulamaya cesaretle girişirlerse "savundukları görüşlerin somut koşullara ve toplumsal gerçeklere uygun olması durumunda herkesten daha çok başarı elde etme imkanına sahiptirler.

Ancak bir dönem, yeri göğü birleştiren gençlik hareketlerinin, şimdi baktığımızda biraz daha pasif, biraz daha edilgen bir seyir halinde olduğunu görmekteyiz. Kuşkusuz ki bunda o dönemler yükselen gençlik hareketlerinin doğru bir önderlikten yoksun bir vaziyette gelişip, bunun neticesinde de oldukça acı bir şekilde bastırılmasında payı büyüktür.

Büyük bir coşkuyla ayağa kalkan gençliğin mücadelesinin doğru bir devrimci çizgi etrafında yönlendirilememesi, o coşkunun gelişen karşı devrimci yönelim karşısında aldığı yenilgiye hüsrana, umutsuzluğa ve gerek kendine, gerekse davaya güvensizliğe, yani zıttına dönüşmesi acı bir tecrübe olarak devrim tarihimize yazılmış durumdadır.

Nitekim o dönemin radikal öncü gençliğinin büyük bir bölümünü şimdinin salon sosyalistleri, iş adamları, ekonomi ve siyaset danışmanları ve hatta karşı devrimin savunucuları yapan sözüm ona aydınları olarak görmemiz tesadüfi değildir.

Bu olumsuz dönüşümün etkilerinin halen bulunmadığını iddia etmek saf dillik olur. Ancak bu etkilerin birde, yenilgiden günümüze kadar gelen süreç boyunca hakim sınıf tarafından gençliğe "özel bir ilgi" gösterilerek, en küçük hareketinin panik ve korku içerisinde kanlı bir şekilde bastırılmasıyla birleşince, özellikle üniversiteli öğrenci gençlik üzerinde pasifizmin hakim olmasını sağlamıştır.

Bunun yanısıra giderek yükselen bir heyecanla, örgütlülüğün ve çizginin bilincinin gerekliliğini, geçmişin acı tecrübelerinin yardımını kavrayan, her geçengün biraz daha ileriye doğru yürümeye perspektifiyle hareket

edip, genel olarak gençlik üzerindeki ölü toprağını dağıtmaya yönelen ve bunları coşkunluğuyla birleştirerek saflardaki yerini alan, öğrenci gençlik içerisinde liseli gençlerin umut verici gelişimi olumlu bir seir halinde.

Ancak, bizler elbetteki bugünkü halimizle yetinmek gibi bir düşünceye sahip olamayız. Yönelimin olumlu olması sevindirici bir durumken, gençlik halen olması gereken yerde değildir. Daha cüretkar bir şekilde yayılmak ve kavgaya tutuşmak gerekmektedir.

Ancak, esas sorun halkın düzene dayanma gücünün giderek tükendiği bu zamanda, sınıf savaşımının dönüştürücü ve yakıcı ateşinin üzerinden, tıpkı bir newroz bayramında olduğu gibi, güzel dilekler tutarak geçip, o ateşin bütün benliğini yalayıp kötü yanlarını emmesine ve tuttuğunuz o güzel dileğin gerçeğe dönüşmesi için geniş halk yığınlarıyla

Sizler...Enerjik, gelişmeyi zorlanmadan kabul eden yapınız ve meseleleri çabuk kavrayışınız sayesinde devrimin yüklediği zor ama onurlu görevleri üstlenerek en zor cephelerde halkın önünde yürüyüp, kızıl sancağımızı göklere değin çekebilirsiniz.

la birleşerek halkın, sizlerle özdeşleşen geleceğini garanti altına alma amacıyla savaşmasını bilmekte gizlidir.

Gençlik, eğer geçmişinin doğru ve yanlışlarının ortaya çıkartılması için gerekli olan çabayı sarfetmeden, salt heyecana ve coşkuyla dayanan ve devrim isteğiyle şekillenen bilincini yeterli görür ve tecrübesindeki eksikliğini, geçmişin deneyleri ve öncünün perspektifiyle aşma yolunu

benimsenirse ne kadar güçlü bir yönelimi gerçekleştirirse gerçekleştirebilir, ne kadar kararlı olursa olsun daha baştan yenilginin kesin olduğu bir muharebeye giriyor demektir.

Bu nedenledir ki, sınıf mücadelesinin yakıcı ve dönüştürücü ateşi, nasıl kötü yanları açığa çıkartıp, istemeden halinde onlardan kurtulmayı emerek gerçekleştiriyorsa, gençlerde kendilerinin tecrübesizliklerini, bütün tarihsel deneyleri ve yaşlıların yaşamlarının ise yarar yanlarını emip kullanılır vaziyete getirerek aşmayı en önemli görevlerinden biri olarak kavramışlardır. Çünkü, onlardaki yanlışlar dahi sizin doğruyu bulmanızı sağlamada en büyük yardımcı olacaktır.

Bunu gerçekleştirilmeden, yükselen devrimci hareketle birlikte, subjektif gücün durumunu dikkate almadan devrim bekleyişlerine girmek ve kendini buna adapte etmek, yakın geçmişte olduğu gibi bir umutsuzluk ve yığınlar ordusunun yaratılmasına hizmet edecektir. Oysa sizler bu yığınlar arasından fırlamış yeni kademeler olarak, bağrımdan çıktığımız zemini incelemekle ve onu bütün yönleriyle irdelemekle mükellefsiniz.

Başarılı bir mücadele verip, engellenebilir yenilgilerle güç ve zaman kaybetmenin durdurulması yolunun yarısından bir fazlası bu, geriye kalan kısmında çıkarılan derslerin ve yaşanan tecrübelerin üzerine şekillenip, uygulamayla bütünleşen ileri görüşlülüktür. Eğer geleceğin sağlam zeminler üzerine oturtulması isteniyorsa geçmişin ayrıntılı ve doğru bir analizinin yapılmasını gerekliliğinin bu nedenledir ki unutulmaması gerekmektedir.

Uluslararası ve ulusal alan da verilen mücadelelere önderlik etmiş bütün komünist önderlerin, devrim mücadelesinin başarıya ulaştırılabilmesi için bizlere verdikleri nasihat ve öğütler içerisinde bu gerçeğin baş sırada olduğunu açıkça görmekteyiz. Madem ki kesin başarıyı elde edip, elden geldigince yakınlara için "bütün benliğimizle atıldığımız sınıf mücadelesinin engin denizinde" amacımızın gerçeğe dönüştürülmesini isteyerek sava-

şıyoruz, o zaman bu doğru nasihate uyulması gibi bir durum söz konusu olmalıdır.

Yapılan her hatanın, atılan her yanlış adımın emekçi halkımızın daha fazla bu düzenin çarkları arasında ezilmesini sağlayacağını beynimize kazıyarak, önceden fark edilebilir, engellenebilir durumdaki bütün yanlışlıkların yine hata yapma pahasına da olsa aşılması için çabamızı en son haddine kadar zorlamalıyız.

Ancak, bunu yaparken sonuçta yine aynı noktada birleşen "hata yapmamak için iş yapmama" gibi bir başka sapmaya karşıda amansızca mücadele edilmelidir ve hatta bunu birincisine oranla daha tehlikeli bir eğilim olarak bilmeliyiz.

Sizler, toplumun gelişmeye en açık kesimi olarak elinizde bulduğumuz kızı, sınıf mücadelesinin geliştirilmesine ve ezilen kitlelerin birleştirilerek bu mücadeleye sevk edilmesine kullanmalısınız. Enerjik, gelişmeyi zorlanmadan kabul eden yapınız ve meseleleri çabuk kavrayışınız sayesinde devrimin yüklediği zor ama onurlu görevleri üstlenerek, en zor cephelerde halkın önünde yürüyüp, kızıl sancağımızı göklere değin çekebilirsiniz.

Öncünün sizin için gerekli olduğuna inanarak tanıdığı "ayrıcılığınızı" hayatınızın doğru bir tarzda şekillendirilmesi için yaygınlaştırarak, onun oluşumunu gerekli kılan esas etmenleri ve yerine getirilmesi gereken görevleri yaşam biçimi haline getirip, ruhunuzdaki canlılığı ve yaratıcılığı en zor koşullar içerisinde dahi kaybetmek yerine, yaşamın her yanına yansıtarak, usta bir işçinin kullandığı tornaya girmekten korkmayın.

Sizin bu atılganlığınız, sindirilmiş ama uyanık halkın, öncünün saflarında birleşerek isyanını dile getirip eyleme dönüştürmesini hızlandıracak ve o "engelleri fet etme ruhunun" açığa varmasını sağlayarak, üretimin yöneten olacağı devrim mücadelesinin boy atmasının çığlığı olacaktır.

YARIN GEÇTİR. BU ÇİĞLİK BUGÜN ATILMALIDIR. ☐

Kapitalist üretim ilişkilerinin doğması ve gelişmesiyle burjuvazinin varlık koşulu olan proletaryaya da doğdu ve gelişti. Sınıfların ortaya çıkmasıyla birlikte başlayan ezen-ezilen, sömüren-sömürülen savaşı, kapitalist toplumda da üretici sınıf proletaryaya ile burjuvazi arasında devam etmiştir. Her iki sınıf bu savaşında kendi araçlarını yaratmıştır. Burjuvazi, devlet otoritesini elinde bulundurması ve hakim sınıf olma avantajını da kullanarak proletaryayı daha fazla sömürürken, proletaryaya doğuşuyla birlikte uzun bir süre emekleme devresi geçirmiş, daha sonra elde ettiği deneyim ve tecrübesinin bir sonucu olarak kendi araçna öncüsüne gücüne silahına kavuşmuştur. Bu da KP'dir. Proletaryaya, doğuşuyla birlikte bilinçsizliğinin, tecrübesizliğinin bir sonucu olarak bir çok sınıfın yedegine tahılınmıştır.

24 Şubat 1848 tarihinde Marks-Engels'in Komünist Manifestosu yayımlanmasıyla birlikte, proletaryaya ilk komünist parti düşüncesine ve parti manifestosuna kavuşmuştur. Bu konuda Engels: "Kesin gücü geldiğinde proletaryanın zaferi kazanacak kadar güçlü olabilmesi için bilinçli bir sınıf partisi kurması gerekir" diyordu. Marks ise: "Bir insan, kendisi için ne düşündüğü ve ne söylediğiyle değil, o insanın aslında ne olduğu ve ne yaptığıyla ayırt ederiz. Partileri de adları, kendileri için söyledikleri ve gösterdikleri amaçlarıyla değil, gerçek sınıfsal yapıları ve çıkarlarıyla ayırt edelimiz" diyor. Komünist partisi, somut koşulları dikkate alarak tahlil eden, halk yığınlarıyla gitikçe daha yakından bağ kuran, onlara devrimci bilinç veren ve onları savaşım içinde yetiştirip hazırlayan devrimci proletaryanın öncü birliğidir. Komünist partisi değişen ve gelişen koşullara göre kendini yenilemeli, siyasi, askeri, kitlesele olarak kendini geliştirmelidir. Kitlelerin düzenle olan ilişkilerini örgütmeli ve kitleleri siyasi olarak eğitmelidir. Devrimden yana olan halk katmanlarını proletaryaya ve onun davasına birleştirmelidir. Enternasyonal bilinçle donanmalı, kendi ülke proletaryasının çıkarlarıyla dünya proletaryasının çıkarlarını birleştirmelidir.

Proletaryanın öncüsü parti, proletaryanın savaşım deney ve tecrübelerini biriktirmeli, çeşitli olarak ve fırsatları değerlendirilmeli, en önemlisi mücadelesinin zor koşullarını göğüsleyecek kararlılığa ve cesarete sahip olmalıdır.

Parti işçi sınıfının öncüsüdür. Proletaryanın öncü partisinin, proletaryanın en ileri en bilinçli kesimlerini kendi içinde toplamalıdır. Aynı zamanda bu unsurların tecrübe, deneyimlerini, savaşçı ruhunu birleştirmesi, pekiştirilmesi gerekir. Proletaryaya partisinin, proletaryanın mücadelesini sevk ve idare edebilmesi için devrimci

bir parti proletaryanın bağrında doğmalı bununla birlikte proletaryaya yabancılaşmamalı, kitlelerle sıkı bağlar kurmalıdır. Halk yığınları içinde derin kök salmalıdır. Öncü güç olan parti sınıfın en ileri politik, örgütlü bir parçasıdır. Komünist partisinin bilinci, politik seviyesi vs. daima kitlelerden ilerdedir ve görevi kitlelerde kendi seviyesine yükseltmektir. Bu fark ancak komünist toplumda ortadan kalkar. Öncü kitlelere bilinç taşır. Onları, sorunlarına dayarlı hale getirir ve program, perspektif belirler. Belli bir strateji ve taktikler doğrultusunda kitleleri savaşır. Devrim elbette bu nedenle kitlelerin eseri olacaktır. Bütün bunları gözönünde bulundurduğumuzda partinin kitlelerle bir bütünlüğü olmalı, kitlelere güven verilmelidir. Bu nasıl olur, elbette yürütmüş olduğu savaşta kararlılığıyla ve pratikliğiyle.

Parti, işçi sınıfının ayrılmaz bir parçası olmalıdır. Bütün kitlelerin inancıyla yönlendirilmelidir. Komünistlerin partinin önemini kavramalı, bütün kitleyi öncü etrafında çekilerek örgütmelidir. İşimizin zorluğunu bilince çıkarmalı, ufkumuzu geniş tutmalıyız. Aksi takdirde sınıfın öncüsü olamaz. Dipten gelen dalgaların önünde eski tekne gibi alabora olur ve batırılır.

Partinin sınıfın öncüsü olması yetmez, eğer bizim burjuvaziyi alaşağı etme ve iktidarı alma diye bir derdimiz varsa ki var, burjuvazinin gücüne ve örgütlülüğüne alternatif bir gücümüz ve örgütlülüğümüz olmalıdır. Bizim gücümüz üretimden gelir. Yenilmez bir tek güç proletaryanın gücüdür. Bunun yanında örgütlülüğümüzün öncünün örgütlülüğüdür. Bu nedenle parti proletaryanın örgütlü gücüdür. Parti örgütlü bir güç olamazsa kitleyi sevk ve idare edemez. Parti somut koşulları en iyi şekilde tahlil edip somut koşullara denk düşen taktikler belirlemeli, kitlelerin harekete geçme ve saldırması gerektiğinde saldırıya geçmesini sağlamalı, ancak, koşullar müsait değilse geri çekilmeli, kendini burjuvazinin darbelerinden korumalıdır. Partinin bu sevk ve idaredeki yeteneği örgütlü, disiplinli ve savaşçı oluşundan kaynaklanır. Proletaryaya partisinin belli bir disiplini, sorumluluk ve görevleri vardır. Komünist partisine her isteyen giremez, partiye bir insanın girebilmesi için belli bir disiplin, sorumluluğu ve siyasi olarak o partinin ideolojisini kabul etmesi gerektiği gibi, gönüllü bir şekilde pratik faaliyette sürdürmesi gerekir. Bütün bunlar olmadan parti içinde bütünlük sağlanamaz, bunun sonucu olarak parti örgütlü güç olarak kitleleri yönetemez savaşamaz.

Her zaman parti içinde disiplini tanımayan, azınlığın çoğunluğa uyması ilkesini kabul etmeyen partinin çalış-

Partinin sınıfın öncüsü olması yetmez, eğer bizim burjuvaziyi alaşağı etme ve iktidarı alma diye bir derdimiz varsa ki var, burjuvazinin gücüne ve örgütlülüğüne alternatif bir gücümüz ve örgütlülüğümüz olmalıdır. Bizim gücümüz üretimden gelir. Yenilmez bir tek güç proletaryanın gücüdür. Bunun yanında örgütlülüğümüzün öncünün örgütlülüğüdür. Bu nedenle parti proletaryanın örgütlü gücüdür.

unsurlarını aydınlatmakta MLM'lerin görevidir.

Proletaryanın tek örgütü parti değildir. Parti işçi sınıfının örgütlü öncü gücü olmakla birlikte, proletaryanın diğer örgütleri olan sendikalar, kooperatifler, fabrika örgütleri, partisiz kadın grupları, basın, eğitim örgütleri, demokratik kitle örgütleri gibi bir çok örgütün en yüksek biçimidir. Bu örgütlerin hepsi veya bir çoğu parti dışı örgütlerdir.

Ancak, buraları yönlendiren, parti politikası doğrultusunda hareketini sağlayan partili insanlar mevcuttur. Veya bu örgütler doğrudan partinin kitle içine uzanan kollarını teşkil ederler. Bu örgütler proletaryanın sınıf mevzileridir. Ve parti bu araçlar sayesinde, bu mevziler aracılığıyla proletaryayı örgütler harekete geçirir. Aynı zamanda bu örgüt ve kurumlar, burjuva düzenin ve onun kurumlarının yerine sosyalist düzen ve kurumlarını kurmanın bir araçlarıdır.

Ancak, bu örgütlerin çoğu, hepsinin proletaryanın çıkarlarını hedeflemesiyle birlikte, kendi içinde bir örgütlük taşımasını dan dolayı, bir dağınıklık yaşamamasını nasıl sağlar? Bu örgütleri aynı çıkar doğrultusunda nasıl sevk ederiz? Bu örgütler birbirlerinin hareketine engel olmazlar elbette. Ancak, hepsi proletaryanın çıkarlarına hizmet etdiklerine göre, tek bir iradede birleşmesi en uygun olanıdır. Eylemlerini, iradelerini, güçlerini birleştirmeleri en doğru olanıdır. Peki bu genel doğrultuyu bu çizgiyi kim tayin edecek? Bütün bu örgütler arasındaki görüş ayrılıklarını gidermek, gereken tecrübesinde kullanarak genel çizgiyi yaratmak ve mevcut otoritesinde kullanarak bütün bu örgütleri sevk ve idare edecek olan proletaryaya partisidir. Parti, işçi sınıfının bütün örgütlerini gücünü birleştirme, onları tek noktadan sevk ve idare etme, proletaryayı bilinçlendirme gücüne sahiptir. Çünkü, proletaryaya partisidir işçi sınıfının ve onun örgütlerini sevk ve idare eden en ileri, en yetenekli, en tecrübeli insanların birleşimidir. Diğer yandan parti, işçi sınıfının en nitelikli insanların birleşme noktası olmakla birlikte sınıfın her türlü örgütlerini sevk ve idare edecek yetenekli insanların, işçi sınıfının liderlerinin yetiştiği bir okuldur. Bu işçi sınıfının diğer örgütleri doğrudan partinin sevk ve idaresi altındadır anlamına gelmemelidir. Sadece bu örgütler için de bulunan ve bu örgütler içinde belli bir kitleyi peşinden sürükleyebilen parti üyelerinin, kadrolarının parti dışı örgütlerin faaliyetlerinde öncüye yaklaşımları sevk ve idare de siyaseti gönüllü bir şekilde kabullenmeleri yeterlidir.

Işçi sınıfının diğer örgütlerinin bağımsızlığı, tarafsızlığı, teorisi MLM'yle bağdaşmaz. Bu tür örgütlerin bağımsızlığını savunmak veya proletaryaya hizmet edebilecek diğer halk katmanlarının isimlerini proletaryanın çıkarlarından ayrı ele almak Marksist bir yaklaşım olmadığını gibi burjuvaziyeye hizmet eder. Aynı zamanda proletaryanın iktidarına başkalarını, küçük burjuvaziyi vs. ortak etme anlamına gelir. Bu anlayışa sahip olan bir parti komünist partisi olamaz. □

Proletaryanın sınıf savaşımındaki biricik silahı onun partisidir

teoriyle, MLM bilimiyle donanması gerekir. Aksi takdirde proletaryanın mücadelesini idare edemez. Parti proletaryanın öncüsüdür, eğer parti sınıfın gerisine düşerse veya politik davranmadığı için gincosele denk düşen siyasetler üretilir kitleyi yönlendiremezse, o parti proletaryayı iktidara sürükleyemez. Parti kitlelerinin kendiliğinden hareketlerinin ardına takılmamalı ve proletaryanın ekonomik, demokratik istemlerini desteklediği gibi onunla hedefini sınırlandırmamalı, bu mücadeleyi kitlelerle sıkı bağlar kurup örgütlemeli ve iktidara yönlendirmelidir.

Parti, işçi sınıfına siyasi ve ideolojik öncülük eder ve kitlelerin bilincini proletaryanın sınıf çıkarları düzeyine çıkarır. Ve kitlelere bu bilinci parti verecektir. İşçi sınıfının burjuvaziyeye karşı vermiş olduğu iktidar mücadelesi oldukça zor ve karmaşık bir yoldur. Milyonlarca proleter kim örgütler, kim bilinçlendirir ve savaşta yönlendirir? Tabii ki parti. Kurmayız bir ordu savaşta neyse, partisiz proletaryaya da aynıdır. Öncü gücü bulunmayan proletaryaya, kendiliğinden hareketlere, bölünmeye, parçalanmaya mahkumdur. Bunun bir sonucu olarak burjuvaziyeye yenilme durumundadır. Komünist

malazımın bir merkezi organ tarafından sevk ve idaresini kendi içine sındırmayen anlayışlar olacaktır. Bir merkezin sevk ve idaresini kabul etmeyen, azınlığın çoğunluğa tabi olma ilkesini taşımayan veya bundan hoşlanmayan anlayış küçük burjuva anarşizmi anlayışdır. Bu ilkelere olmasa parti işçi sınıfını sevk ve idare edemez. Bu anlayış parti örgütünü mekanik bir makine gibi görür. Parçanın bütüne, azınlığın çoğunluğa tabi olması onlar için köleleştirme gibi gelir. Bir merkezin sevk ve idaresi altında yapılan iş bölümünü insanların birer makinaya dönüştürülmesi gibi garip karşılarlar. Programa, perspektife, ilkelere parti hukukuna gereksiz işlermiş gibi hakarlar. Bunlar, burjuvazinin parti içine sızması yanlış düşüncelerin uzantısıdır. Her ne kadar burjuvaziyeye karşı görünüşlerde proletaryaya partisini bölüp parçalayıp örgüt süzleştirerek, proletaryayı öncüsüz bırakarak burjuvaziyeye hizmet ederler.

Bu düşüncelerin sahipleri Marksist gibi görünürler ama onun disiplinine gelmez ilkelere benimsenmezler. MLM'nin ilkelere, disiplinini burjuva disipliniyle, bürokrasiyle aydınlatırlar. Tabii ki bu yanlış yaklaşımı mahkum etmek bu konuda sınıf ve sınıfın ileri

Bir kayıp olayı ve öğrettikleri

Sınıf savaşının bir tarafı olan burjuvazinin, diğer tarafı olan ezilen halk kitlelerine saldırmaya anlaşılar bir durumdur. Hatta karakteri gereği, alçakça yöntemlere başvurması da onlardan beklenen bir tutumdur. Sınıf düşmanlarımızdan dürüst savaşmalarını beklemek ahmaklıkla eş anlamlıdır. Onlar, karakterleri gereği kalles ve namertlerdir. Halkın kanını emmekten doymayan, gözleri paradan başka hiç bir şeyi görmeyen ve dünyaları karları ile sınırlı, değer yargılan buna göre çekilenmiş olan bu insanlık düşmanı mahluklardan insanı değerler taşımalarını beklemek yanlıdır. Onlar karla beslenirler ve hiç bir insani değere sahip değillerdir. Bencil çıkarları ve emperyalist efendilerine hizmet etmek için halka karşı yapamayacakları çirkefik yoktur. Heran zulüm ve zorbalığı yaşayarak tanıdığımız düşmanımız, düşmanı olan biz halk kitleleri ve onun öncülerine karşı, kuşkusuz högörülmü olmayacaktır. Efendileri emperyalistler ve kendilerinin rahat yaşamı için bizleri baskı ve sömürü altında tutmaya zorunludurlar. Kendisine karşı yönelen bütün hareketleri tehlikesinin boyutuna göre acımasız şekilde bastırırlar. Böylece, sınımdan sürdürdükleri çirkefik yaşamalarını devam ettirmek isterler.

Bizlerle onlar arasındaki bu savaşta, onlar her sıkıştıklarında acze düşerek daha da saldırganlaşırlar. Gelişen mücadelemizi bastırmak, yoketmek için her yönüne baş vururlar. Başvurdıkları bu yöntemlerle kendilerine karşı gelişen hareketleri sindirmeyi hedeflerler. Bunun için kural ve yasalar (kendi koydukları kural ve yasalarında) tanımadan bütün yöntemlere başvururlar.

Uyguladıkları sindirme, yoketme politikaları, gelişen devrimci-komünist hareket karşısında etkisizleştiği, bu politikaların daha pervasız biçimini uygulayarak, etkisini artırıp başarı sağlamak isterler. Resmi kuruluşlarıyla (kurumlarıyla) gerçekleştirdiği faşist saldırılar netice vemyince daha etkili görüldükleri MIT, KONTR-GERILLA ve diğer gizli örgütleriyle devrimci hareketi sindirip, sömürü ve zulüm düzenlerini devam ettirmeye çalışırlar. "Kayıplar", "failli meçhul" cinayetler, toplu katliamlar yaparak ülkemizde her yanında terör uygular, böylece geniş halk kitlelerini korku ve paniğe iterek susturmayı amaçlarlar.

Gelişen devrimci harekete karşı, hemen tüm bu yöntemleri uygulayarak gerçek yüzlerini açığa vururlar. Özellikle silahlı mücadelenin gelişimi karşısında korkuya kapılan egemenler, yüzlerini gizleme kaygısı bile taşımadan en ağır zulme baş vurarak kudurlar. Siyasi ve ekonomik anlamda derin bunalımlar yaşayan komprador patronlar ve büyük toprak ağaları gerilla mücadelesi cephesinde yaşadıkları bozgunlarla tükenişlerini daha iyi anlamış durumdadırlar. Hele son sınavda, gerilla mücadelesiyle bütünleşen DERSİM halkının direnişi egemenlere okkalı bir ders vermiştir.

Sınıflar mücadelesinin doğal seyri gereği, karşıt cepheleer birbirini güçlendirecek savaşın boyutunda tımanış yaratırlar. Parlak bir dönem yaşayan gerilla mücadelesinin gelişmesi sonucunda, doğallıkla karşı devrimin saldırıları da yoğunlaşmıştır. Halk savaşının "korkulu" gelişimi karşısında kompradorların saldırmaması, saldırılarında pervasızlaşmaması düşünülemezdi.

Kısacası, toplumsal muhalefet çığ gibi gelişmekte ve dağları bellemekteydi. Dağlardaki umut, genişleyerek yeni bölgeleri içine almış, her gün büyümekteydi. MAOİZM, burjuva kaleleri sarsarak şanlı bir yükseliş yaşamaktadır. MAOİZM yükseliyor, devrimci bilinç ve hareket gelişiyor. İşte, "kayıplar" bunun için...

Ülkemizde faşist Türk devleti tarafından sıkça baş vurulan, yukarıda bazılarını sıraladığımız yöntemlerden biri ve belki en etkili "kaybetme" yöntemidir. Bu yöntemin "kurbanlarının" sayısı, daha şimdiden yüzlerle ifade edilmektedir. Günümüzde bu rakamlara bir çok yeni insan eklenirken, Ayhan UZALA'da eklenmek istenen son "kurbanlardandı." Ancak kursaklarında kaldı...

NIÇİN AYHAN?

"Bir devrin adı" diyorlardı ona 1980 karanlığında, TKP(ML) davasından yıllarca yatmıştı. Zulmün kol gezdiği, mertlikle kallesliğin kucak kucaka yattığı, insanlığın kan kustugu nam-ı "meşur" Diyarbakır zindanlarında öncellerini yaşatarak onurun yüz aklı olmuş ve merçte doğmuş, zaferle çıkmıştı. Daha sonra '93 yılında yeniden bir TKP(ML) operasyonunda işkencelere alınarak, eşitsiz bir kavgaanın galip komutanı olarak kavgayı öğretmişti.

O, bir kültürün çocuğuydu... Politik perspektifi açıktı. Sömürü, zulüm ve baskının amansız düşmanı, yozluk ve çürümüşlüğün panzehiriydi.

O, onurlu bir insandı. Ve insanlık onuru için yapmayacağı hiçbir şey yoktu. Ezilenlerin acısını içinde hissederek onların yanındaydı.

Evet, O, bilerek seçildi. Çünkü, diz çökenlerin atık tahammülü kalmamıştı. Çünkü, ezilen halk kitlelerinin tehdit savumadan öte, bir yerlere bir şeylerin mesajını veriyorlardı. O'nunla. Ve acz içindeydiler, onlar korku içindeydiler... O, bir insandı, onlar insanlık düşmanıydı. İşte sadece bunun için AYHAN... AYHAN'ın "kaybının" önlenmesi ülkemiz "kayıplar" tarihinde, yeni bir sayfa, yeni bir çığır ve yeni bir mevzi kazanımı olarak devrimci hareketin hanesine yazıldı. Bu kazanım, "kayıplar" mücadelesinde güçlü bir umut ve ışık oldu.

Dahası, devletin resmi yetkililerin "gözetiminde yok", "elimizde değil" vb. sıfatsızlık ve ikiyüzlükleri, katliamcı yüzleri ve "kayıp"çı gerçeklikleri net olarak açığa çıktı. Devlet rezil-nisfa olarak gerçek yüzünü utançla itiraf etmek zorunda kaldı.

Bir kez daha kazanan devrim, kaybeden karşı-devrim oldu.

AYHAN UZALA NIÇİN KAYBEDİLEMEDİ?

Çünkü, kaybetmek istemedikleri için değil. Aksine nasılda "yoketmek" isterlerdi... Bunu en iyi onların kendileri bilir. "Ayhan efsanesini yok edeceklerini" daha önce defalarca söylemişlerdi. Ama "efsane" şimdi daha güçlü bir şekilde yaşıyor.

Çünkü "Ayhan Uzala'yı koruma komiteleri", yani mücadele örgütleri oluşturuldu. Avrupa ve ülkemiz kamuoyu Ayhan'la sarsıldı. Eylemlilikler yaşandı, hesabını sorulacağı söylendi, militanlar bilindi... Onlar durum farkındaydı. Ve onlar, teşhir oldu, zor durumda kaldı. Ayhan'ın muhtemel "kayıp", devrimci zemini harekete geçirip uyandırdı. Ve yine onlar sıkıştı. Temsilcilikler vs. basıldı, molotofmalar yapıldı, tepkiler gelişerek büyüdü. Ve onlar biliyorlardı ki, hesap sorulacaktı.

Çünkü, Avrupa Birliğine ülkeler Türkiye'ye İnsan Hakları, Demokrasi vb. noktalarda uyanlar çekmişti. Bu durum uluslararası alandaki olumsuz olan puanına bir ekisi daha ekleyecekti. Ve onlar, efendilerine "kötü görünmek" istemezlerdi. Gümrük Birliğine girememelerinin bir sebebi olacaktı. Kısacası, uluslararası siyasal konjonktür dönemsel olarak uygun değildi. Bunu göze alamazlardı, çünkü, sözde de olsa, ahababalarına ve dünya kamuoyuna karşı "demokratik" görünmek zorundaydılar. vb.

Çünkü O, daha dün ölümü beş paralık rezil-nisfa etmiş, kendi deyimiyle, "bin kılıç darbesiyle paramparça olmaktan korkmamıştı". Cesur, inançlı ve kararlıydı. Çünkü O, feda ruhuyla donanmış, işkenceli sorgularda ve "kayıp" günlerinde ölüm onucundaydı. Çünkü O, celladın elinde, kaybolduğunun ilan ve haberlerini okurken, direniyordu... susuyordu... konuşmuyordu... Çünkü O, halkına ve halkların kurtuluş mücadelesine bağlı ve saygılıydı. Devrime inanıyor, Komünizmi kendisinde yaşıyordu.

Çünkü O, sır vermeyi, sır vermemeyi biliyor, öğretiyordu. Çünkü O, ölümüne direniyordu, ölsede kazanacağını biliyordu.

İşte bütün bunlar için, O, onur abidesi çocuğu "kurban-kayıplar" listesine eklemeyi göze alamadılar. Cesaret edemediler. O, şimdi kayıp değil! "kayıp"lar tarihinde yeni bir çığır.

Ve, kavgaya Ayhan'ı yarattı, Ayhan kavgayı öğretiyor!

DERS ÇIKARALIM

Demek ki, direnmek kazanmak ve en yüce onurdur. Onurluca yaşamak için ölmesini bilmek erdemdir. Ve yaşamak, inançla, kararlılıkla, onurla ve kavgayla anlamlıdır.

Demek ki, mücadele kazanmanın tek yoludur. Onunla yenilmeyecek zorluk, aşlamayacak engel yoktur. O herşeyin anasidir.

Demek ki, yaşamak için direnmek ve mücadele etmek şarttır. Onsuz yaşam, anlamsız ve acizdir.

Demek ki, komünist iradenin yenemeyeceği zorluk, egemeyeceği çelik yoktur. O, herşeye bedeldir. Ve üstündür. Kazanmak için yolumuz ölümüne direnmek, ölümüne mücadele etmektir. Herşeye rağmen savaşmaktır.

Ayhan UZALA'nın "kayıp" olayının ardından

çıkardığımız dersler günümüze ve geleceğimize ışık tutmalıdır. Çıkarılması gereken dersler yukarıda saydıklarımızla sınırlı değildir. Bu tecrübeden yararlanmak için ne yapmalıyız?

Yeniden öğrendik ki; mücadeleyi en geniş yelpazeye yaymak, bütün demokratik mevzileri kullanmak (kullanabileceğimizi) bütün araçları (kabul edilebilirleri) kullanmak ve bunları yaygınlaştırmak vazgeçilmezdir.

Yeniden öğrendik ki; mücadeleyi kitleselleştirmek ve eylemlerimizi kitlelere mal etmek önemli ve gereklidir. Kitlelerce benimsenmeyen, onlarla bütünleşmeyen eylemin etkisi en geniş sınırlara sahip değildir. Sonuç almanın tek yolu kitlelere dayanmak esasını prensip edinmek ve uygulamaktır.

Yeniden öğrendik ki; önemsiz ve küçük görülen bütün olanakları devrim lehine harekete geçirmek, seferber etmek önemlidir. Bir tek yöntem, yada sadece esasa bağlı kalıp tali biçimleri kullanmamak ve onların gerekliliğini kavramamak kazandırmaz kaybettirir.

Yeniden öğrendik ki; hakim sınıfların zaafından iyi bir şekilde devrim lehine yararlanmak, zayıf anını görmek ve başta demokratik kamuoyu olmak üzere uluslararası kamuoyuna mal olmak önemlidir.

Yeniden öğrendik ki; bütün amaçlarda geniş araçlara sahip olmak ve bunları kullanabilmek şarttır. Bütün araçlarda olduğu gibi "kayıpları" engelleme amacı içinde umutsuzluğa, yığınlığa ve karamsarlığa kapılmadan sonuna kadar mücadele, sonuna kadar kavgaya ve mücadeleyi genişletme, geliştirme, yaygınlaştırma şarttır.

Bundan sonra yapılması gerekenler bunlardır. Egemen sınıfların her saldırısı kendisini vuran birer silah haline getirilerek boşa çıkarılmalıdır. Bu saldırılar ancak, kendi (egemen sınıfların) aleyhlerini döndürülebildiğinde önenebilir yada azaltılabilir. Bunun yolu da toplumsal muhalefeti geliştirerek devrimcileştirmekten geçer. Bu ise, silahlı mücadelenin bir biçimi olan gerilla savaşıyla mümkündür. Yani toplumsal muhalefeti, silahlı mücadelenin en geçerli biçimi olan gerilla mücadelesine

Çünkü O, celladın elinde, kaybolduğunun ilan ve haberlerini okurken, direniyordu... susuyordu... konuşmuyordu... Çünkü O, halkına ve halkların kurtuluş mücadelesine bağlı ve saygılıydı. Devrime inanıyor, Komünizmi kendisinde yaşıyordu. Çünkü O, sır vermeyi, sır vermemeyi biliyor, öğretiyordu. Çünkü O, ölümüne direniyordu, ölsede kazanacağını biliyordu.

endeklemek tain edicidir.

Diğer bütün mücadele biçimleri, gerilla mücadelesine tabi kılınmadıkça, onun hizmetine sunulmadıkça ve onu destekleyecek biçimde şekillendirilip onunla bütünleşmedikçe iktidar mücadelesinden uzak, reformist mücadeleler olarak devrimin sınırları içinde boğulmaya mahkumdur. Kitleler silahlı mücadeleyi kucaklamalı, silahlı mücadele kitleselleşmelidir. Bu ülkemiz için şarttır. Silahlı mücadelenin (gerilla savaş) kitlesel anlamda kazandığı boyut bugün önemli gelişme göstermiş ve göstermektedir. Umud dağlara çekilmiş devrimin yoluunu tayin etmiştir. Zaman, kitlelere güvenerek harekete geçirmenin ve MAOİZM'le yüklemerinin zamanıdır.

Egemen sınıfların bütün barbarca uygulamalarına rağmen halk, şehit düşen gerillaların cenazelerine sahip çıkarak gereken dersi vermiştir. MAOİZM gerillaların cenazeleri, özellikle Maoist taban tarafından kitle eylemliliklerine dönüştürülerek uyanışın işaretini vermişlerdir.

Cenaze törenlerinin görkemli kitle eylemine dönüşmesine tahammül gösteremeyen faşist kolluk kuvvetleri kitleye saldırarak yüzlerceyi gözaltına almıştır. Karakollarda işkenceye tabi tutulan Maoist taban, işkencehanelerde kitlelele açık grevine giderek, marş, sloganı direnişlele düşmana bir şemarda orda indirmiştir. Kavgaya dağlardan gelişerek mevzilerini yaratıyor, Maoist taban uyanıyor. □

YÜKSEK DAĞLARIN ARDINDA KAYBOLAN GÜNEŞ

-VII-

Mazlum'la Nihat köylülerle kovu bir sohbe dalmışlardı. Partinin savaşa ilişkin yeni politikasını anlatıyorlardı. Nihat"... Bundan böyle gerillalarımız partimiz Merkez Komitesi Askeri Komisyonunun aldığı kararlar doğrultusunda, gerilla savaşını mevsimlik olmaktan çıkartıp, kıs boyunca binalara girmeden sürdürecektir ve düşmanın ileri kollarına vurarak savaşı tırmandıracağız" dedi. Nispeten daha ileri olan köylüler bu karara çok sevindiler ve bundan böyle sık sık partizanların köylerine gelmesini istiyorlardı.

Gecenin geç saatlerinde partizanlar buradaki işlerini bitirmiş ve kalkma hazırlığı yapıyorlardı. Ev sahibi ile Seydo mutfak damında tatlı bir sohbe dalmışlardı. Nihat'da bu sohbe kısa bir süre katıldı.

Bu köylülerin hemen hepsi Seydo'yu yakından tanıyorlardı. Büyük bir heyecanla onun buralara gelip gittiğini derhal aile çevresine anlatacaklardı. Bu bazen rahatsızlık doğuruyordu. Kişinin deşifre olmasına hizmet ediyordu. Sohbetler bitmeden Mazlum'un "haydi gidiyoruz yoldaşlar hazırlanın" demesiyle tüm birlik üyeleri kuşanıp tek tek evden çıkıp yola koyuldular. Seydo tam vedalaşmak istemişti ki, köylünün biri Seydo'nun koluna girerek "birayem (kardeşim) benim bir diyeceğim vardır. Hozat'ta bir dükkan var. Bu dükkan hayvan yemi satıyor. Ama param olmadığı için alamıyorum. Bana bu konuda yardımcı olun. Eğer siz birilerine haber ederseniz onlar bana verisiye yem verirler." diyerek Seydo'dan kendisinin verisiye yem alacağı bakkala haber göndermesini istiyordu. Aslında bu çok kumazca bir istemdi.

Partizanların arkasına sığınarak kendi kişisel ihtiyaçlarını temin ediyordu. Bu istemi Seydo pek sevmedi ve başından savmak içinde onun soru-

pencereden dışarıya sızdı. Bu durumu gören savunmadaki gerillalar hemen köyün içine sokuldular. Köylüler partizanları büyük bir çöşkuyla karşıladılar. Kısa sürede sofralar hazırlandı ve tutuşan sobalara peş peşe odunlar tikiştirilmeye çalışıldı. Partizanların çoğu daha önceki mezrada yedikleri etten dolayı pek açılmış değillerdi. Ondan olsa gerek sofraya ancak bir kaç gerilla oturdu.

Partizanlar sabaha doğru mezradan ayrılıp dağın yamacında bulunan kayalığa kadar çıktılar. Bu kayalık güneye baktığı için Güneşin kavurucu sıcaklığına dayanamayan karlar erimişti. Partizanlar soğuktan iki büklüm olmuşlardı. Güneş açar açmaz taşların önünde oyuklar yaparak yatacak yer hazırladılar kendilerine. Sıcaklığın etkisiyle nöbetçilerin dışındaki partizanların hepsi uyuya kalmışlardı. Öyle son-rasıydı. Başak tekrar Seydo'yu nöbete kaldırdı. Güneşin altında mayışan Seydo sersem bir kafayla nöbet yerine doğru yarı ayık tırmanmaya başladı. Nöbet yeri olarak yine dağın en yüksek kısmı seçilmişti. Zirveye tırmandıkça insan Hozat'ı görme fırsatını yakalıyordu. Buradan Hozat daha güzel görünüyordu. Nöbette yine Direniş vardı.

-Seydo "Yoldaş nöbette konuşmak yasak onun için bana bir laf söylemeden tüften git" diyerek şakadan Direnişe takıldı.

-Direniş "Bu kural her koşulda geçerli değil. Yerini iyi tespit etmek lazım. Yoksa anlamı kalmaz. Ben çok açılmışım yoldaş, yao bunlar köye inmiyeceklermi?"

-Seydo "Bilmiyorum. Sanıyorum az sonra incekler. Yoldaş bence sen derhal git yoksa sana tekrar olağan durumu hatırlatmak zorunda kalacağım" dedi. Direnişin mezraya doğru uzaklaşmasını gülerken izledi. Belli bir süre dürbünle çevreyi gözden geçirdi. Olağan üstü bir durum yoktu. Güneşin sıcaklığı bu kadar yüksekte pek fayda etmiyordu. Burada hafif esen rüzgar sıcaklığın etkisini kırıyor-du. Yarım saat sonra nöbet değişikliği oldu. Seydo nöbet yerinden inerek konaklama yerine geldiğinde, Nihatların nöbetçiyi çağırın uyarısıyla karşılaştı. Bir ışık sesiyle nöbetçi çağrıldı. Nöbetçinin gelmesiyle birlikte gerilla birliği tek sıra halinde aşağıya doğru inmeye başladı.

Toprak damlı mezra evleri, karın beyazlığı içinde siyahlıklar oluşturuyordu. Bacalarından çıkan mavi dumanlar göğe yükseliyordu. Hozat yolundan ayrılıp gelen ince bir yol, mezranın evlerine kadar ulaşıyor ve sonra köyün içinde kayboluyordu. Damlanın üstünde birkaç yaşlı geziniyordu. Bir ara bakışları dağdan inen partizanlara dikili kaldı. Tim'mi yada partizancımı diye düşünüyorlardı ki, çocukların "bizimkiler geliyor" diye bağırması bunların kaygılarını da ortadan kaldırdı. Ve umursamaz bir tavırla gelenleri beklemeğe koyuldular.

Seydo "Direniş yoldaş, bana dürbünü getir, Çabuk ol," dedi yere oturarak. Yakınındaki yoldaşlarını uyarıp, Hozat yönünden Pertek yönüne geçen askeri reoları tarif etmeye başladı. Bu arada Nihatlarda geçen reolar görmüşlerdi. Yoldan toplam on beş askeri araç geçti. Bunları Seydo tek tek saymıştı.

Araçların geçişinden sonra partizanlar yer-

lerinden kalkıp tekrar mezraya doğru yola koyuldular. Ortanca evin önünde duran partizanlar, sırtlarındaki çantaları bırakmak üzere evin içine girdiler. Bu arada Mazlumun elinde bir liste vardı. Tek tek isim yazıyordu. Nihat'ın uyarısıyla Seydo'yla Memo'yu da yazarak "adını yazdığım yoldaşlar yanına ekmek alsın gidiyoruz." dedi. Seydo "eyleme gideceğiz herhalde" diye düşünüyordu. Az sonra bunu Nihat doğrulayacaktı. Seydo

"Nihat yoldaş beyazlığını bana verirmisin" dedi.

-Nihat "tabii yoldaş" dedi. Beyazlığını çıkartıp Seydo'ya verildi. Saldırıya giden partizanlar ellerine

aldığı ekmek parçalarıyla, Mazlum'un komutasında yola çıktılar.

Nihat, Azizle mezrada karşılaştı. Aziz, Enver ve Yılmaz'ın gurubunun yandaki mezrada olduğunu hatırlattı.

Nihat "yoldaş derhal oraya git Enver ve Yılmaz'a eylem yapacağımız, Enverin birkaç kişiyle saldırı birliğine gitmesini, Yılmazında diğerlerini en uygun yerlere dağıtıp mevzilendirmesini söyle. Özellikle Hozat'tan gelen patika yolu tutsunlar. Diğerleride helikopter için dağın üstüne çıkabilirler. Çabuk yoldaş..." diyerek Azizi diğerlerine haber vermek için yandaki mezraya gönderdi.

Mazlumlar neredeyse yola kadar gelmişlerdi. Yolun kenarında saldırı birliği durdu. Mazlum ilkin Perteye doğru uzanan yolun üzerine kurulu merdiven basamaklarını andıran tepeye Başakla birlikte Nataşa'yı ve iki üç arkadaşını göndererek güvenliği sağlamak istedi. Az önce buradan geçen on beş cemsenin geri gelmesi ihtimali yüksekti. Onun için temkinli davranıyorlardı. Mazlum ve Seydo saldırı için uygun yer arıyorlardı.

-Seydo "yoldaş şu boğaz daha uygundur." dedi.

-Mazlum "olmaz yoldaş orası uzak kalır savunma birliğinden, bu köprüde mevzilenmek geri çekilme için uygundur..." dedi.

-Seydo "Yoldaş orada daha avantajlı oluruz her iki tarafıda denetim altında tutarız. Bu şekilde konumlanırsak, sadece tek bir yönü denetleyebiliriz. ..." dedi.

Mazlum "güç azdır yoldaş"...

Seydo "peki yoldaş... O zaman burda mevziler yapalım..." diyerek yolun hemen kenarındaki köprü'nün yamacında yola en yakın olan mevzi yeri kapı kendine, yanbaşında ki Nazım'da kendine mevzi yeri yaptı. Bu arada çantalarındaki ekmek çıkarıldı. Herkes birer parça aldı. Zaten sabahtan beri ekmek yememişlerdi. Şimdi de kuru bir ekmek ve azda olsa kokmuş tulum peyniri vardı. □

Bu köylülerin hemen hepsi Seydo'yu yakından tanıyorlardı. Büyük bir heyecanla onun buralara gelip gittiğini derhal aile çevresine anlatacaklardı. Bu bazen rahatsızlık doğuruyordu. Kişinin deşifre olmasına hizmet ediyordu. Sohbetler bitmeden Mazlum'un "haydi gidiyoruz yoldaşlar hazırlanın" demesiyle tüm birlik üyeleri kuşanıp tek tek evden çıkıp yola koyuldular.

nunu Memo'ya götürerek "Yoldaş bu amcanın bazı istemleri var. Sen daha sonra buraya uğradığında bu sorunu konuşursun" diyerek amcadan ayrıldı ve durumu yolda Memo'ya anlatarak ikisinde amcanın bu kumazca istemine güldüler. Ay ışığı pırlıtısı altında başka bir mezraya uğramak istediler partizanlar. Onun içinde yarım saat ilerdeki mezraya doğru yola koyuldular. Eskisi gibi kimse izlerin kamufle edilmesine önem vermiyordu. Sanki kurtulmuş alan gibi hareket ediliyordu.

Mezranın iki sokak lambasından başka hiçbir ışığı yanmıyordu. Köye ilk girişi öncüler yapıp. Kapılar çalındı ve iki ayrı evin lambalarının ışıkları

Mücadelemizde yaşıyor

Manuel Demir

Ermeni milliyetine mensup olan Manuel Demir 1963 yılında Kayseri'de doğdu. Ailesi çok yoksul olduğundan, babası bir iş bulmak amacıyla Demir henüz çok küçükken İstanbul'a göç etti.

Manuel Demir İstanbul Semerciyaz Ermeni Lisesi'nde okurken, İbrahim Kaypak'ın düşünceleri ile tanıştı. Ve aynı zamanda okulda okuduğu dönemlerde gençlik örgütlenmesinin içinde yer aldı. Okulunu bitirdikten sonra proletarya partisinin illegal alanında faaliyete geçip profesyonel bir şekilde savaşmaya başladı.

1981'de yakalanarak cezaevine giren Manuel Demir gerek işkencehanede

gerekse de cezaevinde, 1980 Askeri Faşist Cuntasının çok ağır koşullarına karşı koyarak kararlı ve inatçı komünist tavrıyla bizlere örnek oldu. 1986 yılında özgürlüğüne kavuşan Demir hiç vakit kaybetmeden tekrar proletarya partisinin saflarına katılarak sıcak mücadeleye kaldığı yerden devam etti. Manuel Demir, Kandira baskının arkasından 24 Ocak 1988'de yakalandığı evde işkenceci polisler tarafından infaz edilerek katildi. Manuel Demir alçakgönüllüğü, samimiyeti, kararlılığı, çalışkanlığı, disiplinli ve çok özverili bir şekilde çalışması tüm devrimcilerle, komünistlere örnek olmalıdır. Onuru onurumuzdur. Mücadelemizde yaşatacağız.

Haydar Aslan ve İhsan Parçacı yaşıyor

Haydar ASLAN Tunceli'nin Mazgirt ilçesinin bir köyünde yaşama merhaba diyen yüzlerce çocuktan sadece biriydi. Ailesi fakir bir aile olduğundan, çocukluğu hep sıkıntı içinde geçti. Genç yaşlarda devrimci düşüncelerle tanıştı ve İbrahim KAYPAK'ın siyasi hattını benimseyerek devrimci mücadeleye atıldı.

İçinde sürekli bir şeyler öğrenme hırsıyla dolu olan Haydar ASLAN zeki, çalışkan, fedakar ve kavrama yeteneği son derece gelişmiş bir devrimciydi. Bu özellikleri sayesinde kısa sürede proletarya partisinin üyesi oldu. ASLAN, çalışmaya yaptığı tüm alanlarda gerek yoldaşları

gerekse de kitleler tarafından sevilen ve sayılan bir kişiydi.

İhsan PARÇACI, Amed'e bağlı Hazro ilçesinde dünyaya geldi. İhsan öncünün politik hattını araştırıp doğru olduğuna kanaat getirince proletarya partisinin saflarında ileri sempoizman olarak profesyonel bir biçimde savaş vermeye başladı.

Haydar ASLAN ve İhsan PARÇACI AMED bölgesinde faaliyet yürütürlerken bir hain'in ihbarı sonucu TC'nin askerleri tarafından pusuya düşürüldüler. Faşist TC askerlerinin "Teslim ol" çağrılarında kararlılık, sloganlarla ve silahlarından çıkan kurşunlarla karşılık verdiler.

İhsan PARÇACI Haydar ASLAN

Haydar ASLAN ve İhsan PARÇACI Ocak 1981 tarihinde yüzlerce kişilik beyaz ordu tarafından katledildiler. Onlar Amed'in topraklarına yeniden filizlenmek için tohum oldular. □

Karadeniz kızıldeniz oldu

Nilüfer Atay

Nilüfer ATAY 3 Ocak 1994 günü Artvin'in Borçka ilçesine bağlı Uğur köyünün Kaldırım mahallesi civarında beyaz ordunun askerleri ile yaşadığı çatışmada şehit düştü.

Artvin'de bir milisin yakalanması sonucu Artvin'in kırsal kesiminde operasyonlar başlar. Milsiden alınan bilgileri değerlendiren Jandarma, gerillaın kaç için hari-

nak yaptığı hazırlıklar sırasında çembere alır. Özel timinde katılmasıyla çok yoğun bir şekilde çatışma çıkar. Çıkan çatışmada Nilüfer ATAY yaralı olarak yakalanır. Özel tim tarafından ensesine ve kalbine sıkılan kurşunlarla infaz edilir. TC'nin kurumu olan Adli Tıp Kurumu bile verdiği raporla bu infazı doğrular.

Bir yoldaşı Nilüfer ATAY'ı (Serda) şöyle anımsamaktadır:

"1970 Yozgat doğumlu olan Nilüfer ATAY voldaş, devrimci düşüncülerle daha çocuk yaşta tanıştı. Yaşı ilerledikçe bilgisini artırarak TKP(ML) düşüncesiyle tanıştı ve kısa sürede benimsedi. Aktif bir TKP(ML) taraftarıydı artık. Bulunduğu ilde (Ankara'da) yoğun olarak DKO faaliyetlerinde bulunuyordu. Sürekli olarak 'Ne olursa olsun, gerilla faaliyetine katılacağım' diyor ve başkada bir şey söylemiyordu. Savaşın orta yerinde celikleşmeyi seçip, TIKKO'ya katılmak için öncüyü başvurdu. Başvurusunun kabul

edildiğini öğrenince o gün en mutlu günü oldu. Gerekli hazırlıkları yaptıktan sonra yola çıktı.

O artık Artvin'in kızıl güliydü. Atığı mücadele tohumları yeşermeye başlamış ve köylüler tarafından kısa sürede aranan bir insan olmuştu. Kaç için barınak hazırlıklarının yapıldığı ve kendisinin nöbette olduğu bir gün, düşmanın yoğun kuşatmasını fark edip, hemen mevzilenerek çatışmaya başlamış ve düşman neye uğradığını anlayamadan diğer yoldaşlarının da mevzilenip saldırmalarıyla, düşman panikleyerek geri çekilmişti. Bu durumdaki faydalanan garillalar, çatışma bölgesini terketmişti. Birliğin sağlıklı bir şekilde çekilmesini, Nilüfer voldaş mevzilenmediği yerden düşmanın sürekli kurşun yağmuruna tutarak sağlamıştı. Düşmanın bölge üzerindeki yoğun ablukası ve saldırısı olmasına rağmen 3 Ocak 1994 günü Artvin ilinin Borçka ilçesinde Artvin'in kızıl güli Nilüfer voldaş şehit düşmüştür."

Mustafa SUPHI, 1883 yılında Trabzon'a bağlı Giresun ilçesinde doğdu. Babası memur olduğundan ilk ve orta tahsilini Kütahya, Sam ve Erzurum'da yaptı. Yüksek tahsilini ise İstanbul Hukuk Fakültesi'ni bitirerek tamamladı. Hukuk fakültesini bitirdikten sonra, Paris'te Siyasi ilimler okuluna girdi.

Bu okulda okurken aynı zamanda Tanin Gazetesinin muhabirliğindeydi. İstanbul'da dönünce geçimini sağlamak için öğretmenlik yaparken aynı zamanda da gazetecilik yapmaya devam ediyordu. 1915'de Osmanlı İmparatorluğu, kendine muhabir gördüğü herkesi sürgün ediyordu. Bu sürgünden Mustafa SUPHI'de nasibini aldı ve Sinop'a sürgün edildi. Onun mücadelesi ve haksızlığa boyun eğmeyen kişiliği, sürgünde bulunduğu dönemde, Sinop'ta herkese kan kusturan Yüzbaşı Muhsin Paşayı kendi bastonuyla döverek komaya soktuğunun bir göstergesidir.

Mustafa SUPHI'nin bolşevikleşmesi, 1914 yılında Çarlık Rusya'sında düşman bir devletin yurttışı olarak tutuklanmasıyla başlar. Ve 1917 Büyük Ekim Devriminde SUPHI ve diğer Türk bolşevik arkadaşları Ekim Devriminin yanında saf tuttular. Türkiye Komünist Partisini kuran Mustafa SUPHI ve arkadaşları, Türkiye'ye gelip sınıf mücadelesine daha aktif olarak katılma kararı aldıklarında, Mustafa SUPHI Büyük Millet Meclisi Başkanı Mustafa KEMAL'e

Onbeşleri unutmadık

bir mektup yazar. Yazmış olduğu mektuba olumlu bir cevap alan Mustafa

SUPHI ve arkadaşları Türkiye'ye gelmek üzere yola çıkar. Mustafa SUPHI ve arkadaşları ilk olarak Kars'a gelirler. Burada çok iyi karşılanan heyet, aynı zamanda çok sinsiye yapılan bir planla karşı karşıyadır. Bunun en önemli belgesi o zamanki Erzurum Valisi'nin, Mustafa Kemal'e yazdığı mektuplarıdır.

Ve heyet 28 Ocak 1921 tarihinde Trabzon'a gelir. Mustafa SUPHI ve arkadaşları Trabzon'dan İnebolu'ya daha sonrada Ankara'ya getirilmek üzere bir motora bindirilip yola çıkar. Ancak motor İnebolu'ya değil SSCB'ye doğru gitmeye başlar. Hemen arkasından da bir başka motor onları izler. İnebolu'ya değil SSCB'ye doğru götürülmekte olduklarını anlayan, Mustafa SUPHI ve arkadaşları İnebolu'ya götürülmelerini isteyerek ayaklanırlar. Arkadan gelen ikinci motordaki Mustafa Kemal'in görevlendirdiği silahlı infaz timi saldırıya geçer.

Saldırıya karşı yiğitçe karşı koyan Mustafa SUPHI ve arkadaşları kurşun ve süngülerle delik deşik edilirler. Kimisi yaralı, kimisi ölü olarak Karadeniz'in soğuk sularına gömülürler.

Ve böylece 28 Ocak 1929'da Türkiye Komünist Hareketi emperyalizme ve faşizme karşı ilk şehitlerini verdi. □

USTALARDAN SEÇMELER

Parti, kendini oportünist unsurlardan antarak güçlenir

Partideki oportünist unsurlar, işte hizipçiliğin kaynağı, proletarya, dışı kapalı bir sınıf değildir. Köylü, küçük burjuva kökenli unsurların, kapitalizmin gelişmesi sonucunda proletaryaya aydınların durmadan bu sınıfı doğru aktıkları görülür. Aynı zamanda, burjuvazinin sömürgelemeden elde ettiği üstün kadavra beslediği proletaryanın üst tabakaları, özellikle sendika yöneticileri ve parlamenter bir yozlaşma süreci geçirmektedir.

"Yaşam tarzlarıyla -diyor, Lenin-, ücretleriyle, dünya görüşleriyle tamamen küçük burjuva niteliği taşıyan bu burjuvalaşmış işçi tabakası yada "işçi aristokrasisi", II. Enternasyonalin başlıca desteği olmuştur; günümüzde de burjuvazinin başlıca toplumsal (askeri değil) desteğidir. Çünkü bunlar, işçi hareketi içinde, burjuvazinin gerçek ajanları, kapitalist sınıfın işçi usakları, reformizmin ve şovenizmin gerçek yayıcılarıdır." (Emperyalizm, c. XIX, s. 77, Rusça.)

Bütün bu küçük-burjuva gruplar şu yada bu biçimde partiyi girerler partiyi kararsızlık ve oportünizm ruhunu, moral bozukluğu ve güvensizlik ruhunu getirirler. Hizipçiliğin ve geçimsizliğin başlıca kaynağı, içten baltaladıkları partide kargaşalığın kaynağı onlardır. Gende böyle "müttefikler" varken emperyalizmle savaşa tutuşmak, kendini hem önden, hem arkadan iki ateş arasında bırakmak demektir. Bu yüzden böyle unsurlara karşı amansız bir savaşım verilmesi ve bunların partiden kovulması, emperyalizme karşı, savaşım başarısı için ön koşuldur.

İdeolojik savaşım ile partinin içindeki oportünist unsurların "yenilebileceği"ni, parti çerçevesi içinde bu unsurların "Üstesinden gelinebileceği"ni savunan teori, partiyi felce ve kronik sakatlığa mahkum etmenin belirtisi olan, çürük ve tehlikeli bir teoridir; bu teori, partinin oportünizme peşkes çekilmesi tehlikesini doğurur; proletaryayı devrimci partiden, emperyalizme karşı savaşımında başlıca silahından yoksun bırakmakla tehdit eder. Eger saflarında Martov'lar ve Dan'lar, Potressov'lar ve Akselrod'lar bulunsaydı, partimiz, doğruydu tutamaz, iktidarı ele alıp, proletarya diktatörlüğünü örgütleyemez, iç savaşın zaferle çıkamazdı. Eger partimiz, iç birliği ve saflarının eşsiz birliğini sağlayabilseyse, bu her şeyden önce oportünizm pishliğinden kendini zamanında arınması, tasfiyecileri ve menşevikleri saflarından kovmayı bilmesinden otürüdür. Proleter partilerin gelişme ve güçlenme yolu, oportünistlerden ve reformistlerden, sosyal-emperyalistlerden ve sosyal-şovenlerden, sosyal-yurtseverlerden ve sosyal-pasifistlerden saflarını arıtmaktan geçer. Parti, saflarının oportünist unsurlardan arınarak güçlenir.

"Saflarında reformistler, menşevikler bulunduğunda -der Lenin-, proleter devrimi muzaffer kılmak, bu devrimi korumak olanaksızdır. Bu, aslında apaçaktır ve Rusya ve Macaristan'ın deneyimi ile açıkça doğrulanmıştır... Rusya'da birçok kez, öyle güç durumlar ortaya çıktı ki, eğer menşevikler, reformcular, küçük-burjuva demokratlar partimizde kalsaydı, sovyet rejimi keskince devriledi... Herkesin kabul ettiği gibi, İtalya'da, devlet iktidarını ele geçirmek için proletarya ile burjuvazi arasında kesin savaşlar yakındır. Böyle bir anda yalnızca, partiden ihraç edilmeleri keskince zorunlu olan menşevikleri, reformcuları, turatçileri kovmak yetmez; duraksamaya eğilimli olan ve reformcularla "birliği" bozmamak için bunları bütün öncülü mevkiilerden uzaklaştırmakta duraksama eğilimi gösteren kusursuz komünistleri de partiden çıkarmak yararlı olabilir... Devrimin arifesinde, devrimin zaferi için en çetin savaşlar sırasında, parti içinde en ufak duraksama herşeyi kaybettirebilir. Devrimi başarısızlığa sürükleyebilir, proletarya iktidarı henüz sağlamlaşmadığına, yedigi darbeler henüz pek güçlü olduğuna göre, bu iktidarı proletaryanın elinden koparıp olabilir. Eger böyle bir anda duraksayan önderler çekilirlerse, bu, partiyi işçi hareketini ve devrimi zayıflatmaz, tersine güçlendirir." (Özgürlük üzerine ikizli söylevler, c. XXV, s. 462-462, Rusça.)

Leninizmin İlkeleri sy. 110, 112
J. STALIN

TKP(ML) Alibeyköy Semt Komitesinden bir dizi eylem

Haber Merkezi: TKP(ML) Alibeyköy Semt Komitesi tarafından 15 Kasım 20 Aralık tarihleri arasında bir dizi eylem gerçekleştirildiği öğrenildi.

Gazetemize posta kanalı ile gelen ve TKP(ML) Alibeyköy Semt Komitesi imzalı bir bildiri ile Alibeyköy'ün pekçok yerine bombalı pankart asıldığı, afiş ve yazılamalar yapıldığı bildirildi.

"TKP(ML) Alibeyköy Semt Komitesine bağlı militanlarımız tarafından 15 Kasım 20 Aralık tarihleri arasında bir dizi eylem gerçekleştirilmiştir" şeklinde başlayan bildiri daha sonra, "Militanlarımız tarafından gerçekleştirilen eylemler şunlardır:

■ Alibeyköy ve çevre mahallelere "İSYAN EDEN HALKLAR YAKILARAK YOK EDİLEMEZ" yazılı afişlemeler yapıldı.

■ Sosyalist, devrimci ve yurtsever basın üzerindeki baskıları ve Özgür Ülkeler Gazetesinin bombalanmasını protesto etmek amacıyla Alibeyköy-Yeşilpınar "KATLIAMLARIN HESABI KONTROLÜNDEN SORULACAK" yazılı ve TKP(ML)-TIKKO imzalı bir pankart asılmıştır.

■ "YAŞASIN MAZGİRT DİRENİŞİMİZ MAZGİRT'İN HESABI SORULACAK TKP(ML)-TIKKO" yazılı bombalı bir pankart militanlarımızca Alibeyköy-Tepe Yol ayırımına asılmıştır.

■ Yine Alibeyköy ve çevre mahallelerdeki duvarlara militanlarımız tarafından, "KATLIAMLARIN HESABI PATRON-AĞA DEVLETİNDEN SORULACAK TKP(ML)-TIKKO" yazılı çıkartmalar yapıştırılmıştır.

■ "ARALIK OCAK PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİ NAMLULARDA YAŞIYOR TKP(ML)-TIKKO" imzalı

bomba süsü verilmiş pankart Alibeyköy-Cemci yukarısına asılmıştır.

■ Alibeyköy ve çevre mahallelerdeki duvarlara; "GÖZALTINDA KAYIPLARIN HESABI SORULACAK", "YAŞASIN MAZGİRT DİRENİŞİMİZ", "MARAŞ'IN HESABI SORULDU, SORULACAK", "TKP(ML)'YE KATIL TIKKO'DA SAVAŞ, TMLGB'DE BİRLEŞ", "PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİ KAVGAMIZDA YAŞIYOR", "MAOİZM İLE YÜKLEN KAZANACAGIZ", "YAŞASIN KÖYLÜ GERİLLA SAVAŞIMIZ TKP(ML)-TIKKO" imzalı sloganlar yazılmıştır sözleriyle devam ediyor.

Bildiri; "Kitlelerin artan desteği ile her geçen gün biraz daha yükselen gerilla savaşımızın kızıl ışık yolunda eylemlerimiz artarak sürecektir" şeklinde son buluyor.

TMLGB'DEN KORSAN GÖSTERİ

Haber Merkezi: Alibeyköy -Yayla Caddesi üzerinde toplanan TMLGB militanları 20 kişilik bir grubun, pankartlar açarak korsan gösteri düzenledikleri öğrenildi. Polis, Mazgirt şehitlerinden TIKKO gerillası Derya Akyol'un cenaze törenine saldırarak, 120 kişiyi gözaltına almasına misilleme olarak gerçekleştirilen korsan gösterinin, Alibeyköy-Yayla Caddesi üzerinde gerçekleştirildiği bildirildi. "Mazgirt Şehitleri Ölümüzdür", "Kızıl Ordun TIKKO katillerin pesinde" ve "Gençler Dağlara" şeklinde sloganlar atılan eylemde, birde; "TMLGB" yazılı pankart açıldığı belirtildi. Eylemin 17 Aralık 1994 Cumartesi akşamı saat 20.15'de gerçekleştirildiği ve TMLGB militanlarının 250 metre kadar sloganlar eşliğinde yürüdükleri öğrenildi. Caddeyi trafiğe kapatan TMLGB militanları, eylemden sonra olaysız bir şekilde dağılarak ara sokaklarda kayboldular. □

Yeni yılda daha büyük atılımlar için ileri

NOT: Gazetemize posta kanalı ile ulaştıran TKP(ML) YURT DIŞI BÜROSU imzalı ve 20 Aralık 1994 tarihli bu bildiriyi okuyucularımıza sunuyoruz

Gökkuşunun altında yaşanan büyük uğultularla, yeni bir yıla daha giriyoruz. Yeni yıl bize yüklediği misyon, ağır, zor ve bir o kadar da onurludur. Yeni yılın açacağı süreci, ezilen yığınların yararına kullanmak biz komünistlere düşen en büyük görevdir. Her sınıf, bulunduğu ortamı kendi sınıf çıkarları için kullanır. Burjuvazi egemenliğini daha da pekiştirmek için yine büyük yalanlarla kitleleri aldatmaya çalışacaktır. Daha fazla kar dürtüsüyle, sömürü çarkını acımasızca işletecektir. Talan, barbarlık, vahşet değişik biçimlerde devam edecektir. İyiden, güzelden, doğrudan yana ne varsa, burjuva-feodal diktatörlükler tarafından çarşıya girecektir. Emperyalizmin doğası gereği, haksız savaşlar devam edecektir. Geri kalmış yarı-sömürge ve yarı-feodal ülkelerin zenginlik kaynakları emperyalizm tarafından yağma edilip, bağımlılık koşulları daha da gelişecektir. Emperyalizm "Yeni Dünya Düzeni" safatasıyla, ezilen halklara katliamı, barbarlığı, vahşeti ve sömürünün katmerlisini dayatacaktır.

Zorunluluklar dünyasından, özgürlükler dünyasına doğru ilerlerken, komünizm mücadelesi birçok engellerle karşılaşacaktır. Mülkiyetin toplumsallaşmasıyla, özel mülkiyet arasında cereyan eden bir dizi sınıf savaşmaları, komünizme kadar zikzaklar çizerek devam edecektir.

Dünya, iki büyük kampa bölünmüştür. Kampın bir kutbunu emperyalizm diğer kutbunu ise ezilen halklar oluşturmaktadır. Emperyalizm ile ezilen halklar arasındaki çelişki, ülkelerin özgürlüklerine göre değişiklik arz etmektedir. Yeni yıla girerken dünyamızın konjoktürel zıynasına baktığımızda, emperyalizme en büyük darbeleri vuran ve onu zayıflatan mücadelelerin, yarı-sömürge ve yarı-feodal ülkelerdeki komünist partilerin önderliğinde geliştirilen, halk savaşları olduğunu görmekteyiz. Yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerin "devrimin fırtına

merkezleri" olduğu gerçeği, sınıf mücadelesi tarafından bir kez daha kanıtlanmakta ve doğruluğu ispatlanmaktadır.

Yeni yılın başlatacağı yeni sürecin iyi değerlendirilmesi, geride bıraktığımız yılın tecrübelerinin özümlemesiyle mümkündür. Tecrübelerin özümlemesi, devrimi ilerletmek için sınıf mücadelesine daha fazla yüklenmek anlamına gelir.

1994 yılı, yoğun sınıf mücadeleleri ve ulusal baskaldırılara sahne oldu. Peru devrimi ilerliyor, Hindistan'da Maoist gerillalar, gerilla savaşına ağırlık verdi. Meksika'da Zapatalar yine tarih sahnesine çıktı. Nepal komünistleri seçimi kazanarak azınlık hükümetini kurdular.

İlkenizde sosyal ve ulusal mücadele hızından hiçbirşey kaybetmeden gelişmektedir. Diğer ülkelerde irili ufaklı sınıfsal-ulusal mücadeleler, gelişmeye doğru eğilim göstermektedir.

Emperyalizm ile ezilen halklar arasındaki çelişkiler derinleşmekte, emperyalizme bağımlı yarı-sömürge ve yarı-feodal ülkelerdeki sınıfsal ve ulusal mücadele emperyalizmi zayıflatarak, faşist devletlere görkemli gerilla darbeleri vurmaktadır.

Dünyadaki nesnel gerçeklik bu iken, devrim cephesi henüz istenilen seviyede değildir. Uluslararası planda komünistlerin birliği gerçek anlamda sağlanmış değil. Oluşturulan "DEH", isminden öte bir şey ifade etmemektedir, ideolojik bütünlük sağlanmış değil. DEH'i oluşturan komünist partilerin birçoğu, ciddi ideolojik zaafardan muzdariptir. Birkaç komünist parti dışında diğerleri, Troçkizmin ve oportünizmin lekelisi yolunda ilerlemektedir. Ideolojik olarak modern revizyonizm-Troçkizm-reformizm, devrim cephesi için tehlikeli olmaya devam etmektedir.

Dünya ölçeğinde küçümsenmeyecek bir devrim mücadelesi olmasına rağmen, demokratik halk devrimi-sosyalist devrim henüz gerçek anlamda, bildiği yolda ilerlemiyor. Geriye dönüşlerden yeterince olumlu dersler çıkartılmış değildir.

Bu şartlarda, ülkemizdeki sınıf mücadelesine baktığımızda, partimiz TKP(ML)

kendi tarihinin parlak dönemini yaşıyor. Bu; eksiklikler, yetersizlikler olmadığı anlamına gelmiyor. Sınıf mücadelesinde herşeyin güllük-gülistanlık içinde olduğu yanlışına düşülmemelidir. Eksikliklerimizi, yetersizliklerimizi aşmak için büyük gayretler göstermeliyiz.

1994 yılından, 1995 yılına girerken partimiz TKP(ML) büyük başarılar atlattı, birçok zorluklarla mücadele etti. İç ve dış düşmanların yoğun saldırısına uğradı. Emperyalizmin pragmatist felsefesinden muzdarip "Mafya Hizibi" diye adlandırdığımız yeni burjuvaziyle mücadele etti. Bu mücadeleyi kazandı. Partinin tasfiyesine yönelen hizip, partimizin Maoist merhamet darbesiyle bozguna uğradı. Partimiz, MLM ilkelere taviz vermeyerek, burjuva ideolojisine karşı süren iç mücadeleyi kazandı.

Dış düşmanımız ise, Partimiz TKP(ML) ve onun önderliğinde savaşan ordumuz TIKKO'yu "bitirme" seferleri başlattı. Partimiz, ordumuz ve halkımız düşmanın "bitirme" seferine karşı bütünlüştü, mücadele etti ve düşmanın "kuşatma ve ezme" hareketine, karşı saldırılar geliştirerek büyük darbeler vurdu.

Düşmanın, 1994 yılının ortalarında başlayan ve partimize yönelik şehir ve kırlardaki saldırılarında önemli darbeler aldı. Darbeler daha çok şehirlerde alındı ve birçok önder kadromuz, bir kısım parti üyemiz düşmanın eline estir düştü. Faşist Türk devletinin emperyalizmden aldığı destekle partimize, ordumuza ve ezilen yığınlara karşı başlattığı "topyekün imha" savaşında, partimiz TKP(ML) ve kızıl ordumuz TIKKO, basiretli, kararlı davranarak, yürüttüğü halk savaşında soğukkanlılığını yitirmeden, mevcut güçleriyle kenetlenip, halkımızla bütünlüşerek, onulmaz bir cesaret ve kudret gösterip, görkemli gerilla vuruşuyla düşmanı şaşkına uğratmıştır. Bu; partimiz, taraftarlarımız ve halkımız için gurur verici bir gelişmedir.

Halk savaş pratikimizin ortaya çıktığı gibi, haksız olan ve halka dayanmayan, doğru bir politik çizginin ön-

derliğinde gelişen halk savaşı, er veya geç zafer kazanacaktır.

Geride bıraktığımız bir yılın savaş tecrübelerini özümleyen partimiz TKP(ML) ve ordumuz TIKKO'nun, 1995 yılında, kızıl siyasi iktidarlar için köylü gerilla savaşını daha geliştireceğinden, yeni gerilla bölgeleri yaratılacağından hiçbir devrimcinin şüphesi olmalıdır.

Yine, partimizin müdahalesiyle yurt dışında yaşanan devrimleşme süreci yayılarak gelişiyor. Partimizin ideolojisinden, örgüt ruhundan, mücadele anlayışından uzaklaşan yurtdışı örgütü, Maoist merhamet darbesiyle parçalanarak dağıtılmış, mücadelenin ihtiyaçlarına cevap verecek bir rotaya sokulmuştur.

1995 yılına, parti ruhuyla, devrim aşkıyla, sınıf mücadelesinin bize yüklediği misyonu oynama perspektifiyle girmeli, geri ve zayıf olan ne varsa onu paramparça etmeliyiz.

Enginleri fethetme ruhuyla ayaga kalkıp yeri göğü sarımalıyız.

Eksikliklerimizi, yetersizliklerimizi Maoist çalışma tarzıyla aşmalıyız.

Yeni yıla; geride bıraktığımız yılın eksikliklerini tamamlayarak, gereksiz yüklerimizden kurtularak girmeliyiz. Birlik-Mücadele Daha Yüksek Birlik siyasetiyle hareket etmeli, Maoizmin rehberliğinde ilerleyen halk savaşımızda yüklenmeli, üç büyük düşmanımız olan, emperyalizmi, komprador kapitalizmi ve feodalizmi alt etmede daha ileri mevziler kazanmalıyız.

Altıncağ'a uzanan parlak ve meşakkatli yol, Partimiz TKP(ML)'nin yoludur. Yeni yılımıza, partimizin emrettiği görkemde kutlamalı, onu, karanlığı yırtan güçlü bir meşale yılı olarak tarihe yazdırmalıyız.

Yeni yılımızın, Partimizin, ordumuzun, gençliğimizin ve emekçi halkımızın mucizeler yaratacağı kudretli bir yıl olması dileğiyle, hepimizi yoldaşlık duygularıyla ve devrimci bir coşkuyla selamlıyor, başarılar diliyoruz. □

Maoizmle Yüklen, Kazanacağız!

Halka ihanet edenler cezasız kalmayacaktır

Gazetemize posta kanalı ile ulaşan TKP(ML) SAĞMALAR CEZAEVİ ÖRGÜTÜ imzalı ve 15 Aralık 1994 tarihli bir bildiriği okuyucularımıza sunuyoruz.

Halkın sınıflar, halk sınıflarını sömürerek sürdürdükleri saltaat düzenlerini devam ettirmek için devlet olarak örgütlendi, bu örgütü zor zengin vasıtasıyla da halkların boy-nuna kölelik zincirini geçirmişlerdir. Ezilen mahlum halklar ise, bu sömür ve zulüm boyunduruğundan kurtulmak için, kendi savaş örgütlerini oluşturarak, kölelik zincirine karşı haklı bir mücadele yürütmektedirler.

İki sınıfın arasındaki bu savaşta, proletarya savaşını kucaklarına göre yürütürken, savaşın diğer yanı olan hakim sınıflar ise, hiç bir kural tanımayarak tamamen kuraldışı yöntemlere başvurmuşlardır. Burjuvazinin baş vurduğu bu yöntemden biri de, ajan ve işbirlikçilik ağıdır.

Bu ağı oluşturmak için, çeşitli biçimlerde tespit ettiği zayıf kişilikleri, para, araba, ev, kadın ve bunlarla oluşturduğu "lüks bir yaşam" karşılığında satın alarak, insanlığa karşı ihanetle sürükler. Bazen de devrimci örgütler içinde yakaladığı zayıf kişilikleri satın alarak hainleştirir.

Bu ajan ve işbirlikçi hainler vasıtasıyla, devrimci örgütler hakkında bilgi edilir, komplotlar yapılır, militan ve önder kadrolarını kalletirir, örgütü içten kontrol eder ve darbeler vururlar. Böylece devrimci örgütleri zayıflata, devrimi geriletirler.

Faşist TC devleti de, ülkemizdeki devrimci halk muhalefetine karşı bütün bu alçakça yöntemleri kullanmaktadır. Gençlik kitlelerine azgınca saldırarak toplu katliamlar yapmakta, köyleri yakmakta, işkence ve gözetlme alışı devrimci demokrat insanları "kaybetmekte", kimyasal silahlar kullanmaktan tutun da kontregerilla araçlarıyla "failli meçhul" cinayetler düzenlemeye kadar, her türlü alçakça yöntemi kullanmaktadır.

Hatta o kadar pervasızlaşmaktadır ki: telefon hatları kurarak halk kitlelerini alçakça ajanlığa çağırılmaktadır. Ajanlık ve işbirlikçilik

politikasını, adeta devletin resmi politikası haline getiren faşist TC devleti, gözetlme alışı zayıf insanların hemen hepsine işbirliği teklif etmekte, ajanlığı kabul ettirmek için daha fazla işkence yapmaktadır.

Açıktır ki: faşist Türk devletini bu kadar barbarlaştıran ve zavallılaştıran şey, gelişen gerilla savaşının verdiği korkudur.

Ozellikle partimiz önderliğinde günbegün gelişen gerilla savaşı, düşmanın dikkatlerini partimize yönelterek, baş hedef haline getirmiştir. Partimize karşı özel bir tutum içinde bulunan faşist Türk devleti son süreçte partimize yönelik saldırılarını sistemleştirerek yoğunlaştırmıştır. Bu saldırılarda, bir çok değerli önder ve savaşçı yoldaşımız şehit olmuş, bir çoğu da düşmana esir düşmüştür. Ancak, faşist Türk devleti haince emellerine ulaşamaması, her defasında kızıl karşınlara hedef olmaktan kurtulamamıştır.

Gerilla savaşı karşısında acze düşen faşist Türk devleti şehirlerde partimize yönelik operasyonlar düzenleyerek tatmin olmaya çalışmıştır. Bu operasyonlar sırasında partimize örgütlendiği içerisinde faaliyet yürüten Ahmet ATEŞ isimli unsur da düşmanın eline geçmiştir.

Ahmet ATEŞ, düşmanın eline geçerek, düşmanın partimize karşı savaşında kullandığı adı yöntemlerine alet olmuştur. Halkın onurlu davasını pazarlık konusu yaparak, ihanetle demirlemiştir.

Cezaevine geldiğinde partimize karşı samimi davranmayarak, partimize sığınma yerine, kendisini gizlemeye çalışmıştır. Böylece suçunu devam ettirme tavrına düşerek, ihanetini daha da ağırlaştırmıştır. Sürdürülen bütün ikna yöntemlerine rağmen, inkarçı tutumunu değiştirmemiştir. Geçen uzun zaman diliminde, daha fazla dayanarak doğenlarla ortaya konulan suçlarını itiraf etmek zorunda kalmıştır.

Neticede, partimizin proleter adaletine göre yargılanmış, suçlarından ötürü ölümle cezalandırılmasına karar verilmiştir. Ölüm kararı 14 Aralık 1994 günü infaz edilmiştir.

AHMET ATEŞ HAINİNİN SUÇLARI

■ Önder kadrolarımızın gerçek ve kod isimlerini vererek, eşkal tariflerini ayrıntılarıyla yapmıştır. Polise verdiği bu bilgiyi ise partimizden gizlemiştir. (Bu bilgiler polis ifadelerinde yer almamıştır.) Bunun sonucu özellikle şehirlerde önder kadrolarımızdan kimisi yakalanmış, kimisi katledilmiştir.

■ Cezaevine geldiğinde, polis ifadelerinde bulunan bazı bilgiler de dahil partimiz hakkında polise verdiği bilgileri esasta saklayarak, açık ve samimi davranmaması, bütün çabalara rağmen, inkar yolunu bırakmamıştır. Aylarca süren iknaya dayalı sorgusu sonucu, kendisinin çelişkileri ve gerçek bilgilerin önüne koyulması sonucu, inkar ettiği bütün suçlarını itiraf etmek zorunda kalmıştır.

■ Aylarca süren sorgusunda, bilinçli olarak dikkatleri başka yönlere çekmeye çalışmış, her defasında suçunun bir bölümünü kabul ederek, partimizi unutanca bir süre oyalamış ve kandırmaya çalışmıştır.

■ Polise verdiği bilgileri partimizden gizleyerek, partimizin ölümüne neden olmuştur. Bu operasyonlar sonucu partimiz, maddi ve manevi bir çok zarara uğramıştır.

■ Partimizin bir çok sırtını düşmana desifre ederek, büyük ölçüde düşman saldırılarına açık hale getirmiş ve güçsüz düşürmüştür. Partimizin maddi olarak zararlı uğratılmasının yanı sıra, manevi olarak yıpratmış, kan pahasına yaratılan değerlere ihanet etmiş, düşmana peşkeş çekmiştir. Partimizin prestijini sarsmış, özgülden düşman karşısında yenilgiye uğratarak küçük düşürmüş, devrim ve komünizm değerlerine sahip çıkma yarak ihanet etmiştir.

■ Yetmiş (70) dolayında savaşçı ve önder kadrolarımızın kod ve gerçek isimlerini ve bildiği kadarıyla, diğer bilgileri polise vererek desifre etmiş, düş-

mana yardımcı olmuştur.

■ Bazı yoldaşlarımızın üzerine ifade vererek, kendisinin katıldığı eylemleri yoldaşlarımızın üzerine yıkmış, böylece ağır cezalar almama zemin yaratarak, uzun süre devrimci faaliyetten uzak kalmalarına sebep olmuştur.

■ Gerilla barınaklarını (orada kalacağı dönemin) ve haince bölgeyerlerini polise vererek, düşmanın gerilla birliklerinin kalacağı yerleri tespit etmesine, nokta operasyonları yaparak bombalanmasına sebep olmuştur.

■ Partimiz hakkında devrimi, eşine karşılık pazarlık konusu yapmış, eşinin tutuklanmamasına karşılık, parti ve devrimi satma soysuzluğuna düşmüştür.

■ Bütün bu bilgileri polise verirken, fiziki hiç bir işkenceye maruz kalmamıştır.

■ Partimizin adaletinden kaçmaya çalışmış, ancak partime tesadüfen bana müsaade edilmemiştir.

■ Partimiz tarafından yapılan sorgusu sürecinde, çeşitli yollarla dışarıda bulunan feodal çevresine, partimiz aleyhinde propaganda yaparak partimizi yıpratmaya çalışmıştır.

■ Partimiz üzerinde baskı oluşturmak ve sorgulanmasını engellemek için partimizden gizli olarak akraba çevresine haber gönderip, basın açıklaması yapma girişiminde bulunmuştur.

■ Durumu hakkında bilgi edinesegimiz insanlara, partimizden gizli olarak yurtdışına çıkarmaya çalışarak yurda çıkmasını teşvik etmiş... vs.

Hem içten hem dıştan savunduğumuz haklı davayı engellemeye çalışan hiçbir gün cezasız kalmadı, kalmayacak.

-Partimize kalkın hain elleri kıracağız
Hiçbir işbirlikçi hain, cezasız kalmadı kalmayacak

-Yaşasın Partimiz TKP(ML) önderliğindeki, TIKKO ve TMLGB

Partizan Sesi

ALTINÇAĞ YAYINCILIK ve Basım Sanayi Limited Şirketi adına Sahibi ve Yazışma Müdürü: Halun YILDIRIM
■ Yönetim Yeri: Dikilitaş mah. Piyerloti cd. Ordu Apt. 41/B, Et: 8 Çemberlitaş - İstanbul Tel: (0212) 517 15 12 - (0212) 511 89 49 Fax: (0212) 638 17 59

■ DİZGİ: Altıncağ Yayıncılık ■ BASKI: SERİLER ■ BÜROLAR: KARTAL İstasyon arkası, Pinar İşhanı-pasajı Kat:457 -Telefax: (0216) 353812 ■ İZMİR: Favalpaşa Bulvarı, 136/8 sk. mar1 İhbal İş Merkezi K: 4/409 BARMANE Tel-fax: (0232) 445 26 17 ■ KAYSERİ: Sivas cd. Stad işhanı, K: 6 no: 605 Tel-fax: (0352) 222 52 10 ■ TOKAT: Meydan çarşısı, Kılıçoğlu İşhanı, K: 1, no: 83, Tel: (0356) 214 92 78 ■ SİYAS: Kepekci cad. Şenyurt sitesi, K:4/41 Tel: (0346) 221 37 97 ■ ÇUKUROVA: Cemalet

Görsel cd. Özgül İşhanı, K:5, No: 26 ADANA Tel: (0322) 351 74 30
■ YURTDIŞI TEMSİLCİLİĞİ: Weseler str. 11-13 47169 DÜSSELDORF/DEUTSCHLAND - Tel: 203 40 60 195 - Fax: 203 40 60 295

ABONE KOŞULLARI

Yurtiçi: 6 aylık (12 sayı): 240.000 TL / 1 Yıllık (24 sayı): 480.000 TL
Yurtdışı: 6 aylık (12 sayı): 48 DM / 1 Yıllık (24 sayı): 96 DM
■ Yurtiçi Hesap No: İsmet Büyükyavaş, Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi: 0097010-3
■ Yurtdışı Hesap No: İsmet Büyükyavaş, Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi: 3002281-4